

بخش صفویان
از کتاب:
خلاصة التواریخ

مقدمه کتاب

اوایل قرن شانزدهم میلادی تحول و تطور زائد الوصفی در اوضاع اجتماعی و اقتصادی دنیا پدیدار گردیده . آمریکا در اوایل همین قرن کشف شد « کشتی گله‌پوس بر روز جمعه ۱۲ اکتبر ۱۴۹۳ در سواحل آمریکا لنگر انداخت » و در اروپا شارل کن قدم بعرصه ظهور گذاشت .

در آسیا مؤسس دولت صفوی یعنی شاه اسماعیل وارد میدان نبرد گردید و تحول بزرگی در آسیای غربی وجود آورد .

دولت صفوی بطور تحقیق یگانه دولت بزرگی است که بعد از اسلام در مغرب آسیا بوجود آمده .

ایندولت چون دولت ساسانی از طرف مغرب و مشرق حدود خود را بحد طبیعی رسانده و تمام ساکنین فلات ایران را در زیر یک پرچم گرد آورده و اصول ملوک الطوائفی را از میان برداشته است . از طرفی بکناره های دجله و از یکسو بسواحل جیحون پرچم شاهنشاهی خود را باهتزاز در آورده است . دولت صفوی تنها دولتی است که منبعث از افکار مردم بوده پایه های عظمت ایندولت بر روی ایده و افکار مردم نهاده گردید و دولتی بوجود آمد که مردم میخواستند . طبقات مختلف عامه در تشکیل دولت سهیم و حیثیت آنرا شخصیت خود می پنداشتند . استقلال سیاسی و اقتصادی بدست عامه مردم میبود . ایندولت تنها دولتی بود که بعد از ۹ قرن تمام از سقوط دولت ساسانی بوجود آمد و وارث تاج و تخت کیان گردید . دولت صفویه چون شاهنشاهی ساسانی از دو طرف مبتلا به دو دشمن خارجی یعنی امپراطوری عثمانی که جای رم شرقی را گرفته بود و طوائف اوزبک که بر کرسی هیاطله نشسته بودند . گردید و همیشه با دو رقیب بزرگ خود در زد و خورد واکثرأ هم از میدان نبرد فاتحانه بیرون میشده است .

در این دوره (۱۱۳۵ - ۹۰۶) که نزدیک به دو قرن و نیم تمام است ولایات ارمنستان - دیاربکر - تمام کردستان - نواحی شیروان - سرحدات تاتار و اوزبک - کناره های سند - سرزمین جزیره و سواحل فرات جزء ممالک تابعه ایران بوده و حکمرانان این شاهنشاهی بر کرسی امارت بخارا و سمرقند و هرات - بحرین و بغداد تا بولایات باشی آچوق و کرگستان

تکبه میزدند و ارتش این شاهنشاهی مرکب از مردم گاخت و کارتیل و هویزه تا بلشکر قندهار و ترکستان میبود .

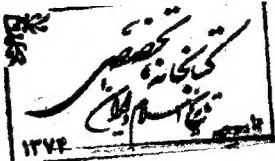
دربار اصفهان همیشه مورد تردد سلاطین اطراف و سفراء کبار فرنگ و نمایندگان سیاسی هندوستان و اروس میبود . این درگاه نیز ثانی تیسفون ملجاء پادشاهان ترکستان و هندوستان گردیده و مشکلات دول آسیای نا باروپا در آنجا حل میگردد . اگر درین گویندگان ایران چون خاقانی یا بصره ظهور میگذاشت بطور قطع در مقابل عالی قاپو ایستاده و باز اظهار تحسیر مینمود و بزبان فصیح رسا قهقهه ای چون خاقانی سروده و احساسات وطنخواهی خود را در قطعات نظم و نثر بیادگار میگذاشت .

همایون پادشاه هندوستان بدین دربار پناهنده گردید و شهزادگان هسانی بودری بدانجا رو آوردند . خاقان چین یا پادشاه ترکستان جبهه بر آستان آن درگاه سوده و برای استرداد تاج و تخت از ارتش قزلباش استمداد مینمودند .

دروقتیکه ارتش ترك تا به پشت دروازه وین تاخت و تاز نموده بود و اروپای غربی را تهدید میکرد یکتا ارتشی که توانست در مقابل قوای پنجری عرض اندام کند همان عساکر قزلباش بود که قوای ترك را بجای خود نشان داد و عظمت نژاد آریین را بدنیا اعلام نمود .

گذشته از عظمت سیاسی جنبه اقتصادی از صنعت و فلاحیت در دوران صفویه نصیبی گرفته و بناهای عام المنفعه ساخته و برای رفاه مردم از هیچ گونه جنبش خودداری نمیکردند . بس کاروانسراها ساخته گردید و سدها بسته و اراضی موات احیاء شد . شهرها برپا و دهات آبادان گردید . کاروان های تجاری در راهها بآمد و شد مشغول شدند صنعتگران در پشت دستگاه بتولید منسوجات و تکثیر مال التجاره پرداختند .

شاهان صفوی هر که را مییافتند که درخور کاری بود بآن کار گماشته و از تعصبات خشك خود داری میکردند . از ارامنه جلفا برای تجارت و از دهاقین آنجا برای ترویج فلاحیت استفاده نموده و قسمتهائی از زمینهای خوب را در اختیار آنان قرار دادند که شرح هر يك از مراتب بالا درخور تالیف و محتاج به تدقیق بیشتر میباشد دولت صفوی یکتا دولتی است که

مایه افتخار ایران و درخور ذکر و بیان است .

دولتهاست که بعد از اسلام در این سرزمین بوجود آمده اکثرأ خارجی و بیشتر با اختیار مردم نبوده . مردم از آنها متنفر و آنها هم بقوة قهر براینان سلطنت می نمودند .

شاهان صفوی بقائد مردم احترام گذاشتند و مذهب حقه متشیعه را مذهب رسمی اعلام نمودند و بصراحت لهجه گفتند که صلاح ملت ایران در اطاعت از باب عالی نیست و باید مرکز حکومت دینی در خود کشور باشد . از فضلاء شیعه استقبال نمودند و در هر جا که بودند پیاپیخت خود دعوت کردند .

دولت صفوی دولت کار بود . شاعر و شاعری و مدیحه سرائی سرکاری نداشت هم خود را مصروف بترویج مآثر شیعه نموده و بایه های عقائد دینی آنان را محکم مینمود . دولت صفوی بصنعت و فلاحت و تجارت اهمیت میداد میخواست همه زمینها آباد و همه مردم بکار مشغول باشند . شخص شاه بین مردم آمد و شد میکرد و با طبقات مختلف تماس میگرفته . شبها دوبازارها گردش میکردند و روزها بین مردم آمد و شد مینمودند . شاه عباس پیاده بمشهد الرضا سلام الله علیه بزیارت رفت و تا مادامیکه بغداد جزء متصرفات ایران نبود از رفتن مردم بسرزمین عراق جلوگیری مینمود . میخواستند سرمایه اقتصادی مردم بمصرف خود آنان رسیده و از تضعیف جنبه مالی جلوگیری مینمودند .

براهل تحقیق است که تفحص بیشتر در رسوم و عادات آن دولت نموده و از سیاست آنان آنچه را که متناسب با وضع زمان است تقلید کرده تا بلکه باز آب رفته بجوی باز گردیده و حیثیت ملیت خود را باهل عالم اعلام دارند .

از این دولت تواریخ و نوشتهجات زیاد بیادگار مانده که پاره ای از آن طبع و عده ای هم در گوشه کتابخانه های خود و بیگانه مضبوط میباشد که چون مغرف مجید و عظمت ایرانیان است باید وزارت فرهنگ بدرجه اول و مردم وطن پرست متعصب در مرحله دوم به نشر و اشاعه آن همت گمارند .

احسن التواریخ رملو . عالم آرای اسکندر بیگ و ذیل آن قسمتی از خلد برین از مآخذ اولیه طبع رسیده ، عباسنامه ، لایف محمد طاهر قزوینی

که از مدارك خوب سلسله صفوی است به تعشیه کترین و همت کتابفروشی داودی انتشار یافت .

دو تالیف از مآخذ اولیه آن سلسله جلیله نیز در اختیار رهی میباشد که منتهی آرزو بر آن ود که روزی این دومدرک نیز در اختیار اهل فضل و تحقیق قرار گیرد . یکی خلاصه الواریخ و دیگری تاریخ ملاکمال منجم است .

خلاصه التواریخ - این کتاب يك دوره تاریخ ایران است که از پادشاهی پیشدادیان شروع و به وادث آخرین دوران شاه عباس دوم یعنی هزار و شصت و سه ختم میشود .

کتاب خلاصه التواریخ که در اختیار ما است فاقد صفحه اول است و ابتدای آن بدون خطبه و مقدمه، ذیل صفحه دو بدو کرم لوک پیشدادی شروع میشود . نام مؤلف و اسم کتاب معلوم نیست چون در لایای جمیع صفحات عنوان « خلاصه تاریخ پادشاهان عجم که در مملکت ایران سلطنت کرده اند » نوشته شده ما این کتاب را بنام خلاصه التواریخ نام گذاری کردیم و دلیلی جز آنچه گفته شد برای تعیین اسم کتاب بدست نداریم

این کتاب بطور تحقیق خلاصه شده ای از تاریخ لب التواریخ یعنی ابن عبداللطیف الحسینی القزوینی است که وقایع را تا سال ۹۴۸ هجری یعنی زمان شاه طهماسب نوشته است .

نویسنده خلاصه التواریخ گویا از اطرافیان شاه عباس دوم بوده کتاب لب التواریخ را گرفته دستی به مطالب برده و رجا را زائد میدانسته حذف نمیکرده و هر عبارتی را نپسندیده تغییر داده و وقایع بعد از شاه اسماعیل صفوی را تا زمان خود بر آن افزوده و از آن تالیفی بوجود آورده است .

اینک برای نمونه قسمتی از هر دو تاریخ یعنی خلاصه التواریخ و لب التواریخ آورده و دعوی خود را بدان اثبات مینماید .

فصل چهل و نهم از پادشاهان عجم که در مملکت ایران سلطنت کرده اند در ذکر جمعی از پادشاهان خاندان ولایت و دودمان نبوت و امامت و هدایت رفیعہ عالیہ صفویہ حقت بالانوار الجلیة القدسیة و الدولة الابدیة که مقصود اصلی از این تالیف شرح شمه ای از مناقب و مآثر ایشان است . . . صفحه اول

کتاب حاضر .

لب التواریخ - قسم چهارم در ذکر پادشاهان دودمان ولایت و خاندان امامت و هدایت رفیعہ عالیہ صفویہ حفظہم اللہ بانوار القدسیہ کہ مقصود اصلی از این تالیف نشر شمعہ ای از مناقب بہیہ و مآثر علیہ ایشان است . الخ
> نسخه چاپی سید جلال الدین صفحہ ۲۳۵

باز از خلاصۃ التواریخ فصل ہشتم . ملوک الطوائف کہ در عہد اسکندر تا زمان اردشیر بابکان ، مدت ۳۲۴ سال در ایران پادشاهی کردند و ایشان بایکدیگر بمسائل علمی بحث کردہ . یکدیگر را ملزم مینمودند ، لاجرم مردم در عہد ایشان در تحصیل علوم میکوشیدند و اہل عالم در علم بدرجہ اعلی رسیدند و کتاب سنباد و لماس و لوساس « کذا » و غیر آن با قریب بہفتاد پارچہ کتاب ساختند در عہد ایشان و ایشان سہ طبقہ و ۲۱ نفرند و بدین موجب پادشاهی کردند .

لب التواریخ فصل سوم - در ذکر ملوک طوائف از عہد اسکندر تا زمان اردشیر بابکان مدت سیصد و ہجده سال ایران را ملوک طوائف داشتہ اند و ایشان بایکدیگر کوشش بمسائل مشکل کردند . لاجرم مردم در عہد ایشان در تحصیل علوم میکوشیدند . و اہل علم در عالم بدرجہ اعلی رسیدند و از ایشان سہ فرقہ کہ ۲۱ پادشاہ بودند از دیگران بزرگتر بودند .
الی آخر (۱) .

کتاب خلاصۃ التواریخ از آنجہت درخور طبع و انتشار است کہ نویسندہ کتاب خود در سلك اطرافیان پادشاهان بعد از شاہ عباس بودہ است و نقل حکایات را شفاہا مینماید و نیز امراء و قورچی باغیان صاحبان مناصب ہر دولت را در ذیل همان فصل با قید محل ماموریت آورده کہ خود یکی از مدارک

جای تذکر است کہ تفاوت بین نسخہ چاپی طبع سید جلال الدین تهرانی با نسخہ خطی متعلق بکتابخانہ کمرین موجود است و عبارت نسخہ خطی بیشتر شباهت بہ خلاصۃ التواریخ دارد یا عبارت نسخہ چاپی . ولی متأسفانہ نسخہ خطی لب التواریخ اینجانب خیلی ناقص است یعنی از قسمت سوم شروع وبہ پادشاهی ترکمانان خاتمہ مییابد بنظر من نسخہ خطی موجود اصح از نسخہ چاپی میباشد .

نسبتاً خوب دولت صفوی است ولی قسمت پیش از این دولت چون در تمام کتب مجمل و فصل بقیه مطالب ذکر شده تشخیص زائیدی ندارد طبع آن بنظر بیفایده می‌آید.

علیهذا کمترین قسمت تاریخ صفوی را از کتاب مزبور استخراج و بضمیمه قسمت صفویان از تاریخ ملاکمال کتابی ترتیب داده و بنام تاریخ صفویان آنرا طبع و در دسترس اهل تحقیق و تتبع قرار داده است. (۱)
تاریخ ملاکمال این تاریخ نیز حاوی یک دوره تاریخ مجمل ایران از پیدایش پیشدادیان تا باواسط پادشاهی شاه عباس دوم می‌باشد.

ملاکمال شخصا از افسران دولت شاه صفی و شاه عباس دوم بوده و مطالب را آنچه دیده بدون پروا و عاری از تملق ضبط کرده است.

تاریخ ملاکمال حاوی مطالبی است که دیگر نویسندگان تاریخ سلسله صفوی با اصلاً با آن مواجه نشده و با آنکه در زیر قلم مسامحه از بیان حقایق خود داری نموده اند. (۲)

۱ - باز جای تذکر است که کتاب اب التواریخ بشرح بالا دست برده شده و مؤلف با انصاف آنرا کتابی کرده مثلاً بنام خود تالیفی آورده است از عجایب آنکه جناب جلالت مآب اجل اکرم حاج میرزا ابراهیم خان مستوفی اول و امیر تومان ملقب بصدیق الممالک نیز بنوبه خود دست بردی بنسخه اصل اب التواریخ یا خلاصه زده و تالیفی بنام منتخب التواریخ از آن بوجود آورده است جز اینکه و قایع بعد را بآن افزوده و تالیف خود را باین افزایش آرایش داده است که تشخیص و مقایسه هر یک از سه کتاب با دیگری موجب اطناب و باعث تطویل مقال می‌باشد چون لافل دو کتاب از سه کتاب نامبرده در دست است مقایسه را بخود خوانندگان واگذار نموده و از اهل فضل و تحقیق انتظار برده میشود که در حین تحقیق و مطالعه اگر به چه مواردی برخوردند نظریه خود را بصراحت لهجه بیان و حقوق سابقین را در عنایت تحقیق خود محفوظ بدارند.

(۲) و در آنجا ایچی فرنک رسید که ما رومی را عاجز کرده ایم شما

هم از آنجا ب حرکت کنند الفخ صفحه ۵۹ سطر ۶

تاریخ ملاکمال با عبارت ساده و خالی از تکلف و حتی بزبان عوام نوشته شده است، این کتاب مشتمل بر يك قسمت از عادات و رسوم آن زمان میباشد وضع بر خورده امرا با شاهان وقت، مراسم اعطای مناصب، عقاید و رسوم اشخاص را بصراحت لهجه بیان کرده است (۱).

ملاکمال در اغلب لشکر کشیها بوده در زمان شاه صفی بنقل خود مؤلف «کمال منجم» که یکی از غلامزاده های قدیم این آستان بوده قرار شد که بجهت خدمات نجومی خود واسپه سالار رسانده بمراقبت او بگرجستان روند «متصدی کار بوده و در زمان شاه عباس ثانی در لشکر کشر قندهار نیز شرکت داشته اند. خانواده ملاکمال همه از خدمت گذاران و صاحبان مناصب بوده اند، برادر او از اطبای مخصوص دربار و پدرش نیز منجم مخصوص زمان شاه عباس بوده. پس نوشتجات ایشان در خور توجه و دقت است جز اینکه کتاب تاریخ ملاکمال اگر اهمیتی داشته باشد همان قسمت تاریخ معاصر و زمان صفوی است و پیش از آن را بقیده رمی ارج و قیمتی زائد بر آنچه در دیگر تواریخ آمده نیست از این جهت قسمت صفویان این کتاب نیز مجزا و منضم بقسمت صفی بان خلاصه التواریخ نموده و تالیف حاضر را از آن بوجود آورده و بنام تاریخ صفویان مرسوم و در اختیار اهل تحقیق قرار داده.

توصیف هر يك از دو کتاب

خلاصه التواریخ - این کتاب با آنکه جز صفحه اول یعنی خطبه کتاب افتاده ندارد دارای تاریخ تحریر نیست و نام مؤلف هم ذکر نشده ولی از طرز خط و کاغذ آشکارا است که تاریخ تحریر آن بعد از ۱۲۵۰ هجری است. کتاب خلاصه التواریخ حاضر خیلی مغلوط و بشعوه خط سیاق معموله در آن زمان نوشته شده. از خصائص کتاب آنکه حوادث بین زمان شاه طهماسب و شاه سلیمان را خیلی بادقت و نسبتا مفصل نوشته و در ذیل هر فصل بذکر ارباب مناصب و رجال دربار و فرمانداران و مستوفیان پرداخته و منشآت «انبیه» هر يك از سلاطین مورد ترجمه را ذیل همان صفحه ذکر کرده است.

(۱) از آنجا که در ذیل بمطبیع خاص صوفیان رفته بیاعه عرب قزاقانی

و فتند سرپوش چهار انگشت از سرديك برخاسته صفحه ۶۴ سطر ۱۹

از این کتاب تا کنون جز نسخه حاضر به نسخه دیگر اطلاعی حاصل نشده و اگر نسخه ای در کتابخانه ها موجود باشد براهل فضل و تحقیق است که این اثر نفیس را از گوه گنجینه بیرون کشیده و در دست اهل مطالعه قرار دهند.

تاریخ مالا کمال نسخه ای از این تاریخ در کتابخانه جناب حاج آقا جعفر مدثر موجود است. برای چند روزیکه در اختیار کمترین گذاشتند آنرا استنتاج و آرزوی چاپ آنرا داشتیم. تاخدای توفیق عنایت کرد و قسمت حساس و مورد احتیاج آنرا چاپ و تقدیم باهل تحقیق نموده است.

نسخه موجوده فوق العاده مغلوط و در باره ای جاها گیج کننده است این نسخه صدر و ذیل ندارد که نقیصه آن از روی نسخه متعلق بکتابخانه جناب حاج حسین آقای ملک مرتفع گردید « هلیهنا تاریخ تحریر هم ندارد ولی از شکل خط و کاغذ پیدا است که در حدود ۲۰۰ الی ۲۵۰ سال قبل نوشته شده است.

همی در راه تصحیح کتاب چون منحصر بفرد بود بکمک سایر تألیف رنج برده و زحمت مطالعه بخود هموار کرده است. از اهل فضل و تحقیق آرزو مند است که در موقع مطالعه در صورتیکه مواجه یا نقص تصحیح و نارسا بودن مطلب کردند نواقص را یادداشت و برای اشاعه آن ضمن یادداشتهای خود درج کرده تا روزی بیاری خدا در دسترس نسل آتیه قرار گرفته و آنانهم متأثر نیاکان خود را بطور صحیح مطالعه نمایند.

خطاماً از جنابان حاج احمد خان حاج باشی و رضا رئیس زاده مدیر مطبعه فروردین که در طبع کتاب ما را تشویق و کمک نموده اند تشکر نموده و توفیقات آنان را در راه اشاعه مآثر گذشتگان از خداوند متعال خواستار است.

اراک - ۱۵ تیرماه ۱۳۳۴

ابراهیم دهگان

بخش صفویان از کتاب

خلاصة التواریخ

بقلم یحیی از درباریان شاه عباس دوم

در ذکر جمعی از پادشاهان خاندان ولایت و دودمان نبوت و امامت و هدایت
سلسله رفیه عالیہ صفویہ . حفت بالانوار الجلیہ والقدسیہ والدولة الابدیہ کہ
مقصود اصلی از این تألیف شرح شمه از مناقب و مآثر علیہ ایشان است .

شاه گیتی ستان . فردوس مکان شاه اسماعیل انارالله برهانه و نقل
بالمیرات میزانه . آن حضرت یادشاهی بود در نهایت عظمت و شأن و جلالت
و بها و شجاعت . چنانچه حکیم فردوسی فرموده . به ننجیر شیران شکارویند
دد و دام در زینهار ویند . ز او از گردش همی روز جنگ . بدرد دل شیر و
چرم پلنگ ، و در صلابت و مہابت چنان بوده کہ ارکان دولت را در بارگاه
رفیمش بار نبود همانا در شأن عالی ایشان گفته اند . مہابت تو اگر بانگ
بر زمانہ زند . قطار هفته ایام بگسلند مہار . و در کرم وجود بمثابة بوده کہ
چون بارخانه ها و خزائن بیتخیدی . گفته اند . دست جودش نگذارد کہ شود
جمع بهم . زان پراکنده شود حرف زر از یکدیگر . و اسامی شریف آبا
واجداد آن حضرت باین ترتیب است .

شاه اسماعیل بن سلطان حیدر سلطان جنید بن سلطان شیخ صدرالدین بن جبرئیل .
بن شیخ صالح بن شیخ قطب الدین بن صلاح الدین بن رشیدالدین بن محمد
حافظ بن عوض الخواص بن فیروز شاه زرین کلاه بن محمد بن شرف شاه
بن محمد بن ابراہیم بن جعفر بن محمد بن اسماعیل بن محمد بن احمد اعرابی
بن ابو محمد قاسم بن ابوالقاسم بن حمزہ بن الامام الہمام موسی الکاظم
علیہ السلام .

ابتداء سلطنت ابن طایفہ قدسیہ در زمان حضرت سلطان جنید بوده
شرح این حال برسبیل اجمال آنکہ چون نوبت ارشاد بحضرت سلطان
جنید رسید آنحضرت داعیہ سلطنت صوری فرمودند و در تقویت دین مصطفی

و ترویج شریعت حق مرتضوی میکوشیدند و روز بروز اسباب سلطنت آنحضرت در جمعیت اصحاب ارادت زیاد میگشت و چون پادشاه آنزمان میرزا جهان شاه پادشاه طبقه سلاطین قراقوینلو برداعیه ایشان اطلاع یافت بسبب توهم زوال ملك . آنحضرت را از قلمروی خود عذر خواست آن حضرت با جمعی کثیر از اهل و اصحاب ارادت بجانب حلب رفتند و بعد از مدتی بدیار بکر که والی آنجا امیر کبیر ابوالنصر حسن بیك بود و با میرزا جهانشاه مخالفت و مخالفت مینمود رفتند ، حسن بیك بقدام اعزاز استقبال ایشان فرمودند . و خواهر اعیانی خود مهد علیا خدیجه بیگم آغا را بشکاح ایشان درآوردند و حضرت سلطان حیدر از همین خانون متولد شدند و حضرت سلطان جنید بعد از چند وقت با مردم بسیار از دیار بکر بزم غزو کفار بطرف طرابوزان بیرون رفتند و با کفار آنجا غزا کردند و از آنجا مراجعت فرموده بمملکت شیروان درآمدند . امیر خلیل که والی آنجا بود از استیلاء ایشان ترسید و لشکر بسیار مقابل ایشان فرستاده بین الفریقین حربی عظیم شده . حضرت سلطان جنید در این جنگ بزمشاد فائز گشتند و بعد از ایشان حضرت سلطان حیدر بر مسند ولایت و ارشاد بجای پدر بزرگوار برآمدند . حسن بیك که بعد از میرزا جهان شاه سلطنت و پادشاهی ایران باو تعلق گرفته بود . از وفور اخلاص مجدداً بمصاهرت آن حضرت میل نموده . دختر خود بلقیس زمان همدشاه خاتون را بمقد شرعی (او) تزویج نمود . حضرت اعلی شاه هدایت پناه از این خانون بوجود آمد . ولادت همیون آن حضرت روز سه شنبه پانزدهم شهر رجب ۸۹۰ با شواهد اقبال و قرائن جهان گشائی وقوع یافت . و حضرت سلطان حیدر در زمان سلطنت یعقوب بیك با غازیان ظفر آمار بمملکت شیروان نهضت فرمود . فرخ شاه بن خلیل مغلوب و منكوب گشت و از یعقوب بیك استمداد نمود . یعقوب بیك با آنکه از طریق مصاهرت با حضرت سلطان حیدر خویش بود ، راه حواب گم کرده سلمان بیك «بیجن» را بالشکر بسیار بمقد شیروان شاه فرستاده تا آنکه با آن حضرت در حدود تبریز معاربه نمودند و از کمان قضا تیری بمحضرت سلطان حیدر رسید و آن حضرت جرعه شهادت چشید و بعد از این واقعه یعقوب بیك شاهزادگان آنحضرت

۱. بجانب اصطخر فارس فرستاد و اوقات شریف ایشان مدت چهار سال و نیم در ذات و ادبار گذشت .

چون نوبت سلطنت آق قوینلو برستم بیک رسید حضرات شاهزادگان را از اصطخر بآذربایجان طلبید و در این فتنه حضرت اعلی در اواخر سنه ۸۹۷ بطرف کیلان تشریف بردند و پادشاه کیلان حضرت سیادت پناه . کار کیا میرزا اعلی نسبت بآن حضرت در مقام خدمتگذاری درآمد و حضرت اعلی مدت شش سال در کیلان توقف فرمودند و چون دوات آق قوینلو ضعیف گشت و در مملکت ایران حرج و مرج پیدا شد و کار عالم از نظم و نسق افتاد

و ایات نصرت آیات شاهی بعون عنایت الهی در اواسط محرم سنه ۹۰۵ بمزم تسخر ممالک ایران و اطفا نائمه ظلم و طغیان در حرکت آمد. و ارودی سامان پوی در حدود گیلان کار کیا میرزا را وداع کرده از کیلان بیرون فرمودند و بردند در ارچوان ملک استار قشلاق گرفتند و در بهار از آنجا بعدود اردبیل تشریف و از آنجا بطرف آذربایجان نهضت کردند . در آنجا طوایف مریدان و معتقدان . هفت هزار کس از استاجلو و خاملو و تکلو و وروستاق و رملو و ذوالقدر لور و افشار و قاجار و صوفیه قراچه داغ و غیره در درگاه سلطنت پناه آنحضرت جمع شدند و آنحضرت در اوائل شهر سنه ۹۰۶ باغازیان ظفر انجام بدفع شیروان شاه متوجه شیروان گشتند و شیروان شاه را بقتل رسانیده بر تخت سلطنت شیروان آمدند و در آن سال امیر شمس الدین زکریا که سالها وزارت سلاطین کرده بود بمنصب وزارت دیوان اعلی سرافراز گشتند و او را کلید آذربایجان خواندند و منصب صدارت بمولانا شمس الدین کیلانی تعلق گرفت و حسین بیک الله شاملو و عبدالله بیک کاوه امیرالامراء و صاحب اختیار گشتند .

شاه کیکی استان انارالله و برهانه . در شهر سنه ۹۰۶ بقصد الوند بیک معاربه نمودند . و الوند بیک بعدود دیار بکر گریخت و حضرت اعلی نزول اجلال در دارالسلطنه تبریز فرمودند ... در این سال قشلاق همایون در تبریز واقع شد و دو بهار سنه اودیل اردوی کیهان پوی بجانب

آذربایجان در حرکت آمد . و تا حدود مملکت ذوالقدر که والی آنجا
 علاءالدوله ذوالقدر بود رفتند و در غیبت ایشان الوند بیک به تبریز آمد .
 چون نواب کامیاب بر این حال اطلاع یافتند در اوائل شهر سنه ۹۰۸
 بایلغار بجانب تبریز توجه فرمودند و الوند بیک از حصول لشکر ظفر اثر
 اطلاع یافته فرار نمود و پیغام رفت و از بغداد بدیار بکرافتاد و در آنجا
 وفات یافت و مملکت آذربایجان از غیبت وجود اعداء دولت قاهره پاک شد
 و در تبریز قشلاق گرفتند . پس از این در اواخر سنه ۹۰۸ موکب ظفر .. لوا
 بمزم دفع سلطان مراد پسر یعقوب بیک آهنگ عراق کرده و بعد از طی منازل
 و مراحل در ۲۵ شهر ذی حجه سنه مذکوره در حدود همدان با سلطان مراد
 معاربه فرموده نصرت یافتند و نواب کامیاب از عقب سلطان مراد که بفارس
 گریخته بود توجه فرموده در شهر ویج الاول ۹۰۹ در شیراز نزول اجلال
 فرمودند و ممالک عراق و فارس و کرمان بتصرف نواب کامیاب درآمد

و در این سال قشلاق دو قم گرفتند . و در این قشلاق ملک شرف الدین
 محمود خان دیلمی قزوینی در وزارت شریک امیر شمس الدین زکریا شد .
 و چون میرزا حسن کیای جلاوی مدتها حاکم فیروز کوه و دماوند و خوار
 و سمنان بود . همیان او ظاهر شد الیاس بیک را که از جانب نواب کامیاب
 آنجا بود بقتل آورده و مردم این مملکت را غارت کرده . جمعی بقیه السیف
 از طایفه آق قویونلو بر او جمع شده بود . نواب شاهنشاهی در اواخر زمستان
 این سال بقصد قلع و قمع او از قشلاق قم بیرون آمدند و از راه دیرو کاج
 ایلغار نموده دوری نزول فرمودند و از آنجا بیای قلعه گلخندان که در دست
 مخالفان بود نهضت کردند . و در این منازل قاضی محمد کاشی در صدارت
 مولانا شمس الدین کیلانی شد و روز بروز کار او در ترقی بود تا امارت
 با صدارت جمع کرد . قاضیان عظام فی الحال در ورود فتح قلعه نمودند و
 و در منتصف شهر شوال قلعه فیروز کوه را در میان گرفته مدت پانزده یوم
 میان اهل حصار و قاضیان ظفر کردار . جدال و قتال بود . بعد از ۱۵ روز
 علی کیانمندان که کوتوال قلعه بود بشرف عتبه بوسی مفتخر گشته . قلعه
 را تسلیم کرد . بعد از فتح قلعه مزبور از راه هبله رود بیای قلعه استار
 آمده حسین کیای جلاوی و مراد بیک جهان شاه که از طبقه جلاوی بوده .

مراد بیگ جلاوی از قلعه بیرون آمدند . مراد بیگ را گرفته و با آتش کباب کرده . سپاه کینه خواره گوشت او را بخوردند و حسین کیا را در قفس کرده تعذیب مینمودند تا اینکه او هم خود را کشت و او را نیز بسوختند ، در این سفر والی استرآباد و پادشاه کیلان بشرف بساط بوسی شرفیاب گشتند و در معزم (در اصل ۱۲ منه ۹۱۰) اردوی کیوان پوی متوجه اصفهان گشتند و بعد از آن بنواب کامیاب خبر رسید که محمد کره بریزد مستولی شده در شهر رجب سنه مذکوره متوجه به تسخیر یزد شد و یزد را مفتوح نموده . رئیس محمد را گرفته در قفس کرده با اصفهان آورده . سوخت . و بعد از فتح یزد عساکر نصرت مآثر ابلغار نموده تاخت بجانب طیس بردند . بعد از یک هفته از طیس بمزاق معاوت نمودند . هم در این سال حضرت شاهنشاهی سخی از امراء را بر سر امیر حسام الدین پادشا رشت فرستاده . خود بتفس نفیس با عساکر نصرت مآثر از راه طارم بعدود رشت نزول اجلال فرمودند و امیر حسام الدین جمعی را بشفاعت باردوی همایون فرستاده . نواب کامیاب از تقصیر و جریبه او در گذشت و در بهار این سال (۹۱۳) نواب کامیاب افراس بجانب مملکت ذوالقدر از حدود روم بر سر علاء الدوله ذوالقدر رفتند و او فرار نموده پناه بکوههای ذوالقدر برده . حضرت شاهنشاهی از آذربایجان معاودت فرموده درخوی و سلماس قشلاق همایون اتفاق افتاد در سال ۹۱۴ نواب اشرف عازم عراق عرب شده باریک ییک برناک که والی بغداد بود چون از رایات ظفر آیات خبر یافت بعدود شام و روم گریخت . و بغداد و سایر عراق عرب (در اصل عجم است) بدون جدال و قتال مفتوح گشت و در پایتخت ۹۱۴ متوجه خوزستان شدند و فتح حویزه و شوشتر فرمودند و از آنجا از راه کوه گیلویه بشیراز آمدند و در اوائل شهر ۹۱۵ از شیراز متوجه عراق عجم گشتند و از عراق عجم بجانب آذربایجان حرکت نموده . چند روزی در تبریز توقف فرمودند و بعد از چند روز در اثناء زمستان بجانب شیروان نهضت فرمودند و تادر بند باد کوبه رفتند . و قلاع آن دیار مفتوح گشت و چون خاطر خطیر از انتظام کلیات امور مملکت آذربایجان و عراقین و دیار یکرو فارس باز پرداخت از تسخیر

ممالك خراسان خیر یافت و از هرات بمرو رفت و نواب کامیاب نزول اجلال ظاهر مرو فرمودند و در محاربه شیخ خان را در معرکه مرده یافتند و تمام خراسان بتصرف بندکان درگاه قاهره در آمد و دوسنه ۹۱۷ هـ بمزم تسخیر ماوراءالنهر در حرکت آمده . بعد از طسلی منازل و مراحل حدود آب آمویه متخیم عساکر نصرت مآثر شد و سلاطین اوزبک پناه بامراء ذوالاقدار برده طلب شفاعت کردند و نواب همایون شفاعت ایشان را قبول نموده بدولت و اقبال معاودت فرمودند . و در بهار ۹۱۸ هـ بمزم دفع مخالفان از خراسان نهضت فرمودند . از موضع قشلاق این خبر به مخالفان رسید بماوراءالنهر گریختند (شاید برگشتن باشد) . . . بتجدید ممالك خراسان از غبار آشوب مخالفان صاف گشت و نواب کامیاب بدولت و اقبال بمراق معاودت فرمودند ، در اصفهان قشلاق گرفتند و در این قشلاق مباشران دولت بشارت رسانیدند که .

یکی غنچه از باغ دولت دمید . گز آنسان کلی چشم کیتی ندید و نواب شاهنشاهی از شرافت و کرامت این مولود همایون انواع مسرت و ابتهاج نموده . چندگاه در صبح و شام ابواب فرح و شادمانی بر خواص و عوام گشادند .

در سنه ۹۲۰ سلیم پاشا روم عصیان ظاهر کرده با جمیع عساکر روم بحدود آذربایجان آمدند چون این خبر به پیشگاه منیر نواب اشرف دادند لواچیان را باحضر لشکریان فرمان داد و نواب اشرف بارایات جاه و جلال بمزو اقبال در حرکت آمده چون در نعم چالداران نزول اجلال فرمودند پادشاه روم نیز بالشکر بمشاور بدانحدود رسید و بابکدیگر بجدال و حرب اشتغال نمودند و چون لشکر ظفرا اثر از توپ و تفنگ رومیه کشته شدند نواب اشرف صلاح حال در ترک حرب وجدال دیده به تبریز معاودت فرمودند و در اواخر سنه ۹۲۷ سلطنت بلاد خراسان بنواب کامیاب شاه طهماسب شفقت فرمودند و امیر بیک موسلو (در اصل موسلی) را که منصب مهرداری داشت لله ساخته بخراسان فرستادند . و در سنه ۹۲۹ در حدود تبریز نواب کامیاب مریض گشته جهان

فانی از وداع و بدرای جاودانی و نعیم باقی انتقال فرمودند و امیر جمال الدین محمد صدرنش آنحضرت را بدارالارشاد اردبیل آورده در مقبره مقدسه صفویه مدفون ساختند .

اسامی معاصران آنحضرت بدین موجب است آنحضرت را چهار پسر یادگار بماند . نواب شاه طهماسب و القاس میرزا و بهرام میرزا و سام میرزا . عمر شریف آنحضرت ۳۷ سال بود . مدت سلطنتش ۲۵ سال تمام امراء ابدال بیک قورچی باشی حاکم خراسان .

۲ - خادم بیک حاکم بغداد ۳ . . خان تکلو حاکم بغداد تجم الدین سپهسالار ، امیرخان شاملو حاکم ساوه ، حسین بیک الله دیوان بیکی ، میربار احمد سپهسالار ، میرعبدالله یزدی امیرالامراء ، محمد بیک سفرهچی استاجلو ، . . سلطان حاکم بلخ ، چابان سلطان استاجلو امیرالامراء خواجه شاه حسین اصفهانی ناظر ، خواجه جلال الدین محمد تبریزی ناظر .

صدور و وزراء . قاضی محمدکاشی . مولانا شمس الدین گیلانی میرسید شرف شیرازی . میر جلال الدین تبریزی میراحمد دورغی وزیر مولانا شمس اصفهانی مستوفی

امیر صدر الدین . امیر غیاث الدین
فضلا و علماء و معاصران منصور . مولانا الوئید . مولانا

شرف الدین علی . مولانا جلال الدین
مولانا نور الدین صدر . امیر نظام الدین . مولانا عبدالله . مولانا اهلی شیرازی . امیر نعمت الله کرمانی امیر تاج الدین کرمانی . قاضی امیر حسین یزدی . امیر غیاث الدین محمد . مولانا قوامی اصفهانی . میر قوام الدین حسین . امیر اسماعیل همدانی امیر عبدالوهاب . میر معز الدین محمد ، مولانا نور الدین ... صفی الله ، قاضی شاعر ، فاضل شیخ . نصر الله بغدادی . مولانا عبدالاحمد . مولانا علی . مولانا حسین . شیخ علاء الدین . شیخ ابراهیم میر محمد ، . . ماجد . میر نعمت الله طبسی . قاضی جمال الدین . مولانا شریف مولانا شمس الدین محمد . قاضی نور الدین عبدالله . میر جعفر . میر قاسم نور علی میر قوام الدین بن شمس الدین . شیخ بهاء الدوله مولانا امیری

امیر زین الدین محمد^۱ . امیر قاسم کرخی . مولانا سلطان حسین . امیر شمس
 ۱۹ بن علی شیرازی . امیر ابوالقاسم . امیر جعفر . امیرزاده احمد . امیر
 علی اکبر . امیر عنایت الدین محمد . امیر محمد موسوی . امیر نظام الدین
 علی اهوئی . امیر علاء الدوله . امیر ابوالحسن شیرازی . امیر کمال الدین
 حسین . مولانا عبدالحسین . امیر سید احمد . میرزا قاسم مولانا حاجی واعظ
 مولانا نظام الدین احمد کیلانی خواجه محمد مؤمن .

شاه طهماسب

جنت مکان شاه طهماسب انارالله و برهانه بعد از
 شاه کیتی ستان در سنه ۹۳۰ در سن پانزده (۱)
 سالگی بر تخت سلطنت جلوس فرموده . ایه - ملوی مغنول العاقبه طمع در
 ملك ايران نمودند . در میان ارکان دولت و بعضی از اعدای فتنه و جدال
 بود ، تا آنکه نهال طوبی مثالش در چمن کامرانی بالا کشیده امراء صاحب
 داعیه را از میان برداشت و دیوسلطان (رملو) بر تبه و کالت سلطان و
 منصب ارجمند امیرالامرائی سرافراز شد . در آن اثناء خبر رسید که عید
 خان اراده تسخیر خراسان دارد ، دیوسلطان با امراء بجهت دفع او روانه
 خراسان شدند ، عید خان (باتفاق) کسرجم خان و ابوسعید سلطان و
 سونجک سلطان والی تاشکند (دراصل تا جکند) را برداشته و بر سر
 خراسان آمدند و مدتی هرات را محاصره نمودند بی نیل مقصود روانه
 وطن خود شدند ، باز در سنه ۹۳۱ لشکری فراهم آورده از قلت آذوقه
 مشهد را گرفته از آنجا روانه استرآباد شد . و با زینل خان (شاملو)
 مصاف نموده ، زینل خان فرار نمود و عید خان استرآباد را بعبدالعزیز
 داده بجانب بلخ رفت . بعد از چند روز اخی سلطان تکلو با عسا کر منصوره
 بر سر عبدالعزیز رفته ، عبدالعزیز فرار نمود پیدر ملحق شد و عید خان
 مراجعت نموده در بسطام با اخی سلطان معاربه نموده ؛ اخی سلطان مقتول
 و لشکر او فراری شدند . بار دیگر استرآباد را به پیل (۲) بهار در داده

۱ - این رقم اشتباه است . شاه طهماسب بسال آفتاب عالم افروز « ۹۲۰ »
 متولد و بسال بنده شاه ولایت طهماسب (۹۳۰) بر تخت سلطنت جلوس نموده است)
 ۲ - تذکره ، را بیش . نسخه بدل راعش . عالم آرا برایش

روانه هرات شد و در سنه ۹۳۴ بر سر قلعه هرات رفته حسینخان شاملو حاکم هرات بقلعه داری مشغول شد و آذوقه در قلعه نایاب شد . در این اثناء یاری بی‌ولد جان و غایورش بقلعه هرات نموده ، جمع کثیری از اوزبکیه کشته شد و خبر توجه شاه عالم پناه هابیع شد ، عبید خان بار دیگر امراء آنجا را برداشته عازم خراسان شد و در سار و قمش جام محاربه عظیم دست داده سلطان اوزبک فرار و بیست هزار جماعت اوزبکیه بقتل رسید و رایسات جاه و جلال عازم عراق گشته ، عبید خان بار دیگر لشکر فراهم آورده کل خراسان را مسخر نمود . در این اثناء خبر توجه همایون را شنیده بمقر خود رفت . و چون نواب اشرف داخل هرات شد خراسان را بیرادرایانی خود بهرام میرزا عنایت فرمود . غازی خان تکلورا الله میرزا و امیرالامراء خراسان نمود بجانب عراق معاودت فرمود .

در سنه ۹۳۷ (در اصل ۹۳۱) . بار دیگر عبید خان لشکر فراهم آورده قلعه هرات را قتل نمود . شاه جنت مسکان از آذربایجان متوجه خراسان شده چند نفر از غازیان بر سر قمش اغلان که بفرموده عبید خان باستر آباد رفته بود رفتند و جمعی که با او بودند مقتول و قمش اغلان با هشت نفر اوزبک فرار نمودند . صوفیان خلیفه و ملونیز با جمع کثیر بر سر خان گلندی بهادر که او نیز بفرموده عبیدخان بسبزوار رفته بود . رفتند ، لشکر اوزبک مغلوب شده به نیشابور آمدند و از آنجا فرار نموده بمشهد مقدس رفتند عبدالعزیز ولد عبید خان مشهد مقدس را گذاشته باتفاق خان گلندی بهادر متوجه هرات شده بیدر ملحق شد و عبید خان فرار نموده بیخار رفت و سام میرزا با اغورلو خان بر سر قندهار رفتند و اغورلو خان کشته شد و سام میرزا فرار نمود . چون این خبر بعبیدخان رسید بسار دیگر عازم خراسان شد . صوفیان خلیفه با او محاربه نموده عبید خان هرات را مسخر نمود . دست بقتل و غارت زد . تا چهار ماه فرمانفرما بود چون شاه جمجه در آذربایجان این خبر شنید بجانب خراسان در حرکت آمد . چون عبید خان واقف شد روانه بخارا گردید و ایالت خراسان بسلطان محمد میرزا شفقت شد . در آن سال فتح قلعه قندهار شده . در سال ۹۴۴

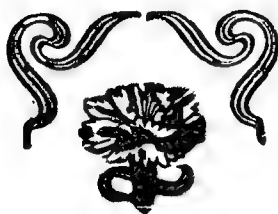
(عالم آراء ۹۴۶) عبید خان بجهنم رفت و سلطان سلیمانخان خواندگار روم از راه آذربایجان بسلطانیه آمد. محمد خان ذوالقدر و حسینخان شاملو و جمعی دیگر رو بگردان شده بلسکر مخالف رفتند. و از بی اعتمادی که عساکر روم را بود جنگ بتأخیر افتاد تا آنکه در سلطانیه بفرنی عظیم افتاده جمعی کثیر از عساکر روم در زیر برف رفتند. سلطان از راه ابهر رود روانه موصل شد و ذوالقدر و غازیان تکلونمک بهرامی نموده بجانب وان گریختند و سلطان دو آن سال قشلاق در بغداد کرده در بهار سنه ۹۴۰ (عالم آراء ۹۴۱) از بغداد تا درجین آمد و از آنجا روانه الکی خود شد. و شاه جنت مکان بر سر شیروان رفتند و بر محمد پاشا غالب شدند و سنان پاشا که بکومک میآمد بقتل رسید و وان و ارجیس بتصرف در آمد. القاص میرزا از کوتاه خردی بروم رفته بار دیگر سلطان عازم ایروان شد، در این سال ولایت شیروان با اسماعیل میرزا شفتت شد، در سنه ۹۵۷ (عالم آراء ۹۵۵) سلطان بتبریز آمده و از فقدان آذوقه قلعه وان را گرفت و تعمیر قلعه قارص نمود و عثمان چلبی قوللر آقاسی والی قارص و وان از ضرب تیغ اسماعیل میرزا بدم رفتند و قلعه مزبوره باز انهدام پذیرفت، شاه جمجهاه تا ولایت موش (آنا نرا) تعاقب نموده و از آنجا بآذربایجان نزول فرمود.

در سنه ۹۶۱ باز خبر آمدن سلطان سلیمان شد، شاه جمجهاه چهار سلطان تعیین کرده بولایت روم فرستاده تا اکثر ولایات روم را خراب ساخته و قتل و غارت نمودند و اسماعیل میرزا بر سر اسکندر پاشا آمده او فرار نمود چند نفر از پاشایان دستگیر و کشته شدند و سنان بیگ که از مقر بان خواندگار بود گرفتار شد بعد از آن سنان بیگ را آزاد نموده با سلطان سلیمان صلح واقع شد و در سال ۹۷۴ سلطان سلیمان رحلت نمود و در این سال شیروان و شکمی بیجهت بتصرف در آمد و رایات جاه و جلال تا اینج مرتبه عازم گرجستان شد. در مرتبه پنجم لوار صابخان بقتل رسید و مکنون خان (کذا) و پسرش گرفتار شدند در این سال فتح ولایت نیمروز و ولایت قندهار و زمین داور و گرمسیرات کنار هیرمند شد و

بنداد و خوزستان مفتوح گردید و محمد امین پاشا ملتجی بدرگناه سپهر
 اشتباه شد. و در سنه ۹۶۷ سلطان بایزید بن سلطان سلیمان و یونس خان
 والی خوارزم و پهلوان قلی مراد، شرف پای بوسی در یافتند. در این
 سال محمد صالح تبکی عصیان ورزید و بقتل رسید. و هم در این سال
 فتح کیلان و بدست آمدن سلطان احمد والی پیه پس واقع شد، و در قاتن
 زلزله عظیمی شد چنانچه هزار کس در زیر انبوه ماندند و در سنه ۹۷۰
 آتشی از جانب آسمان در جانب قطب نمایان شد و مدت نه ماه اشتداد
 داشت و در ولایت قاتن بارانی شد که دانه گندم از آسمان بارید و خلایق
 آنرا جمع کرده نان پختند و سلطان حیدر میرزا را بقتل رسانیدند و
 آنحضرت در روز یازدهم شهر صفر ۹۸۴ (موافق با عدد گورش پرنور) بجوار
 رحمت ایزدی پیوست و معاصران و آثار آنحضرت بدین موجب است.
 مدت سلطنت ۵۴ سال و ۶ ماه و ۲۰ روز.

معاصران و وزراء و مستوفیان و شعراء.

خواجه علاءالدین وزیر، خواجه غیاث الدین شیرازی، آقا محمد فراهانی
 میرزا بیگ ابهری، غیاث الدین علی مستوفی، خواجه ملک اصفهانی
 میر فضل الله شهرستانی ناظر، حکیم غیاث الدین کاشی، حکیم ابونصر،
 مولانا مظہری، کشمیری شاعر، مولانا معتمد کاشی مولانا حضوری، مولانا
 حاتم کاشی. مولانا جمال الدین اصفهانی. مولانا فہیمی، مولانا ولی یزدی.
 آثار - بلده تهران ری، طلا کردن کنبد امام رضا علیہ السلام محلہ
 حاجی آباد تبریز، تعمیر مشهد مقدس

شاه اسماعیل ثانی و شاه سکندر شأن

مدت سلطنت سیزده عام تمام

شاه اسماعیل ثانی بعون عنایت ربانی که در قلمه قهقهه بود در سنه ۹۸۴ بر تخت سلطنت نشست و فرمان داد که سکه نقش کنند « ز مشرق تا مغرب کرامام است علی و آل او مارا تمام است » و همگی برادران خود باستثناء میرزا عظیم الشأن و شاه جنت مکان بقتل رسانیده ، خلفاء رامکھول نمود ، سلطان محمد بعد از شاه اسماعیل ثانی بعون عنایت یزدانی **شاه سکندر شأن** در ساعت سمد که مولانا افضل منجم قزوینی اختیار نموده

بود در اودئیل سنه ۹۸۵ بر تخت سلطنت نشست و شمشال سلطانرا با نواب خانم (پریجان) بقتل رسانید و نواب بیگم در کمال عظمت و استقلال متکفل امور دیوانی گردیده ، در ضمن احکام و ارقام بالای مهر وزیر مهر مینمود .

سرافراز شدن میرزا سلیمان (عالم آرا سلیمان) بمنصب وزارت و آمدن جلال اوزبک و بسعی مرتضی قلیخان ترکمان قتل رسیدن پادشاه روم ، و لشکر بر سر شیروان و آذربایجان فرستادن ، و رفتن شاهزاده سلطان حسین میرزا بجانب شیروان و قراباغ و فتح نمودن ، و سر از اطاعت پیچیدن میرزا « خان » والی مازندران ، و بدست در آمدن و بر طرف گردانیدن جماعت تکلو و ترکمان نواب بیگم و ابا والده ایشان که در یوشقان تیل سنه ۹۸۷ واقع شده بود ، و در لوی تیل ۹۸۸ مشرف شدن سلیمان بشرف مصاهرت و کشته شدن نواده مظفر سلطان والی کیلان پیه پس که داماد شاه جنت مکان بود بدست میرزا اکمران و آوردن غازی گرایخان لشکر بر سر شیروان و آذربایجان ، و گرفتار شدن ابرخان ترکمان و همیان و وزیدن جماعت تکلوی ترکمان و آمدن عثمان پاشا بر سر قلعه تبریز و مسخر ساختن ، و رفتن شاه گیتی ستان بر سر عثمان پاشا ، و نمک بهرامی نمودن اللهقلی بیگ قورچی - ماسی ، و رفتن میان لشکر روم در هنگام جدال ، و فرو نشستن فتنه جماعت تکلو و ترکمان از آب تیغ صاعقه

کردار سلطان حمزه میرزا ، واز زخم خنجر جدودی دلاک کشته شدن ، و
ولیمهد شدن نواب ابوطالب میرزا ، ودر آمدن ولایات بتصرف دشمنان
که دست بهم داده در او دخیل و حضومت نمودن طایفه قزلباش بین الفریقین و
رفتن بخراسان و آوردن نواب گیتیستان شاه عباس رابع - اراق و ولینعمت
گردانیدن نواب مشارالیه را (در اینزمان) واقع شد .

چون اکثر امراء آنحضرت امرای شاه طهماسب بوده اند لهذا بعضی
که تغییر یافته بود اسامی ایشان نوشته میشود . براین موجب است .
جمشیدخان نواده مظفر سلطان (والی کیلان) پیه پس ، مظفر بیك
والی پیه پیش ، مرتضی قلیخان ترکمان ، سلطان حسین میرزا والی مازندران
میرزا کامران کوهدمی ، میرزا سلمان وزیر .

شاه گیتیستان علی بن آشیانی شاه عباس ماضی انارالله برهانه

چون بر تخت سلطنت متمکن گشت بنای عدل و شفقت میشد و اساس
هیبت و سیاست مهید گردانید . بارعایا بطریق معدلت و محبوبیت و مرحمت
سلوک نمود . و ابواب جور و تعدی بروی مردم بیست و در کمال عقل و
حسن تدبیر و اصابت رأی و مکارم اخلاق منفرد و ممتاز بود . چون يك
سال از جلوس میمنت مانوس گذشت عبدالله خان (در اصل عبدالخالق)
اوزبك هرات را مسخر و علیقلی خان (در اصل علیتقی) ادجی شاملو حاکم
آنجا را بقتل رسانید . موکب همایون هازم خراسان شد ، در چمن بسطام
مرشد قلیخان الله را بقتل رسانید ، واز اطراف . فرهاد پاشا به قشرباغ
آمده آنولایت را مسخر نمود و چقال اوقلی از بغداد بقلمرو علیشگر آمده
درنهاوند قلعه ساخت ، در او دخیل (۹۹۸) عبدالوئین خان اوزبك بخراسان
آمده مشهد مقدس را گرفت و قتل عام نمود ، بداق خان و امراء بانور محمد
خان با جنود اوزبك معاربه نموده شکست یافتند و بکنتاشخان حاکم یزد
سراز اطاعت پیچیده بقتل رسید ، و بولی بیك غلام خاصه شریفه قلعه طبرك
را مستحکم نموده . اراده نافرمانی داشت مقتول شد . و در بارس بیل (۹۹۹)

یعقوب خان از خطه یافتن بکشتاش خان سراز فرم انبرداری کشید ، و در
 توشقان نیل (۱۰۰۰) مهد قلیخان قوم مرشد قلیخان چاوشلو (از اوبساق
 استاجلو) بقتل رسید و مرادخان بیک برادرش راقطع جلین فرمودند
 مرادخان فرار بروم نموده و احمدخان برادر دیگرش مقطوع الرجبین
 شده است) و برادر دیگرش فرار نموده بالکای روم رفت ، و فرهادخان تعمیر
 اسفرائین « نموده » و در لو نیل (۱۰۰۱) با پادشاه روم مصالحه واقع شد ،
 و فتح گیلان و خراسان شد ؛ لشکر اوزبکیه بوطن خود رفتند ؛ و در نیلان نیل
 (۱۰۰۲) گیلانیان عصیان ورزیده تأدیب یافتند و نورمحمد خان (والی
 اورگنج) از عبدالؤمن خان فرار نموده بیایه سریراعلاء آمد ، عبدالؤمن
 خان قلعه نیشابور را قتل کرده ، درویش محمد خان از قتل آذوقه بقتله
 بوسی مشرف شد ، عبدالؤمن خان بماوراءالنهر رفت ، هم در این سال فتح
 لرستان شد و درویش خسرو قزوینی که مذهب الحاد داشت بسامریدانش
 بقتل رسید ، و اولاد حسین میرزا که حاکم قندهار بودند بهندوستان رفتند ،
 و لشکر قزلباش در اورغند ترشیز با جنود اوزبیکه محاربه نمودند ، در
 قوی نیل (۱۰۰۴) الکای دامغان و بسطام بفرهاد خان شفقت شد . و
 امامقلی بیک پاکیزه قورچی باشی ترکمان بایلچی گری بساروس رفت ، و
 اردوی معلی متوجه خراسان شد و عبدالؤمن خان اسفرائین را گذاشته فرار
 نمود ، و ذوالفقارخان بایلچی گری بروم رفت ، و حمزه نام شخصی بسا
 گیلانیان یاغی شده بقتل رسید ، و نواب شاه محمد بجوار رحمت ایزدی
 پیوست ، و در پیچی نیل (۱۰۰۵) مازندران و ولایات آن فتح و بفرهاد
 خان شفقت شد . و حاجی محمدخان والی خوارزم . پناه بدرگاه جهان پناه
 آورد و مهد قلیخان حاکم شوشتر با طایفه افشار در عربستان نزاع نموده
 الله وردیخان بر بر بخت برگشتگان افشار کهگیلویه رفت ، و جماعت اوزبیکه
 بتاخت دارالعباد یزد رفته . و آقا شاه قلی مستوفی فوت شد .

در تخاقوی نیل (۱۰۰۶) حسین علیخان چکینی حاکم بسطام و
 میرزا علی عامری با جماعت اوزبیکه محاربه نموده بقتل رسیدند و هم در
 این سال تسخیر ولایت رستمدر شد . و ملک جهانگیر گرفتار شد ، و قلعه

اولاد « در » مازندران بدست آمد .

در ایت میل (۱۰۰۷) عبدالله خان فوت شد ، و دارائی ماوراءالنهر بعبدالمؤمن خان قرار گرفت ، در همان سال عبدالؤمن خان مقتول و ندرمحمد خان (عالم آرا پیر محمد . ملاکمال ندرمحمد) در بخارا و عبدالامین خان در بلخ متسکن گشتند ، دین محمد خان [(دراصل مردین) در هرات بر مسند سلطنت نشست و باقی خان برادرش بر ماوراءالنهر مستولی شد ، در این سال اهل خراسان را با دین محمد خان اوزبک محاربه واقع شده و دین محمد خان منهزم شد و فرهاد خان بقتل رسید ، و هم در این سال رفتن نورمحمد خان با جنود قزلباش در مرو ، و حاج محمد خان والی خوارزم بر سریر حکومت موروثی . و بدست آوردن محمد ابراهیم سلطان . و مراجعت موکب ظفر نشان بصوب عراق ، و شکار نمودن در صحرای رادکان و توجه شاه دین پناه باسترآباد ، و ساختن قلعه مبارک آباد . و بدست درآمدن الوند دیو مازندران و تخفیف وجوه دیوان بیگی خراسان واقع شد .

در تنگوزمیل (۱۰۰۸) موکب همایون توجه بجانب مشهد مقدس مقدس نمودند . و در سیچقان میل (۱۰۰۹) رایات ظفرآیات هزم مرو نمودند و آنجا را مسخر ساختند . و نورمحمد خان را بدست درآوردند . و محمد ابراهیم خان والی بلخ شد . ثانی الحال تسلط یافت و یارمحمد میرزا بارفقا در موکب سلاطین زاده های اوزبک بدرگاه معلی آمدند و در اود میل (۱۰۰۹ و ۱۰ حضرت اعلی پادشاه بزیارت امام ثامن ضامن علیه السلام والصلوة مشرف شدند و بحرین ولار بسمی الله وردیخان گرفته شد .

در بارس میل (۱۰۱۱) فتح قلعه اود خود (اند خود) شده رایات فیروزی آیات عازم عراق شد . در توشقان میل (۱۰۱۲) قلعه نهاوند بدست آمده ، یورش جهانگشای همایون اعلی بجانب آذربایجان ، و فتوحات قلاع عظیمه و محاربه با علی پادشاه حاکم تبریز و فتح آن قلعه و پنجوان و ایروان شد و الله وردیخان بر سر بغداد رفت و بانیل مطلب برگشت .

درلوی میل (۱۰۱۲ و ۱۳) رومیان درقرباباغ با حسینخان مصاف نموده
الله قلی بیک قورچی باشی بتاخت قراباغ رفت ، اوزون احمد با جنودبنداد
بقلمرو علیشکر آمده با امرای آن سرحد معاربه نموده شکست یافت ،
و چفال اوقلی به آذربایجان آمده بی نیل مطلب رفت ، قشلاق در تبریز
واقع شد ، و قلعه بست قندهار نیز بدست آمد .

درمیلان میل (۱۰۱۴) آمدن اکراد و رومیه بجانب کستندیل خان در
حوالی مرند و معاربه کستندیل خان با رومیان و ظفر یافتن (برایشان واقع
شد) و در همین سال قلعه تبریز ساخته شد و اللهوردبغان لشکر بنقطه وان
برسر چفال اوقلی پرده ، رایات جاه و جلال عازم خوی شد و از آنجا
بجهت تنبیه اکراد محدودی عازم بآکچری (ماکو) شد و گرجیان ازراه
عصیان درآمده کستندیل خان را بقتل رسانیدند ، و چفال اوقلی با جنود
ارز روم (در اصل باضاد است) بجانب تبریز آمده شکست یافت و
جهانگیرخان و محمد سلیم اوزبک با یارمحمد میرزا ازحدود نخجوان بجانب
خراسان و غورجستان روانه شدند ، و دراین سال قلعه ابروان تعمیر شد . و اردوی
معلی عازم تسخیر شیروان شد ، و قلعه شماخی و قلعه بادکوبه فتح شد و
در قوی میل (۱۰۱۵ و ۱۶) امیرگونه خان قلعه قارص و بعضی قلاع را
را فتح نموده ، جهانگیرخان و محمد سلیم خان از غورجستان بجانب بلخ
رفته بی نیل مطلب برگشتند و یارمحمد میرزا کشته شد ، و سپاه ماوراءالنهر
بتاخت خراسان آمده . خائب و خاسر بازگشتند ، و نواب هم ایون اعلی
متمملکات خود را وقف چهارده معصوم علیه السلام فرمود .

در پیچی میل (۱۰۱۶ و ۱۷) آمدن جلالیان بدرگاه شاهی ، و
استقبال نمودن حاتم بیک اعتماد الدوله واقع شد .
در تخاقومیل (۱۰۱۷ و ۱۸) فرستادن یادگار بیک (علی سلطان)

طالش را به ایلچی کری بهندوستان ، و معاربه ذوالفقار خان با بربریان
(عالم آرا طبرسرانیان) و رفتن امیرگونه خان بتاخت گرجستان ، و توجه
رایات شاهی بجانب آذربایجان و فرستادن جلالیان بکردستان ، و عصیان
ورزیدن امیرخان برادرش (عالم آرا برادر دوست) و رفتن حسام بیک
اعتماد الدوله بر سراو ، و به فجاء درگذشتن اعتماد الدوله مذکور ، و

گرفتن غازیان ظفر انجام امیر خان را و بدرگاه پادشاه آوردن واقع شد.
در ایت نیل (۱۰۱۸ و ۱۹) ایلچی فرستان ولی محمد خان اوزبک
و رفتن ولد کور خلفاء رملو بمراقت خیرالدین طالش بایلچی گری روم . و
رفتن امیر گونه خان بر سرارز روم و معاربه نمودن با حسن پاشا ، و لشکر
آوردن مراد پاشا وزیر اعظم و شکست خوردن و مقتول شدن چهل نفر پاشا
دست بهم داد .

در تنگوز نیل (۱۰۲۰ و ۲۱) بنای مسجد جامع اصفهان شد ، و
ولیمحمد خان را اختلال در احوال بهم رسیده پیابه سربرا علی آمده و با
خسرونا محمود بداوراء النهر رفت ، و در سرقند با امام قلیخان معاربه
نموده بقتل رسید . و بنای فرح آباد هم در این سال شد .

در سیچقان نیل (۱۰۲۱) احداث خیابان و توسعه صحن امیر (علیشیر)
در آستانه مقدسه شاه رضوان مکان (غرض از شاه رضوان مکان معلوم نشد
شاید عبارت سقط داشته باشد . و تعمیر مزار شاه محمد باشد) و اتمام
عمارت اشرف بازندران شد .

در اود نیل (۱۰۲۲ و ۲۳) فتح قلعه کرتیل و فتح قلعه قلاع دیگر
نموده . ایلچیان فرنگ بدرگاه معلی آمدند ، و غازی خان (قاضی)
صدر از رسالت روم مراجعت نمود و رستم محمد خان ولد ولیمحمدخان از
غورجستان بزم تسخیر بلخ رفته منهزم بازگشت ، و موکب همایون به نیت
غزا روانه گرجستان شدند .

در بارس نیل (۱۰۲۳ و ۲۴) لوار صاب خان اوزباشی آچوق
بدرگاه ملا آمدند ، و موکب همایون مراجعت نموده توجه بازندران
فرمودند .

در توشقان نیل (۱۰۲۴ و ۲۵) طهمورث خان بجانب کاخ گرجستان
آمده عصبان و ورزید و با علیقلی خان و جنود قزلباش معاربه نمود . و جنود
قزلباش کشته و منهزم شدند و هم در این سال کشته شدن قزاق خان ولد
حسینخان بیگلریگی خراسان و بشغیف مقرر گشتن رسد با توجهات ایام
ماه رمضان واقع شد (یک دوازدهم مالیاتها بعنوان ماه رمضان تخفیف

(داده شده است)

در لوی میل (۱۰۲۵) اردوی مولا عازم گرجستان شد . تكلو پاشا در سلماس با پیربداق خان و کشته « کشته شدن پیربداق » محمد پاشا و وزیر اعظم بر سر ابروان آمده معاصره نمود ، و بی میل مطالب باز گشتند .

در میلان میل (۱۰۲۶) قلعه فراه فتح شده . زمان بیگ بوزباشی غلامان خاصه شریفه بر سر گرجستان رفته بعضی را کشته و بعضی را دستگیر نموده ، و قرچقای خان بر سرارز روم رفته تاخت و تاراج نموده ، و در این سال تكلو پاشا (محمد) بدست یحیی بیگ ولد زکریا خان کشته شد و خلیل پاشا سردار روم بدیار بکر آمده لشکر بهدود قلبرو هلیشکر فرستاد ، و سلطان احمد پادشاه روم متوفی شد و سلطان مصطفی بر تخت نشست .

و دریونت میل (۱۰۲۷) سلطان مصطفی خلع و سلطان عثمان ولد سلطان احمد پادشاه شد ، و خلیل پاشا و سیاه تاتار باذربایجان آمده باقرچقای خان محاربه نموده بر کشت و ایالت مشهد مقدس مولا باقرچقای خان و تبریز بشاه بنده خان شقت شد و ستاره ذوزنب و ذوزبانه ظاهر گردید ، و نغبه بیگ (عالم آرا حجه) و محمد بیگ مندلی با اقوام او کشته شدند ، و امیر قلی بیگ کروس رتبه ایالت یافت و در آن چند روز تیمورخان نام شخصی از جماعت کروس او را بقتل رسانید و امارت کروس بنفس سلطان ولد او شقت شد ،

در پیچی میل (۱۰۲۹) شروع در آب کورنک شد ، و قلعه دورق بنصرف در آمد .

در تغاوقیل (۱۰۳۰) والی کیچ و مکران بدرگاه مولا آمده ، و ایالت حیوزه (حویزه) بسید منصورخان شقت شد ، و لشکر ظفر اثر بر سر فرنگیه (برنگالیه هرمز) رفته ، و ایالت اعلی عازم خراسان شد ، سلاطین اوزبک ایلچی بدرگاه مولا فرستادند ، شیخ المحققین و برهان الموفقین شیخ بهاء الدین رحمه الله وداع حیات مستعار کرد .

در ایت میل (۱۰۳۱) فتح قلعه قندهار ، و آمدن ایلچی اسفندیار

خان والی خوارزم بدرگاه معلا و مفتوح شدن هرموز بمعی امامقلیخان
ولد الله وردیخان ، و کشته شدن سلطان عثمان فرمانفرمای روم ، توسعه
شوارع مازندران واقع شد .

در تنگوزئیل (۱۰۳۲) فتح قلعه بغداد و ادراك (زیارت روضات
مطهرات ائمه معصومین) نمودن شاه کیتی ستان ، و دادن ایالت آن بصفیقلیخان
و گرفتن قلعه کرکوک و موصل و دادن ایالت آنجا بسلیم خان ، واقع شد .
در سیچقانئیل (۱۰۳۳) موراو گرجی بطنیان درآمده و قرققای خان جهة تأدیب
ایشان بگرجستان برقت . دراودئیل (۱۰۳۴) قرققای خان ویوسف خان و
بعضی از امراء نمک بحرام به یاساق رسیدند (عبارت اصل غلط شده است .
بلکه قرققای خان ویوسف خان هر دو به تیغ غدوموراو نمک بحرام کشته شدند)
و برخی عساکر منصوره به قراقلمان رفته شاه بنده خان را مقتول نمودند
و مرتضی پاشا بر سر قلعه آخسقه آمده و سلیم خان قلعه را خالی کرده ،
فرار نمود و حافظ احمد پاشا وزیر اعظم با لشکر بیگران بر سر بغداد
آمده تا نه ماه محاصره نمود . بی نیل مطلب برگشتند و صفیقلیخان حاکم
بغداد را ملقب بشیرعلی کردند .

در توهقانئیل (۱۰۳۶) هبسی خان شیخاوند قورچی باشی بر سر
قلعه آخسقه رفته فتح نمودند . بین موراو و طهمورث « اختلاف افتاد » و
لشکر بعد هریک آورده . موراو شکست یافت و طهمورث بوساطت
داود خان ملتجی بدرگاه جهان پناه شد ، و امامقلی میرزا (شاهزاده)
مکحول گردید .

در لویئیل (۱۰۳۷) امامقلی خان اراده تسخیر بصره نمود ، و
نواب همایون را عارضه ای روی نمود و بهمان آزار در شب پنجشنبه (۲۴
جمادی الاولی) سنه ۱۰۳۷ بریاض رضوان خرامید و اسامی امراء و غیره
آنحضرت بدین موجب است ، و آثار و اختراعات هر چند زیاده بر آن است
که بتحریر و تسطیر تواند شد . نهایت قلیلی از آن در این دفتر قلمی شد .

امراء

امامقلیخان بیگلربیگی فارس (وکوه کیلویه ولاروبحرین) صفی قلیخان
 حاکم لار - داور خان حاکم قراباغ - حسینخان بیگلربیگی لرستان - عاقرور
 خان چگینی حاکم مرو شاهبجان - احمد سلطان چگینی حاکم سبزوار
 سلمان خان حاکم سلماس - امامقلی سلطان (حاکم اسفراین) علی مراد
 خان زیك حاکم قندهار - مقصود سلطان حاکم برکشاط - قزاق خان
 بیگلربیگی شیروان - فرخ سلطان حاکم دربند - گرگین سلطان حاکم
 کسکر - اغورلو سلطان حاکم درون منوچهرخان حاکم مشهد مقدس - عیسی خان
 قورچی باشی - محبعلی سلطان حاکم نسا - مقصود سلطان حاکم نخجوان
 (دراصل محمود است) طهماسب قلیخان حاکم ایروان - بیگلر خان حاکم بردع
 میربوداق خان - زینل خان ایشیک آقاسی باشی - حسنخان حاکم هرات
 امیرخان حاکم کرمان - ابراهیم سلطان حاکم سرخس - محمد زمان حاکم غور
 حسنخان حاکم فاراب خلیفه سلطان حاکم دروچ (کذا) صفدر سلطان حاکم
 کردستان ... حاکم افشار - خلیل خان حاکم بختیار ... حاکم مغان - احمد
 سلطان حاکم ترشیز - قلندر سلطان حاکم جسام - اسپر او حاکم اردبیل
 حسن سلطان حاکم تبریز - صفی قلیخان ملقب بشیر علی قورچی باشی و
 بیگلربیگی قلمروعلیشکر .

وزراء و صدور

صدور . ابوالولی شیرازی . قاضی خان . میرزا رضی . میرزارفیع
 (الدین محمد خلیفه)

وزراء . میرزا شاه ولی ، سلمان خان . میرزا محمد کرمانی . میرزا
 لطف الله شیرازی (دراصل کرمانی) حاتم بیك . میرزا ابوطالب . خلیفه
 سلطان .

اختراعات و انشآت . عباس آباد اصفهان . چهارباغ اصفهان .
 مسجد جامع اصفهان . زابنده رود اصفهان . شهر فرح آباد مازندران .
 شهر اشرف مازندران . احداث شوارع مازندران .

شاه صفی

رضوان بارگاه شاه صفی انارالله برهانه در سنه لوی ثیل ۱۰۳۷ بعد از فوت نواب کیتی ستان در دارالسلطنه اصفهان بر تخت نشست و خسرو میرزا را ملقب برستم خان نمود.

در ثیلان میل سنه ۱۰۳۸ غریب شاه نام مرد مجهولی در کبلان خروج نمود. جمع کثیر از مردم آنجا بر سر او جمعیت نمودند، ساروخان و کرگین خان بر سر او رفته او را دستگیر و بسا اصفهان آورده بقتل رسانیدند. و بعد از غریب شاه آتش فتنه عادل شاه نام مردی اشتعال گرفته. آن نیز بتدبیر صوفی خاندان صفوی میرزا تقی وزیر فرو نشست. واحمدخان حاکم کردستان را و احاتم خان حاکم بکری را گرفته بدرگاه معلی فرستاد. در بونت ثیل ۱۰۳۹ خسرو پاشا وزیر اعظم اراده تسخیر بغداد نمود. چون بحلب رسید برادر خود را بقتل رسانید و در آن ایام خان احمدخان حاکم کردستان اندک جنونی بهم رسانیده بود. بهمدان آمد. در خدمت نواب اشرف بود. میر مأمون برادر مشارالیه از کوه خردی خسرو پاشا را از راه کردستان بهمدان آورد. زینل خان در کوی چکان (در بند چکان در میان شهر زور و قلعه مربوان است) کردستان با او معاویه نمود منہزم شد و خسرو پاشا بهمدان و در جزین رفته از آنجا روانه بغداد شد. و زینل خان را مقتول و رستم خان را سپهسالار کردند (قتل زینل خان در سال ۱۰۴۰) بامر شاه صفی واقع شد خسرو پاشا بغداد را محاصره نمود. و دیوارهای قلعه را بضرب توپ صاعقه کردار با خاک برابر کرد. و در آخر یورش نمود. صفی قلیخان ملقب بشیر علی ثابت قدمی نمود سی هزار عساکر نکبت مأثر او را کوتوال قلعه معدوم ساخت و در روز دیگر خسرو پاشا برخاسته روانه (شهر) زور گردید و خلیل پاشا را در حله گذاشته قلعه حله را ضبط نمود بامر قلعه داری پرداخت. رستم خان با عساکر منصوبه مدت سه ماه قلعه را محاصره نموده. خلیل خان قلعه را گذاشته فرار نمود.

در قوی ثیل (۱۰۴۱) اردوی معلی عازم اصفهان و شاهدزادگان

مقتول و مکهول شدند و عیسی خان شیخاوند با فرزندان و ولدان حسنهان
 حاکم سابق هرات و بوسف آقا و چراغ خیابان و تنگه خان بقتل رسیدند .
 و خلیفه سلطان از وزارت معزول و میرزا ابوطالب بر تبه وزارت سرافراز
 شد . میرزا رفیع صدر معزول شد . میرزا حبیب الله بجای او منصوب گردید .
 و قزاق خان بیکلاریگی شیروان عزل شد و فرخ خان (دراصل قراخان) بجای
 او منصوب شد (عزل قزاق خان چرکس و نصب فرخ سلطان حاکم دربند
 را بر تبه امیرالامراتی شیروان اسکندر بیک در ضمن وقایع پیچیی نیل
 نوشته است) .

در پیچیی نیل (۱۰۴۲) داودخان عصیان نموده ملتجی بخواند کارروم
 شد . و رستم خان بر سر ایروان رفت بی نیل مطلب برگشت و چون میرزا
 ابوطالب اعتمادالدوله و اغورلوخان و حسن بیک بقتل رسیدند وزارت اعظم
 بمیرزا محمد تقی شفقت شد . و سلطان بلاغی نواده شاه تسلیم از غم خود فرار
 نموده در اصفهان بشارف پای بوسی رسید .

در تنگور نیل (۱۰۴۲ و ۴۳) سلطان مراد خواندکار روم بر سرفلمه
 ایروان آمده و طهماسبعلی حاکم آنجا قلعه را بتصرف او داده . خواندکار
 تادار السلطنه تبریز آمده مراجعت نمود . بعد از مراجعت او اسکندر سلطان قلعه
 مزبور را قبل نموده بعد از سه ماه قلعه را مفتوح کرد . و در ایام محاصره امام
 قلیخان ایشیک آقاسی و فرخ سلطان حاکم شیروان بدست دشمن بقتل
 رسیدند . و چون قلعه مزبور مفتوح گشت ایالت آنرا به کلب علیخان شفقت
 فرمودند . بعد از چند وقت ولداو را با اولاد مقتول نموده خسانواده او را
 مستأصل گردانید .

در تنگور نیل ۱۰۴۴ اردوی معلی در اصفهان نزول اجلال داشت .
 دربارس نیل ۱۰۴۷ و ۱۰۴۸ علی مردان بیک روگردان شده قلعه
 قندهار را بتصرف « سعید » جغتای داده خود به هندوستان رفت . و قلعه بست
 به محراب بیک یوزباشی شفقت شد و ملقب بمهرابخان شد و جغتای قلعه
 مزبوره را تصرف نمود . و بعد از سه ماه قلعه (بست) را (نیز) بدست آورد
 « هم در این سال » سلطان مراد خواندکار روم بر سر بغداد آمده بگتاشخان

قلعه را بتصرف داد . در آخر صلح شد .

در توشقان میل (۱۰۴۸ و ۴۹) بنای صفی آباد اشرف شد .

در لوی میل (۱۰۴۹) بیلاق و قشلاق در اصفهان واقع شد .

در میلان میل (۱۰۵۱) حسنجان بیگلربیگی استرآباد فوت شد .

ایالت آن به محراب خان شقت شد . و در این سال رستم خان سپهسالار با

امراء بزم یورش قندهار در خراسان جمعیت نمودند .

در یونت میل (۱۰۵۱ و ۲۰) نواب همایون بزم یورش قندهار از

اصفهان بیرون آمده در شهر کاشان مریض و در شب چهارشنبه هجده شهر

صفر به عالم جاودانی انتقال نمود . خلد برین (۲۸ ذیحجه ۱۰۵۲)

اسامی امراء و غیره بر این موجب است . سارو خان حاکم طالش

زینل خان بیگدلی . اسماعیل خان (پسر سلیمان خان حاکم قلعه آخسته) رستم

خان سپهسالار . فرخ خان بیگلربیگی شیروان (اصل فرهاد خان) قزاقخان

(چرکس) بیگلربیگی شیروان . اغور اوخان (ابشیک آقاسی) حسین بیک

یساول صعبت . داودخان (برادر امامقلی بیگلربیگی قراباغ) محراب بیک

(سلطان حاکم بست و کرشک) بکتاش خان (امیرالامرای بغداد) علیقلی

خان حاکم شیروان (اگر علیقلی بیک یساول باشد میرغضب آن دستگاه

بوده است) امامقلیخان ابشیک آقاسی کلبعلی خان (افشار حاکم ابروان)

منوچهر خان حاکم مشهد مقدس . حسنجان بیگلربیگی لرستان . خسروخان

بیگلربیگی استرآباد .

صدور . میرزا رفیع (الدین) میرزا حبیب الله .

وزراء . خلیفه سلطان . طالب خان . میرزا رحمت الله . میرزا محمد

تقی (ساروتقی) مدت سلطنت ۱۵ سال و ۶ ماه (دراصل ۱۳ سال)

شاه عباس ثانی

صاحبقران شاه عباس ثانی انارالله برهانه در شب جمعه ۱۹ شهر صفر ۱۰۵۲ (عباسنامه و ملاکمال ۱۶) بود که شاه رضوان بارگاه در ساعتی سعد که مولانا محمد شفیع منجم تعیین نموده بود در دارالومنین کاشان بر تخت سلطنت متمکن گشت و قبل از شروع در گشاد و بسط امور شمشیر جهانگشای جد امجد اعلیٰ خود خاقان صاحبقرانی را بر میان بست و بقایای محلی ممالک محروسه را قریب پانصد هزار تومان میشد به تخفیف و تصدیق مقرر فرمود و در آنوقت آمدن اماء قلیخان والی ترکستان و فتح قلعه کارتیل و کاخ و غیره از قلاع گرجستان واقع شد. و هم در این سال اسفند بارخان والی اورکنج فوت شد. و ایلچی از جانب پادشاه اروس بمبارک باد آمد (و یوسف آقا از طرف) ابراهیم سلطان خواندکار روم را بمراقبت مقصود سلطان که در زمان نواب خاقان رضوان مکان برسم ایلچی گری بروم رفته بود. در دارالسلطنه قزوین بشرف پای بوس رسیدند. و زال ارسلطان حاکم الکای قراقلیخان و یتیم امیلاخور (در اصل امیر آخور) از جمله سرکشان بودند بدرگاه جهان پناه آمدند. هم در آن چند وقت در بندر مبارک عباسی و قلعه وان زلزله عظیم بمرتبه ری واقع شد که اکثر عمارات و ایینه منهدم گشت.

در تنخا قوئل ۱۰۵۵ (عباسنامه چهارشنبه ۲۰ شهر شعبان) جانی خان قورچی باشی. بانفاق تقدیخان بیگلربیگی کهگیلویه و ابوالفتح بیگلربیگی دارباشی و عباسقلی بیگلربیگی استاجلو قورچی تیرو کمان و علی بیگلربیگی شیخانوند (هنگام صبح بمنزل) میرزا تقی اعتماد الدوله (رفته و او) را بقتل رسانیدند و فرمان قضا جریان شرف صدور یافت که علیقباد بیگلربیگی چوله جغتای ایشیک آقاسی حرم به عقب مرتضی قلی بیگلربیگی آقاسی و دیوان بیگلربیگی و قوللر آقاسی (سیاوشخان) و قنقچی آقاسی (قلندر سلطان) که شایستگی خدمت داشتند رفته ایشانرا به آستان خلافت نشان حاضر نموده. و بنا بر زیادتی اهتمام داود بیگلربیگی مهتر بر کتابخانه خاصه شریقه و حق نظریک معلم بندگان اشرف نیز حاضر گشتند و بعد از تمهید این مقدمه (فرمان باحضر جانی خان نفاذ یافت) مرتضی قلیخان

ایشیک آقاسی باشی (از قفا او) را بقتل رسانید و جماعت رفقای او را نیز به باساق رسانیدند (تقدیمان و دیگرانهم کشته شدند) در آن اوان فرمان قضا جریان در منع شراب و پوستین دوختن جماعت ارامنه و سایر منهیات شرف صدور یافت ، وهم در این سال آمدن ندر محمد خان والی ترکستان بدرگاه جهانپناه ، بجهت کومک گرفتن ؛ و چراغان میدان نقش جهان واقع شد و بعد از آن « پذیرائی » سازو خان طالش را سردار لشکر نموده با لشکری زیاد از حد و حصص با اتفاق ندر خان روانه بلخ نموده وهم در آن چندوقت آمدن ایلچی از جانب هندوستان و حرکت نمودن شاه صاحبقران بجهت صید نمودن ، و او تارخان را بمرافقت ایلچی هند به هندوستان فرستادن دست داد .

و در اودیل ۱۰۵۹ حضرت صاحبقران خود بنفس نفیس متوجه قلعه قندهار شده و قلعه مزبور را فتح نمود و بعد از آن شاه جهان ، اورنگ زیب را دومرتبه بالشکر جرار بقصد تسخیر قندهار فرستاد « ولی » خاسرو خائب باز گشت و در مرتبه ثالث داراشکوه را که ولیمهد او بود فرستاد و بدستور برادرش باز گشت نمود ، و در این سال ندر محمد خان والی ترکستان متوفی گردید و حضرت صاحبقران نامه در تعزیت خان مزبور بمیدان اریز خان نوشتند در حینیکه بمازندران تشریف داشتند چراغان دریاچه عباس آباد مازندران نمودند ، و قلعه که کفار اروس در کنار قلعه قریاسو (در اصل قرس) احداث نمودند بسر کردگی خسرو خان بیگلربیگی شیروان با خاک برابر گشت ، و بعد از این علیه حضرت ظل اللهی فرمودند که مولانا خلیل الله قزوینی (در اصل یزدی) بر کتاب کلینی خرج بنویسد ، و خود بمسجد جامع دارالمؤمنین قم حاضر شده اقتدا بجامع الفضائل مولانا محمد معین کاشی نموده ، با او بنماز جماعت قیام نمودند و در حینیکه دارالسلطنه اصفهان از زیارات صاحبقرانی منور گشت به بستان صد زاینده رود امر فرمودند و هم در این سال (تخمیناً اودیل ۱۰۶۶) ایلچی قدامت بدرگاه خسرو آفاق آمد ، در این اتسا (تسکون ایل ۱۰۷۰) داراشکوه خواست که پیاه سریر خلافت مسیر آیدم چون یک منزلی الکای (دو کی و چوتیالی) آمد فضائل خان افغان او را گرفته نزد اورنگ زیب برده بقتل رسانید ، وهم در این چندوقت حضرت صاحبقرانی بمازندران رفته در حین مراجعت در دامغان بجوار رحمت یزدی پیوسته . ۱۰۷۰

اسامی امرا و فضلا و صدور و مستوفیان حضرت برین موجب است
 امرا امامقلی خان والی سابق گرجستان . ابراهیم خان سپهسالار . بوداق خان
 حاکم تبریز . مرتضی خان ایشیک آقاسی باشی . طهماسب قلی بیگ جغتای
 (حاکم سابق شوهرتر) حسین قلی بیگ قورچی شمیر . امیر محمدخان .
 طالب خان قورچی باشی . حق نظربیک معلم بندگان اشرف . صفی قلی بیگ ناظر
 بیوتات . احمد بیگ غلام خاصه شریفه . خلیل خان حاکم اهل بختیاری
 علی نقی خان حاکم مرو . قرچغالی خان حاکم مشهد . مهدی قلی خان ایشیک
 آقاسی باشی . اوغورلو بیگ دیوان بیگی . آدم سلطان حاکم صوفی . ابراهیم
 خان حاکم کردستان . بیрам علی خان حاکم نیشابور . مهراب خان بیگلربیگی
 استرآباد . الله وزدی خان سرکار باشی . محمد علی بیگ ناظر بیوتات

صدور و وزراء - صدور - میر حبیب الله . میر مهدی

وزراء - میرزا تقی اعتماد الدوله . حلیفه سلطان - محمد بیگ

علماء - میر مرتضی اصفهانی معلم حضرت صاحب قرانی . مولانا

معین کاشی . مولانا خلیل الله قزوینی (در اصل یزدی)

مستوفیان . میر صدر مستوفی الممالک . میر صدرالدین محمد جابری .

خواجه محمد قاسم اداره نویس .

اختراعات و انشاءت ، عبارت دولت خانه موسوم بنچل ستون ، خلوت خانه

مبارکه ، بند زاینده رود اصفهان ، باغ طاوس خانه باغ شبکه ، بنای سعادت آباد

مدت سلطنت ۲۴۱۰۵۲۴ تمام .

فصل دوم - از تاریخ ملا کمال خاندان جلیل صفویه

نسب پادشاهان صفوی

ابوالمظفر شاه اسماعیل بهادر خان ابن سلطان حیدر ابن سلطان جنید ابن

سلطان شیخ ابراهیم ابن سلطان خواجه علی ابن سلطان صدرالدین ابن سلطان

شیخ صفی الدین ابن اسحاق ابن شیخ جبرئیل ابن شیخ صالح ابن شیخ قطب الدین

ابن شیخ صلاح الدین رشید ابن محمد العافظ ابن عوض الخوام ابن فیروز شاه

زرین کلاه ابن سید محمد ابن سید شرف شاه ابن سید حسن ابن سید محمد ابن

سید ابراهیم ابن سید جعفر ابن سید محمد ابن سید اسماعیل ابن سید احمد ابن

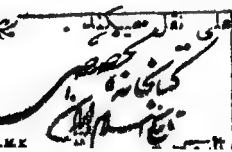
سید محمد اعرابی ابن سید قاسم ابن ابوالقاسم حمزه ابن الامام الهمام امام
موسی کاظم علیه الصلوٰۃ والسلام .

اول کسیکه از ابن حضرات که بولایت اردبیل نقل فرمودند سید
فیروز شاه زرین کلاه است . که بهبادت و ریاضت مشغول بودند . از ایشان
خوارق عادات سر میزد . تا آنکه جمع کثیری از اکابر واعیان وغیره در جمیع
بلاد مرید و معتقد ایشان خصوصاً حضرت شیخ صفی قدس الله تعالی شدند .
و آنحضرت مرید شیخ زاهد جیلانی اند . و او مرید سید جمال الدین تبریزی
و او مرید شیخ شهاب الدین اهری و سلسله ولایت و ارشاد ایشان منتهی به حضرت
امیر المومنین علی ابن ابیطالب میشود . صلوٰۃ الله علیه . و حضرت شیخ
صبیه خود را سلطان شیخ صفی داده بود که از او سلطان صدر الدین حاصل
شد و سلاطین زمان بدرگاه ایشان از سر نیاز میرسیده خدمات می کردند
از جمله امیر تیمور بعد مت ایشان رسیده استدها نمود که از من چیزی طلب نماید
حضرت سلطان صدر الدین فرمودند که اسیرانی که از روم معبوس
دارید بن بپخشید . امیر تیمور آن جماعت را بآن حضرت بخشیده (۱) از
آنروز آن طایفه در روم مرید این خاندانند و سلطان خواجه علی ولد
ایشان بعد از پدر اراده مکه معظمه کرد . در محل مراجعت در بیت المقدس
بجوار رحمت ایزدی پیوست . و در همانجا مدفون گشت . و الحال مزارش
در آن مکان بزار شیخ المعجم اشتها دارد .

چون نوبت هدایت به حضرت سلطان جنید رسید غلبه و ازدحام خلایق
در آستان ایشان بدرتبه ای رسید که جهان شاه که پادشاه آن عصر بود توهم
نمود . فرمان داد سلطان جنید از اردبیل سفر نموده بهرجا که خواهد توجه
نماید . و سلطان جنید بالضروره با جمعی از سالکان ارادت بجانب حلب
و دیار بکر تشریف بردند و حسن پاشا که در آن ولایت والی دیار بکر بود
مقدم ایشانرا بر خود مبارک دانسته آنچه لازمه رعایت بود بتقدیم رسانید .
خواهر خود را در حباله نکاح سلطان جنید در آورده و ایشانرا که از غربت
دلگیر شده بود بوطن مراجعت نمودند .

جهان شاه از این وصلت نیز آزرده شده این مرتبه در فکر

۱ - عالم آرا ابن قسه را در ضمن ترجمه خواجه علی نقل می کنند .

دفع آنحضرت افتاده . آنحضرت چون مطلع گشت باجمعی کثیر که بدرگاه
 ایشان جمع بودند به نیت غزای چرکس متوجه شیروان شدند . و شیروانشاه
 سر راه بر ایشان گرفته در اثناء جنگ تیری بر مقتل آنحضرت آورده بجز
 شهادت فائز گشتند و بعد از جهادت ایشان سلطان حیدر که خواهرزاده
 حسن پادشاه بود بجای پدر بر قالیچه ارشاد نشست و بعد از استیلاء حسن
 پادشاه بر جهان شاه و سلطان ابوسمیدو تصرف تمام بلاد عراقین و فارس
 و کرمان و آذربایجان از کثرت اعتقاد و اخلاص او و سلجوقشاه بیگم حرم
 معترمش به سلسله صوفیه باعث آن شد که صبیّه خود علمشاه بیگم را بنا
 سلطان حیدر در سلك ازدواج کشیده و آنحضرت را از آن بقیس مسکن سه پسر
 حاصل شد . اول سلطان علی پادشاه دوم ابراهیم میرزا . سوم سلطان شاه
 اسماعیل بهادرخان . در اوانی که یعقوب بیك ابن حسن بیك پادشاه شد
 سلطان حیدر راهوای غزای چرکس بر سر افتاده باجمعی از صوفیان متوجه
 شیروان شد . حاکم شیروان که دخترش در خانه یعقوب بیك ود از او كك
 طلبید . او چهار هزار بدمد و روانشاه فرستاد و رخصت معاربه داد . در آن
 اوان سلطان حیدر از جانب شمال غروان بجانب دربند رفته و يك برج
 و سورقلعه را مفتوح ساخته نزد يك قده بود که تمام قلعه مسخر شود که
 و روانشاه با آن جماعت (ترکمان) آمدند و سلطان حیدر باستقبال مخالفان در
 حرکت آمده در نواحی طبرستان جنگ در پیوست و در آشنای شکست دشمن ناگاه
 تیری بپدین همایون آنولایت پناه آورده بخلدیر بن چغافیت و بعد از شهادت سلطان
 حیدر جماعت صوفیه و غیرهم در دارالارشاد اردبیل دست ارادت به حضرت
 سلطانعلی پادشاه دادند و یعقوب پادشاه و همه نموده یکی از امراء را باجمعی
 کثیر بار دبیل فرستاده تا حضرت سلطانعلی پادشاه را با برادران بشیر از برده
 در قلعه اصطخر مقید ساخته و ایشان قریب بچهار سال و نیم در آنجا موقوف
 بودند تا یعقوب پادشاه وفات یافته ، نوبت سلطنت برستم بيك ابن حسن بيك
 پادشاه رسید و او شاهزاده هارا از قلعه بیرون آورده در اردو همراه خود داشته
 اما مقرر کرده بود که از قزلباش و جماعت صوفیه کسی نزد ایشان نرود چون
 صوفیان ممنوع نمیشدند . قصد قتل شهزاده ها کرد ، ایشان از قصد او خبردار
 گردیده نیم شبی متوجه اردبیل شدند .

روستم بيك كه خبردار شد يكي از امرا را بر سر ايشان فرستاده سلطان
 هلى پادشاه در اثنای جنگ شهيد شد. و ابوالمظفر شاه اسماعيل و ابراهيم
 ميرزا بجانب گيلان رفته بودند و بعد از چند ماه ابراهيم ميرزا تغيير وضع
 كرده بآردبيل آمده در آنجا وفات يافت و اسماعيل ميرزا بگيلان بود.
 رستم بيك مكرر كس بطلب او فرستاد. كار كيا ميرزا علي حاكم گيلان
 انواع خرابي و خسارت بخود راه داده قبول (نه) نمود و پنهان داشت تا آنكه
 حضرت شاه اسماعيل بتايد ملك جليل بعزم جهانگيري از گيلان خروج
 نمودند.

ولادت خاقان اعظم ممالك ستان معظم. شاه اسماعيل بهادر خان
 روز سه غنبه ۲۵ شهر رجب المرجب ۸۹۲ بطالع عقرب، و شهادت سلطانلى
 پادشاه برادر بزرگ (و فرار) شاه اسماعيل و ابراهيم ميرزا بر اعرش بجانب گيلان
 در سنه ۸۹۸، توجه شاه اسماعيل از گيلان باستاره و قلاق در آنجا و بهار يورت
 (ارقلاق در حر كت آمده بدارالارشاد اردبيل تشریف آورده) بزيارت قدوة -
 العارفين رفته استمداد همت نموده لواي جهانگشائي برافراشته.

در سنه ۹۰۵ توجه شاه اسماعيل بجانب شيروان - در آنوقت
 هفت هزار سوار از غازيان نصرت فرجام در ركاب ظفر بنام جمع آمده بودند
 و فتح شيروان و قتل شيروان شاه در سنه ۹۰۶. چون خبر فتح شيروان بالوند
 بيك ابن يوسف بيك ابن حسن پادشاه رسيد كه پادشاه آنصربود
 لشكري جمع آورده شاه اسماعيل نيز از شيروان مراجعت نموده و در شرور
 بيك كرده فتح نصيب شاه شيعيان شده و بعد از فتح بدارالسلطنه تبريز
 نزول نمودند.

در سنه ۹۰۸ توجه شاه اسماعيل از تبريز بعزم تسخير عراق در سنه
 ۹۰۸ روز دوشنبه ۲۴ شهر ذيقعدة الحرام سنه ۹۰۹ در حدود همدان با سلطان مراد
 ابن يعقوب پادشاه ابن حسن بيك پادشاه قتال سختي دست داده و سلطان مراد گريخته
 بشيراز رفت و از آنجا بيغداد، شاه شيعيان در شيراز نزول نموده خطبه اتني عشري
 خواندند و قشلاق در قم نمودند و بعد از فتح قلاع جلاريان و هبله رود و فيروز كوه
 و سياست جمعي كه در قلعه بر روى شاه جنت آرامگاه بسته بودند
 و قشلاق در اصفهان شد و از آنجا بيرون رفته رئيس محمد كره كه در ايام فترت

بریزد و ابرقو استیلا یافته بود و از آنجا به طبرستان رفته قتل و کشتی بسیار کرده بصفهان «کوینصفهان» آمدند و محمد حسین میرزا بن سلطان حسین میرزا باقرا از پدر رنجیده بدزگاہ جهان پناه پناه آورده در سنه ۹۱۰ رفتن شاه جنف آرامگاه برشت و حاکم آنجا را بشقت سرافراز کرد و چون امرای گیلان پیه پیش متفق شده کار کیا میرزا علی که مدتها بوده که حاکم ایشان بود کشند شاه جنف مکان جای پدر را به بسر کار کیا که کیا احمد نام داشت و در اردو بود شقت کرد و لشکر همراه کرده بگیلان فرستاد و در محل دخول گیلان امرای که پدر او را کشته بودند چون بدست بوس او رسیدند همه را بقتل رسانیده مستقل شد و در این سال سلطان حسین میرزای باقرا وفات یافت در سنه ۹۱۱ شاه عالم پناه درخوی قشلاق فرمودند و جمعی از امرا را بر سر صارم کرد فرستادند و امراء ولایت ایشان را تاخته بعضی کردان مقتول شدند و از امرا عیدی بیک شاملو و سارو علی مهر دار تکه کشته شد.

در سنه ۹۱۲ عصیان ورزیدن علاء الدوله سردار اویماق ذوالقدر و لشکر فرستادن شاه بر سر او و کشته شدن اولاد او و تاخت ایل ایشان و ایالت دیار بکر بخان محمد ولد میرزا بیک استاجلو هفت شد او را در تمام ولایات فتوحات گوناگون دست داد و قشلاق همایون درخوی اتفاق افتاد و در سنه ۹۱۳ شاه دین پناه شاه اسماعیل بزم تسخیر بغداد و عراق عرب در جنبش آمده . بیلاق همدان را معسکر همایون گردانیده . کس نزد باریک بیک بر ناک که والی بغداد بود . اما اسم سلطنت بر سلطان مراد ابن یعقوب پادشاه بود فرستاد او را بایلی دعوت کردند و او اول قبول نمود . آخر پشیمان شد . و در هشتم جمادی الثانی پادشاه شیعیان داخل بغداد شده . باریک بیک و سلطان مراد فرار نموده . تمامت عراق عرب مسخر شد .

در سنه ۹۱۴ از راه کوه کیلویه بشیراز آمدند و از آنجا باصفهان و آذربایجان و شیروان و دربند را گرفته . نعلش سلطان حیدر را از طبرسران خروان باردیل آورده . و منصب صدارت را بامیر سید شریف استرآبادی الاصل شیرازی المنشاء شقت فرمودند و از آنروز صدارت بغیر از سادات بدیگری نرسیده .

در سنه ۹۱۵ شهنشاه جنف آرامگاه استیلای شیبک خان اوزبک

را بر خراسان ، و توجه بدانصوب بقصد زیارت و دفع اوزبك و جنگ در حوالی مرو و كشته شدن شيبك خان و تمامت خراسان بتحت تصرف اولیای دولت قاهره در آمدن و نزول شاه در هرات .

در شهر رمضان المبارك سنه ۹۱۶ توجه شاه اسماعیل بجانب بلخ و تسخیر اكثر آن ولایت و قتل بیرام بيك قرامانلو و مراجعت نمودن و قشلاق در قم فرمودند . و در این سال سلطان مراد ابن سلطان بایزید از هم خود سلطان سلیم پادشاه روم فرار نموده بدرگاه جهان پناه آمدند و حکام مازندران بدرگاه گیتی پناه آمدند و مقرری آنجا را سی هزار تومان مقطع کرده مراجعت نمودند .

در سنه ۹۱۷ فرستادن امیر یار احمد خورانی الملقب به میر نجم ثانی که بمنصب وکالت مشرف بود بماوراءالنهر فرستاد و جنگ میر نجم ثانی با اوزبكیه در دو فرسخی بخارا و كشته شدن میر نجم و آمدن اوزبك بولایت خراسان و محاصره نمودن هرات . چون این خبر بسمع اشرف رسید متوجه خراسان شده .

در سنه ۹۱۸ چون توجه رایات جلال را بخراسان اوزبكیه شنیدند خراسان را گذاشته گریختند . نزول پادشاه شیعیان ببلخ و الگای خراسان را بر قزلباش قسمت نمودن ، و بلخ را بدیو سلطان رملو دادند و مراجعت کرده . قشلاق در اصفهان نمودند .

در سنه ۹۱۹ آمدن سلطان سلیم پادشاه روم بعددود آذربایجان و جنگ پادشاه شیعیان با سلطان سلیم و بدست مبارك شمشیر زدن و زنجیر هرابه را بدو نیم کردن و كشته شدن امیر سید شریف صدر و شكست شاه گیتی پناه و ترتیب (سپاه واقع شد) اما در باقی عمر کسی آن پادشاه را خندان ندید و قلع در خراسان

در سنه ۹۲۰ چون شمه ای از خرابی خراسان معروض رای اشرف گردید بنا بر این سلطنت خراسان را از کنار آب آمویه تا سمنان به پادشاه دین پناه شاه طهماسب دادند . ازین قدم اودر خراسان ، حاصل خراسان خوب آمد و مردم آنجا از پریشانی خلاص شدند و قشلاق در تبریز واقع شد . و نظارت دیوان اعلایرزا حسین اصفهانی شفقت شد .

در سنه ۹۲۱ در سهند ییلاق و در تبریز قشلاق واقع شد .

در سنه ۹۲۲ چون منوچهر گرجی بروم رفته بود یکی از امراء رومی را بکسک آورده بود

در سنه ۹۲۳ دیوسلطان را بدفع افرستاده و «مابین» ایشان را برهم زده مزاجت نمود. و چون امراء مازندران در ادای مال تکاهل میکردند بعضی از امراء مقرر شد که بمازندران روند و حکام آنجا خراج باتحف و هدایای بسیار بزداشته در اصفهان بپایوس مشرف شدند.

در سنه ۹۲۴ قشلاق در تبریز و ابراهیم سلطان موصول بتاقت غورجستان رفته آن الکه را تاقت کرده و قلمه او را خراب کرد.

در سنه ۹۲۵ قشلاق در اصفهان. و خبر فوت سلطان سلیم پادشاه روم آمد.

در سنه ۹۲۶ قشلاق در نخبجوان و لشکر بگرجستان فرستادند و امرای گرجستان باتحف و هدایا بدرگاه جهان پناه آمدند.

در سنه ۹۲۸ قشلاق در تبریز و امیرخان موصول در خدمت طهماسب میرزا از خراسان آمده بشرف سجده اشرف مشرف شدند و میرزا شاه حسین اصفهانی که جمله الملک و مختار الدوله بود بدست مهتر شاه قلی عرب کرکو کشته شد و مهتر را نیز یجزا رساندند.

در سنه ۹۲۹ قشلاق در نخبجوان و غروانشاه بشرف سجده اشرف مشرف و مرخص شد و شاه قصد زیارت بدارالارشاد اودیل آمد و از آنجا متوجه سراب شده و در کربوه صائن نزول نمود. مزاج مبارک پادشاه اعظم بهم برآمده بیمار شد و صبح روز دوشنبه ۱۹ شهر رجب جوار رحمت ایزدی پیوست «عالم آراء». دوشنبه ۱۹ شهر رجب بیچی میل موافق سنه ثلاثین و ستمانه.

اولاد ذکورش چهار نفر: طهماسب میرزا - سام میرزا - بهرام میرزا الفاضل میرزا. و اولاد اناث آنحضرت پنج اند: بدین فصل: اول جانس خانم دوم پریجان خانم سوم سلطان خانم چهارم فرنگیس خانم پنجم شاه زینب خانم.

شاه طهماسب

ولادت خاقان جمجاه ظل الله شاه طهماسب در قریه شهاباد (در اصل شهاب - آباد) بروز چهارشنبه ۲۶ ذیحجه الحرام (۹۱۹) و در سنه ۹۲۹ بطالع حمل جلوس تخت سلطنت در گریوه صابن در همان روز فوت پدر بزرگوارش بروز دوشنبه ۱۹ شهر رجب (واقع شد) و سن مبارکش ۱۰ سال و ۶ ماه و ۲۳ روز و توجه بر ییلاق سپند و قشلاق در تبریز در سنه ۹۳۰ و مهرنگین بنده شاه ولایت طهماسب کردند اتفاقا تاریخ شد.

در سنه ۹۳۱ قشلاق در قزوین و کار کیا احمد حاکم لاهیجان بشرف بساط بوسی مشرف شد مرخص گردید بجای خود رفت و چنگ تکلو و استاجلو در این سال مکرر واقع شد.

فی سنه ۹۳۲ بجهت استیلای عییدخان اوزبك در بعضی از ولایات خراسان اراده خراسان نمود تا ساوجیلاق (حرکت) فرمودند و بجهت مخالفت امراء تکلو و استاجلو در آذربایجان رفتن خراسان را موقوف داشته. بر کشته. قشلاق در قزوین فرمودند.

در سنه ۹۳۳ در ییلاق خرقان بسمع اشرف اعلی رسید که بعضی از امرای شاملو و افشار در فیروز کوه با اوزبکیه چنگ کرده شکسته و کشته شدند، بنابر این کوچ بر کوچ متوجه خراسان شدند.

در سنه ۹۳۴ چنگ نواب کامیاب در باین جام و مشهد محل این جنگ در ساروقمش جام بوده است. با عیید خان پادشاه ترکستان و شکست عییدخان (واقع شد و ایالت) هرات را به حسین خان شاملو دادند و از آنجا متوجه بغداد شده. ذوالفقار خان مشهور به نغود سلطان (که) حاکم کلهر و بغداد او را کشته (بود از میان برداشته و) بغداد را متصرف گشتند و بغداد را بمحمدخان شرف الدین اعلی دادند. (۱)

(۱) شرح اجمالی داستان آنکه امرای قبیله مصلو. امیرخان و ابراهیم خان از صوفیان صادق العقیده و سرسپرده دولت صفوی بودند و از ظرف سلاطین عالی شان آن دولت بمحکومت کلهر تا بغداد رسیده. اینان را بر سر هم با برادری بنام ذوالفقارخان میبود که در سخاوت و شجاعت شهرتی داشت

دور سال ۹۳۵ چون نواب اشرف متوجه بغداد شد باز از بکيه بر سر خراسان آمدند . بعد از استماع این خبر نواب اعلى متوجه خراسان شد . از بکيه که در مرور جمعيت کرده بودند از هم پاشيده بجا و مقام خود رفته . شاه دين پناه حکومت هرات را بپهرام ميرزا برادر خود داده الله گى او بقاضى تكلو مرجوع شد و از راه طبس و يزد متوجه اصفهان شده قشلاق در اصفهان نمودند .

در سنه ۹۳۶ (عالم آرا ۹۳۷) از اصفهان به ييلاق كندمان (عزيمت) فرمودند و امراء شاملوا از توهمى كه از جوجه سلطان تكلو داشتند بر سر كردگى حسينخان بر سر اورفتند . او گريخته خود را بدولتخانه انداخته و اين جمع او را تعاقب نموده در دولتخانه بين ايشان جنگ ها شد تا اينكه خواستند كه شاه را بميان خود برند . شاه اعراضى شده . حكم بقتل تكلو فرمود . و بعضى از تكلو بفرار رفته بسيارى كشته شده (« آفت تكلو » تاريخ اين

در وقتيكه ابراهيم خان والى بغداد بجهت تقويت قشون و حمايت از شاه وقت هازم ايران شد و بغداد را به برادر خود اميرخان واگذار كرد در ناهيت ماهى دشت مورد تاخت و تعرض برادر خود ذوالفقارخان گرديد و پنج هزار قشون وى متلاشى شد و اين معنى خود يكى از علل شكست شاه اسماعيل در ناهيت چالدران بوده است . ذوالفقارخان بعد از اين تاخت و تاز متوجه بغداد شد و بغداد واهم از هم ديگر منتزع نمود چون اطمينانى بخود نداشت سكه بنام سلطان سليمان قانونى زده و خطبه بنام باب على خواند .

اين حوادث بسمع شاه طهماسب رسيد و لشكر ببغداد كشيد و آنجا را محاصره نمود تا اينكه مدت محاصره بطول كشيد و روزى كه ذوالفقارخان از جنگ خسته شده بود براى واستراحت بمنزل معاودت نموده و اسلحه از خود دور كرده بود بتهريك سران قشون ايران برادران ذوالفقار على بيك و احمد بيك ناكهان باطلاق وى وارد و بعد از رد و بد ضربات طوق گريبان او را گرفته و تنش را از كشيدن بار سرفارغ نمودند و لها حاول مقابلهم فجاءه اخوته الاخر احمد بيك فاخذ بتلابيبه فقضى عليه و سر او را براى شاه طهماسب آوردند وى مسرور گرديد و حكومت بغداد را به محمد خان تكلو آل شرف الدين داده و معاودت بقزوین نمودند .

واقعه شد) و قشلاق در تبریز واقع شد « فی سنه ۹۳۷ و عبیدخان اوزبك بالشكر بسیار آمده هرات را قبل کرده و هرات بمشابه تنگی شده که مردم گوشت سگ و کر به میخوردند و يك سال و نیم این محاصره « بطول کشید » تا آنکه خبر آمدن شاه بخراسان رسید . عبید خان راه فرار پیش گرفته . بهرام میرزا از محاصره خلاص شد .

در سنه ۹۳۸ شاه عالم پناه بهرات رفته جمعی از عساکر به غرجستان فرستاد . و میری هرات را به برادر دیگر خود سام میرزا دادند . و اغزا و ارخان را (تند گره اغزیوارخان . عالم آراء اغزیوارخان شاملو) الله کردند و شاه جنت آرامگاه از جمیع مناهای توبه کردند . و مبلغ کلی « که » از قمارخانه و شرابخانه و بیت اللطف « عائد دولت میشد » از دفتر اخراج شد .

در سنه ۹۳۹ خبر آمدن سلطان سلیمان خواندگار روم بسلطانیه آمد با آنکه آفتاب در اوایل مقرب بود برفی عظیم شد و سرما بمرتبه رسید که از رویان بسیاری مردند و خواندگار متوجه بغداد شد . محمدخان شرف الدین اغلی که حاکم بغداد بود حسب الامر اعلی بغداد را گذاشته بیرون رفت . خواندگار در بغداد و شاه دین پناه دروان قشلاق فرمودند .

در سنه ۹۴۰ نواب اشرف ازوان مراجعت نموده بسلطانیه آمدند و خواندگار از بغداد به تبریز آمده . از آنجا از راه وان مراجعت نموده شاه جنت آرامگاه او را تعاقب نموده جمعی را که دروان گذاشته بود وان را گذاشته گریختند و ولایت ارجیس و وان مفتوح شده . آنجا را باحمد سلطان صوفی اغلی استاجلو شفقت فرموده و بتبریز هود فرموده قشلاق فرمودند . و خبر رسید که سام میرزا در هرات یلغی شده و بر سر قند هار رفته چون هرات بی صاحب بود صوفیان خلیفه بهرات رفته بضبط شهر مشغول شدند .

در سنه ۹۴۱ شاه دین پناه در تبریز قشلاق فرمود و عبیدخان اوزبك چون مشهد را خالی دید بمحاصره مشهد آمده . زن صوفیان خلیفه مشهد را نگاهداشته صوفیان خلیفه از هرات بمحاصره او آمده کشته شد و عبیدخان مشهد را گذاشته رفته هرات را متصرف شد فی سنه ۹۴۲ . نواب کامیاب در تبریز چون خبر از اوزبك شنید کوچ بر کوچ متوجه هرات شد و چون عبیدخان خبر

آمدن شاه را شنید هرات را غارت کرده بماوراء النهر رفت . شاه هرات رفت و میرزائی هرات را به محمد میرزا داده از آنجا متوجه قندهار شده و قندهار را گرفته بیداق خان قاجار داده متوجه عراق شد . فی سنه ۹۴۳ کار کیا سلطان حسین پدر خان احمد فوت شد میر عباس که صاحب اختیار و دکان احمد را با آنکه یکساله بود بجای پدر نشاند نواب اشرف بعد از دخول قزوین در میان زمستان متوجه تبریز شد و کامران میرزا ابن بابر بر سر قندهار آمده چون بوداق خان تاب مقاومت او نداشتند قندهار را سپرده متوجه درگاه شد و محمد صالح ولدخواجه مظفر تبکی در استرآباد باغی شد کس نزد عمر قاضی سلطان حاکم خوارزم فرستاده کمک طلبید و در آخر بدست غازیان نصرت شمار گرفتار گردید و بنظر اشرفش رساندند و حسب الحکم مقتول شد .

فی سنه ۹۴۴ چون بسمع مبارک اشرف رسید که شاه رخ بن سلطان فرخ که والی شیروان است دم از خلاف میزند و اعیان شیروان از سلوک او مفلوند حسب الحکم اشرف القاص میرزا برادر خود را با بعضی امراء به تسخیر شیروان فرستادند و شیروانیان کس فرستادند که ما قلعه را سوای نواب اعلی بکسی نمیدهیم بنا براین رایات نصرت شمار متوجه شیروان شد و بعد از فتح . آن ولایت بالقاص میرزا شفت شد .

فی سنه ۹۴۵ قشلاق در تبریز و خبر فوت عبیدخان اوزبک رسید و همیان امیر قباد حاکم استاره . و شکست خوردن و گریختن و جایش به بایندر خان دادند و بهرام میرزا را با بعضی از امراء بتاخت کردستان فرستادند و در حین مراجعت چون از بعضی سستی واقع شده بود ایشانرا بر خرها سوار کرده جهت عبرت در بازار گردانیدند .

فی سنه ۹۴۶ در این سال پنجهزار سوار از خواند کارروم رو گردان شده بشرف سجده اشرف مشرف شدند و الکای سالیان و محمود آباد و شیروان بتیول ایشان شفت شد و رایات فتح آیات متوجه گرجستان شد از کفار بسیاری اسیر و مقتول شدند و لواریصاب (در اصل لواریسات) بجنکلی گریخته بدست نیامدند و قشلاق در تبریز فرمودند .

فی سنه ۹۴۷ متوجه اوجان و سهند شد و باز قشلاق در تبریز فرمودند . و

القاص میرزا و محمد خان حاکم شکی بدرگاه جهان پناه آمدند و بالکای خود مراجعت نمودند و بعضی از امراء بسرداری خلیفه سلطان روم و بر سر قلعه لاهیجان که در ستمدار واقعت رفتند و ملک جهانگیر که در قلعه متحصن بود بر سر ایشان ریخته خلیفه در باغی بزرگ آو خوردن مشغول بود و جمعی را بقتل آورده خلیفه مراجعت نمودند .

فی سنه ۹۴۸ ایلچیان اوزبك از جانب كسكن قرای سلطان حاکم بلخ و یکی از جانب عبدالعزیز خان ولد عییدخان حاکم بخارا بدرگاه جهان پناه آمده و نواب اشرف بغوزستان و دزفول رفته حکومت آنجا را به افشار شقت کرده قشلاق در قم فرمودند و در این سال سادات اسکو که در خدمت نواب اعلی نهایت تقرب داشتند و دم از وکالت او میزدند . مقرر شد که ولایت خود رفته ساکن باشد و دیگر دخل در امور مملکتی نکنند اما سیور غالات ایشان برقرار باشد .

فی سنه ۹۴۹ (جهت) ییلاق بسر بند و کواز تا بهوالی نهادند و همدان رفتند و چند روز انصراف مزاجی بهم رسیده زود بصحت مبدل شد قشلاق بقزوین و جمعی را بتاخت و ستمدار مقرر فرمودند و جمعی را بتاخت الوس کلهر فرستادند و جمعی از رومیه بگرجستان آمده مغلوب شدند . چون خبر بیماری شاه بردین محمد خان اوزبك رسید . بهوالی استرآباد آمده چون خبر بصحت (شاه) را شنید مراجعت نمود .

فی سنه ۹۵۰ همایون پادشاه بدرگاه جهان پناه آمده در ابهر بشفق ملاقات مشرف شد و رخصت زیارت شاه صفی الدین طلبیده متوجه اردبیل شد . بعد از زیارت و سیر تبریز بخدمت اشرف آمده لشکر «ی» همراه «او شد» و مقرر شد روانه هند «شود» .

فی سنه ۹۵۱ خبر عصیان القاص میرزا و کشته شدن «مردم» شیروان رسید . نواب اشرف از گنج اغلی «تذکره علی آقا آنچه سقا - شاید شاهوردی سلطان زیاد اغلی باشد» را نزد او فرستاده که به نصایح باد ابن غرور را از دماغ او بیرون «کند» او جوابهای درشت گفته . بنا بر این نواب اشرف متوجه تبریز شد و القاص و همه نموده والده اش را «باسلطان احمد میرزا پسرش» بشفاعت بخدمت اشرف فرستاد .

فی سنه ۹۵۲ نزول اجلال در تبریز واقع شد و « یکمده از » امرای
 « لشکرچون سید محمد کمونه و سوندوک بیک قورچر باشی و معصوم بیک صفوی
 را به همراهی » والده القاص میرزا « روانه خدمت او » کردند در جوار القاص
 میرزا رسیده او را سوگند دادند که دیگر مخالفت نکنند . شاه دین پناه متوجه
 کرjestان شده و در وقت مراجعت از کرjestان متوجه شیروان شدند ، القاص
 واهمه کرده به بهانه تاخت چرکس از شیروان بیرون رفت ، میرزائی شیروان
 را با اسماعیل میرزا داده مراجعت نمودند .

فی سنه ۹۵۳ رفتن القاص میرزا از راه کفه باستامبول پیش سلطان
 سلیمان خواندگار و جنک برهان که از اولاد شیروان شاه بود با اسماعیل میرزا
 و شکست برهان ، اما چون اسماعیل میرزا خبر آمدن خواندگار را شنید
 شیروان را گذاشته بخدمت شاه آمده ، برهان شیروان را تصرف نمود .
 فی سنه ۹۵۴ آمدن سلطان سلیمان خواندگار با القاص میرزا به تبریز ، در اثناء
 مراجعت آنرا تصرف نمودن و القاص میرزا را با شش هزار سوار از راه کردستان
 بهمدان فرستادن و القاص از آنجا بقم و کاکان و اصفهان آمده ، اهل اصفهان
 در شهر بروی او بستند او متوجه فارس شد و از آنجا بیغداد رفت ، و نواب
 اشرف شیروان را به عبدالله خان داده عراق آمد .

فی سنه ۹۵۵ چون مکرر خواندگار کس بطلب القاص میرزا فرستاد .
 او در رفتن تکامل می کرد . در آخر متوجه شد خواندگار محمد پاشا را بسراو
 فرستاده در راه بیکدیگر برخورد و در میان و مراد گریخته ، القاص گریخته
 خود را بقلعه مریوان انداخت . شاه دین پناه بهرام میرزا را با جمعی بر سر
 او فرستاد . بعد از جنک القاص میرزا گریخته باز بکردستان رفت . سرخاب
 حاکم آنجا او را گرفته بخدمت اشرف فرستاد . حسب الحکم در قلعه قهقهه
 محبوس شده بعد از یکسال فوت شد . در ولایت قاین زلزله شد که سی هزار
 کس ذرانبوه ماندند و در همین سال بهرام میرزا وفات یافت .

در سنه ۹۵۶ قشلاق در قزوین . و بعزم بیلاق سلطانی در حرکت آمده
 تا باذربایجان رفتند و ولایت کرjestان مفتوح شد . شاهوردی بیک کچل
 حاکم استرآباد بجهت مذاقی که با پسر ترکمان کرد ، ترکمانان
 یقه را باقی کرده . بر سر ایل ایشان بتاخت رفته لشکری مشغول تاخت شدند

و ایشان تنها بر پشته ایستاده ، ترکمانان بر سرش ریختند و بقتلش رسانیدند . (۱)

سنه ۹۵۷ شاه جنت آرامگاه از آذربایجان متوجه شیروان شده چون حاکم شکلی اطاعت معقولی نمیکرد او را بقتل رسانیده بگرجستان رفتند . و بعد از تسخیر بعضی قلاع گرجستان و تاخت و اسیر بسیار بقرآقاج قراباغ آمده قشلاق فرمود .

فی سنه ۹۵۸ بنا بر سببی چند متوجه الکای رومیه و کرد شدند و قلعه اخلاطرا گرفتند و اسماعیل میرزا را بجانب ارض روم فرستادند میرزا اسکندر پاشا را شکست داده تاخت آن ولایت نموده در ارچیس بشف پاپوس اشرف مشرف شده ، و در آخر این سال قلعه ارچیس نیز فتح شد .

فی سنه ۹۵۹ بعضی امرا را بتاخت کردستان فرستاده خود بنخجوان و از آنجا به بیلاق ارومی و خوی و سلماس رفته ، بعضی قلاع کردستان مسخر شد ، خبر متوجه خواند کار قشلاق او در حلب واقع شد . و خاطر اشرف متوجه انتظام احوال عساکر گردید .

فی سنه ۹۶۰ خواند کار در اول بهار این سال به نخجوان آمد بعد از دو روز مراجعت نمود . شاه جنت آرامگاه بگرجستان رفته قریب به سی هزار اسیر آوردند ، و آمدن قاسم از اولاد شیر وانشاه بشیروان بامداد جمعی که خواند کار همراه کرده بود و جمعیت بعضی از شیروانیان بر سر او ، و جنگ عبدالله خان با او تدبیر مادر عبدالله خان و کمک زیاده و شکست قاسم و کشته شدن شیروانیان .

فی سنه ۹۶۱ قشلاق در قزوین و دختر شاه نعمت الله یزدی را بجهت

(۱) شرح اجمالی داستان آنکه در سال ۹۵۷ شاه علی سلطان

حکومت استرآباد فوت شد و جای او سچل شاهوردی استاجلو داده گردید . سرداران یقه ترکمان بمبارک بادوی آمده و پیش کش ها تقدیم داشتند . سردار طایفه ادخلو جوانی بود بنام « ایا » در منتهی صباحت و زیبایی و غایت لطافت و رعنائی . شاهوردی سلطان در ضمن بابا تکلیف توقف نمود و در حین ملاقات با او ابراز تمشق کرد . . . بشل معروف طبل معاشره همیشه بر سر بازار کوییده و بزودی این مقدمه در بین جماعت ترکمانان شهرت

بقیه در صفحه بعد

اسماعیل میرزا «عقد» فرمودند و همتاها را بشهرزور آمده سرخاب شهر زور را گذاشته فرار کرد و میان بی محاربه برآندبار مستولی شدند .

فی سنه ۹۶۲ میرزائی هرات با اسماعیل میرزا شفت شد و سلطان محمد مهذا را طلبیدند و ابراهیم میرزا ولد بهرام میرزا را حاکم مشهد کردند و حسب الامر اعلی امرای واعیان از کل مناهمی توبه کردند .

در سنه ۹۶۳ بجبهت بعضی از حرفها که در غیبت اسماعیل میرزا مسموع نواب اشرف شد و مصاحبت جماعت ذوالقدر خصوصا جماعت سفره چی شاه رخ بیک و بعضی از ایشان مقتول شده و بدستور میرزائی هرات با سلطان محمد میرزا شفت شد و اسماعیل میرزا را بقلعه قهقهه بردند و امرای قریباغ بتاخت گرجستان رفته اسیر بسیاری آوردند در آن اثنا در تبریز بودند .

فی سنه ۹۶۴ روز چهارشنبه ۱۷ ربیع الاول این سال نواب اعلی از دولتخانه کهنه بدولتخانه نو نقل فرمودند و امراء و ارکان دولت زرو کوهر ساجق کرده از اطراف ممالک ساجقها فرودستادند و این مصراع در اتام باغ و عمارت در تاریخ آمد . بهشت برین است و خیرالمنازل (۹۶۱) و در این سال قندهار فتح شد و سلطان حسین میرزا ولد بهرام میرزا را بقندهار فرستاده فتح نمودند . و باو شفت شد . وسیل عظیمی بقزوین آمده خرابی بسیاری کرد .

فی سنه ۹۶۵ و بعد از این سال نوزده سال که در قید حیات بودند از قزوین بیرون نرفتند . خبر رسید که میان خواند کارروم نزاع شده و سلطان

بقیه از صفحه قبل

یافت . ایما از بیم بدنامی بی رخصت شاهوردی شبی قدم در ایل گذاشت و شاطر بیک نام خویشاوند سلطان را که داروغه تر کمانان بود بقتل آورده و خود باغی گردید . شاهوردی سلطان برای تنبیه طایفه ادخلو لشکریان را بتاخت و غارت آنان مشغول گردانید و خود بر بالای پشته نظارت شراست خود را می نمود که ایای فوق الذکر با فوجی از تر کمانان چون بلای ناگهان بسروقت سلطان رسیده و او را بجزای کردار ناپهنجارش رسانیدند . نفرات او از کشته شدن امیر خود آگاه شده و متفرق گردیدند .

بایزید متوجه درگاه مطی است حسن بیک یوزباشی را با تحف و هدایای بسیار باستقبال او فرستادند و حکم شد که امرای هرجا، استقبال کنند فی سنه ۹۶۶ سلطان بایزید پادشاه پاپیه سریر اعلی آمده روز چهارشنبه ۲۱ محرم الحرام سنه ۹۶۷ داخل دارالسلطنه قزوین شده اعزاز و احترام بسیار یافت. اما چون بی اندامیها از او سرزده مکرر گذرانیدند و در آخر روز جمعه ۲۹ شهر رجب او را محبوس ساخته و بعضی ملازمانش را بقتل رسانیدند و در همین سال عیسی خان پسر لوند سلمان به شفتهای شاهانه سرافراز گردید و ایلچیان خواندکار با تحف بسیار پسر کردگی علی پاشا و هفتصد رومی بدرگاه جهان بنه آمدند و سمیون خان و گرگین خان بداعیه تسخیر تفلیس بر سر قلعه آمدند و شاهوردی سلطان حاکم گنجه بدفع ایشان رفته. ولی بیک یساول باشی که برسات بروم رفته بود همراه ایلچیان روم پیش خسرو پاشا حاکم وان و غیره آمده کتابت خواندکار روم را که بخط خود نوشته بود مشتمل بر عهد و پیمان و طلب سلطان بایزید پسرش آوردند. و حسب الاستدعای پدر پسر را تسلیم ایلچیان نمودند فی سنه ۹۶۸ و هم در این سال سلطان خانم همشیره شاه بجوار حق پیوست. جعفر بیک کنگرلو برسات روم رفته و د، با الیاس بیک. ایلچی خواندکار همراه آمدند و تحف و هدایای بسیار از جانب خواندکار آوردند. از جمله ۱۵ هزار اشرفی قبرسی بود که سی هزار تومان بوده باشد واسب بسیار. چون عیسی ولد لوند از صدق مسلمان نشده بود و نایاکی درخاطر داشت گرفتار شد فی سنه ۹۷۰ چون چند سال مالیات مازندران مانده بود معصوم بیک را باجمعی از لشگری مقرر شد که بمازندران روند و مراد خان حاکم آنجا التماس نموده تعهد مال چند ساله کرد. که بدهند و مازندران دیگر باره باو شفت شد. و اوزبکها بعضی از حدود خراسانرا تاخت و تاز نموده مراجعت کردند فی سنه ۹۷۱

شاه دین پناه صاحب الامر را در خواب دیده حسب الامر اعلی تمغای ممالک معروسه که قریب سی هزار تومان میشد بخشیدند و مقرر شد که معصوم بیک صفوی و سایر امرای عراق و کرمان بخراسان روند بجهت دفع اوزبکیه دفع قزاق خان نکلو حاکم هرات که مکرر ظلم و ستم او مسموع اشرف شده بود و امرا او را گرفته در حبس فوت شد. و شعرا

تاریخی گفته اند که مصراع-تاریخ این است . تاریخ آن نوشت که معصوم هرات
 فی سنه ۹۷۲ . « در این سال » امراء « قزلباش » امیر غیب سلطان را
 « که » در هرات « بودند تنها » گذاشته بجانب نسا و ایور در رفتند ابوالخان
 (در اصل ابوالخیر خان) حاکم ایور در بقلعه رفته « و متحصن شد و امراء
 قزلباش بظاهر قلعه رسیده بمحاصره پرداختند . چون جنگ در گرفت و
 ابوالخان آثار عجز در خود مشاهده نمود از تاخت خراسان پشیمان گردید و
 چند نفر را « بمدرخواهی فرستاد قسم یاد کرد که دیگر خراسان را یاد ننماید
 و اطاعت کند و پیشکش بفرستد . بنابراین « امراء قزلباش دست از محاصره
 برداشته « متوجه عراق شدند فی سنه ۹۷۳ . باز حکومت هرات را بسلطان
 محمد میرزا دادند و یکان شاه قلی را الله کردند و از قزوین روانه کردند .
 اسکندر خان حاکم بغارا اراده تاخت خراسان نموده و عبدالله خان واد
 خود را پیش فرستاده . سلطان محمد میرزا در اثناء راه که این خبر شنید بقلعه
 تربت متحصن شد بعد از برگشتن اوزبک بهرات رفت . و هم در این سال
 سلیمان بن سلطان سلیم خواندگار روم فوت شد . سلطان سلیم واد خود
 را قائم مقام خود کرد .

فی سنه ۹۷۴ ایلچی از جانب سلطان سلیم آمد مشتمل بر اظهار دوستی
 و مودت و چون خان احمد والی کسگر (در اصل کیلان) به پیش جرفهای
 بیجا میگفته لشکر بر سر او فرستادند و کیلان فتح شد و خان احمد را بدرگاه
 جهان پناه آوردند و حسب الامر او را بقلعه قهقهه فرستادند .

فی سنه ۹۷۵ چون در این سال مکرر سمیون خان بر سر تفلیس آمده
 و دست بتاخت (دراز کرده) در این سال لشکر بر سر او کشیده او را گرفته
 بدرگاه جهان پناه آوردند و معصوم بیک صفوی که وکیل بود متوجه مکه
 معظمه شده و در راه وفتیکه محرم بود جمعی بر سر او ریخته بقتلش وسانیدند
 فی سنه ۹۷۶ چون بمسامع عز و جلال رسید که الکای جرون که در کرمسیرات
 (کرمان) است بواسطه ظلم والیان آنجا خرابست حسب الحکم مقرر
 شد که والی کرمان (یعقوب بیک) بدفع آن جماعت رود . رفته متصرف
 شدند و اوزبک بعضی از محال خراسانرا تاخت کردند .

فی سنه ۹۷۷ با توجهات با کثر محال مقرر شد که از رعایا . . .

در یافت نمایند که ایشان سرمایه خود کرده بر فاقیت باشند .

فی سنه ۹۷۸ و در این سال عباس میرزا در هرات متولد شد امش از شاه طلبیدند . فرمود که عباس علیست شیرغازی سردفتر لشکر حجازی و عباس نام کردند . و جمعی در گیلان سید حسن و امیردواج نامی را بر خود حاکم و سپهسالار گردانیده یاغی شدند حسب الامر اعلی لشکر بر سر ایشان کشیده جمعی بقتل رسیدند و گیلان بار دیگر فتح شد .

فی سنه ۹۷۹ حسب الامر اعلی شاه سلطان محمد میرزا را از هرات بشیراز بردند و چون سلطان حمزه میرزا بزرگ بود و تاب مفارقت والدین نداشت حسب الامر اعلی او را همراه بشیراز بردند و عباس میرزا را که دو ساله بود میرزائی هرات کردند و در هرات ماند و در طرف ارثوانی دکنه نجوم - قطب شمال چیزی پیدا شده اند آتش که نه ماه امتداد یافت و در خراسان قحط بر تبه ای رسید که آدم آدم میخورد . بغایت و شفقت الهی چیزی بارید شبیه بگندم که بهر یک من یک چهار یک آرد داخل کرده نان پختند و خروج اجلاف تبریز نیز بعنوان رسید که حاکم از دست ایشان عاجز بود در این سال شد . فی سنه ۹۸۰ . بعد از فتوای علماء لشکر بر سر اجلاف تبریز فرستادند قریب ۳۵۰ نفر از سر کرده های ایشان را بقتل رسانیدند و فتنه فرونشست . در اردبیل طاعونی شد که قریب بسی هزار کس فوت شدند .

فی سنه ۹۸۱ بیماری بر مزاج مبارک شاه عالمی پناه بهم رسید . خاطرها پریشان شد و مولانا غیاث الدین معالجه کرده و مردم تصدقات کرده و شاه صحت یافت .

فی سنه ۹۸۲ حاجم خان والی خوارزم بدرگاه جهان پناه آمد .
فی سنه ۹۸۳ شاه جنت آرامگاه روز سه شنبه ۱۵ شهر صفر بجوار رحمت ایزدی پیوست .

اولاد ذکورش بدینموجب اند : سلطان محمد میرزا - سلطان اسماعیل میرزا - سلطان حیدر میرزا - سلطان مصطفی میرزا - سلطان محمود میرزا - سلطان علی میرزا - سلطان احمد میرزا - سلطان سلیمان میرزا

امام قلی میرزا . اولاد اناث هشت نفرند بدینموجب : پریجان خانم . فاطمه سلطان خانم - جانس خانم والده سنجر میرزا - گوهر سلطان خانم (یکم) مریم خانم - آنا خانم که زینب بیگم شده بود - شهر بانو خانم - خدیجه سلطان خانم زن جمشید خان بوده - و بعد از جمشید خان اورا بشاه نعمت الله پردی دادند .

شاه اسماعیل دوم

جلوس شاه اسماعیل ثانی - چون بعد از شاه عالم پناه امراء استاجلو اراده داشتند که سلطان حیدر میرزا را پادشاه کنند . و سایر قزلباش اسماعیل میرزا را میخواستند حیدر میرزا را در میان جنگ شهید کردند . در اندرون دولتخانه ، چون این اخبار در قلعه قهقهه با اسماعیل میرزا رسید پروانجات بخط خود باطراف نوشته ارقام بهرجا که رسید رو قلعه قهقهه نهادند . در روز سه شنبه ۲۲ صفر اسماعیل میرزا از قلعه بیرون آمد . در ۱۶ ربیع الاول بهدود قزوین رسیده در ۲۳ شهر مذکور داخل دولتخانه شدند . جلوس شاه اسماعیل ثانی بتخت سلطنت در ۲۴ شهر جمادی الاول ۹۸۴ اتفاق افتاد . در مقام دفع برادران واقوام که وارث ملکند در آمد اما بجهت وجود سلطان حسین میرزا ولد بهرام میرزا که در قندهار بود بتعویق میانداخت که اول فکر او کرده بعد از آن متوجه اینها شود و در آن اثنا خبر رسید که چون خبر فوت نواب جنت مکان بقندهار رسیده سلطان حسین میرزا سکه و خطبه بنام خود کرده . از آنجهت بعضی از امراء با او در مقام مخالفت آمده بخاطرش رسید که آنجمع را دفع کند زهر در شیشه عرق کرده که ساقی در محل حضور بایشان دهد اتفاقا بعد از ترتیب مجلس سهواً از شیشه زهر در اول بیالیه بمیرزا داده همان ساعت میرزا فوت شد . چون این اخبار بشاه اسماعیل رسید . خاطر از جانب او جمع نمود و حکم بقتل میرزاها نمود . سوای سلطانعلی میرزا که حسبالالتماس جمعی از اهل حرم ادرار کور کرد و

وزارت بمیرزا سلیمان داد و هرات را به علیقلیخان شاملو حقیقت فرمود
و مقرر آنکه نعل شاه جنت مکان را بمشهد برده بعد از آنکه بهرات
رود عباس میرزا را ضایع کند. علیقلیخان در ۲۶ مهر رمضان داخل هرات
شده بخاطرش رسید که بعد از رمضان مرتکب این امر شود و در ۱۲ رمضان
حکم بشیراز بجهت قتل سلطان محمد میرزا و پسران می نویسد و حکم تاکید
قر بهرات بجهت قتل عباس میرزا میفرستند. اتفاقاً در شب یکشنبه
۱۳ رمضان شاه اسماعیل بعد از افطار کیف بسیاری خورده با حلواچی
اوغلی سیر بازار رفته قریب بسحر بخانه حلواچی اوغلی آمده در اندرون
خانه خوابیده در بروی خود بسته چون صبح میشود اهل خدمت در آنحوالی
جیع میشوند و انتظار بیرون آمدن شاه میکشند تا ظهر اثری ظاهر نمیشود
بعد از ظهر میرزا سلیمان که اعتماد الدوله بوده بخدمت پریجان خانم همشیره
شاه آمده حقیقت را عرض مینماید ایشان میفرمایند در را از پاشنه برداشته
چون باین عنوان باندرون میرود شاه فوت شده و حسن بیک حلواچی اوغلی
را بیهوش می بینند. او را بهوش آورده از او احوال میپرسند میگوید
شاه امشب بیش از همه شب فلونیا خورده. چون حقه را آوردم سرش مهر
نبود گفتم سر حقه مهر نیست فرمودند که برابر من کنیزان مهر را شکسته اند
قصور ندارد. بده من منم دادم دیگر خبر ندارم (خواهم برد یا مدهوش
بودم چاشنگاه که بیدار شدم خود را باینحال دیدم که مشاهده میکنید. حضرت
شاه فوت نداشت اما دست و پائی میزد. بعد از لحظه ای از حرکت باز ماند
و آمد و شد نفسش منقطع گردید حقیقت حال این است که گفتم طولی نکشید
که حلواچی هم فوت کرد) چون سلطان محمود نامی از ملازمان علیقلیخان در
قزوین مانده بود که حکم ایالت خانرا تمام نمودم از عقب برود. چون این
قضیه واقع شد خود را بسرعت تمام بهرات رسانید. اتفاقاً شبی که مقرر
بود که فردا عباس میرزا را ضایع کنند این خبر میرسد. و جوانی شاملو اسکندر
یک نام خود را بهفت روز بشیراز رسانیده. سلطان محمد میرزا نیز با
پسران از کشتن خلاص شده و قزلباش و بشیراز نهادند.

مدت عمر شاه اسماعیل ثانی ۴۴ سال بود و مدت سلطنتش یکسال
و نوزده روز. اولادش یک پسر شاه شجاع و سه دختر: اول شاهزاده خانم

که در خانه شاه خلیل الله بزدی بود . دوم گوهر سلطان خانم که در خانه
سلیمان خان بود سوم نعر جهان خانم که در خانه علیقلیخان بود .

شاه محمد

ولادت سلطان سکندر شان شاه سلطان محمد شب سه شنبه ۲۹ شهر
جمادی الاول سنه ۹۳۸ و جلوس بتخت سلطنت در شیراز بجای پدر و برادر
جمعه ۲۵ شهر رمضان و توجه بجانب قزوین روز جمعه ۲ شهر شوال سنه ۹۸۵ دخول
بدولتخانه قزوین سه شنبه سوم ذیحجه . روز پنجشنبه ۵ ذیحجه وزارت
اعظم بمیرزا سلیمان (سلمان) شفقت فرمودند و پربجان خانم همشیره شاه
را و شمعال خالوی مشاور الیه را جهت بدگویی میرزا سلمان محبوس
گردانید . بعد از چند روز بقتل رسانیدند فی سنه ۹۸۵ و حکم شد که
جمیع لشگری را مواجب چند ساله که مانده بود از خزیه بدهند . چون رومیه
بعد از شاه جنت آرامگاه همگی در تهیه آن بودند که لشکر بیکران بر سر
قرا باغ و شیروان فرستادند ، ارس خان حاکم شیروان تاب مقاومت نیاورده
باینجانب عبور نموده رومیه شیروانرا بر پاشایان قسمت نموده مراجعت
نمودند . مقرر آنکه قزلباش که بر سر شیروان آید . عادل گرای خان
تاتار بکمک ایشان آید .

فی سنه ۹۸۶ هم در این سال خان احمد خان والی کیلانرا از قلعه
بیرون آورده همشیره خود را بقصد او در آورده حکومت کیلانرا باو دادند
و حکومت قزلباش را باولاد بهرام میرزا داده شد . مقرر آنکه بنوعی که در
آنجا ساکن بوده بآهند . چون خبر آمدن رومی بشاه سلطان محمد رسید
بجهت مصالحت اوزبکیه در قزوین مانده سلطان حمزه میرزا با والده اش و
میرزا سلمان و لشگری بیکران روانه آذربایجان گردانیده ایشان در کنار کر
نزول نموده لشگری بر سر روان فرستادند و عادل گرایخان تاتار که بکمک
رومی آمده بودند بعد از جنگ گرفتار شد . شیروان را تصرف نموده به
محمدی خلیفه ذوالقدر داده بجانب قزوین مراجعت نمودند .

فی سنه ۹۸۶ در قزوین . لشکر فرستادن بر سر مازندران . و گرفتن

سلطان مراد خان حاکم مازندران را و میرک دیو که شریک خون عبدالله خان بهر بیگم بودند و بقزوین آوردن و کشتن بیگم ایشانرا و هم در این سال کشته شد.

فی سنه ۹۸۷ دیگر باره خبر آمدن رومی رسید. شاه سلطان محمد متوجه تبریز شدند رومی مراجعت نموده. خبر رسید که محمد گرایخان تاتار بشیروان آمده بخون برادر خود محمدی خلیفه حاکم شیروانرا بقتل رسانیده. بنا بر این میرزا سلمان را بالشگری بر سر شیروان فرستادند تاتار تاب مقاومت نیاورده گریخته. قزلباش شیروان را تصرف نمود.

فی سنه ۹۸۸ در این سال قلندری در قندهار بهمرسیده «میگفت» که من شاه اسماعیل و بعضی محال زمیندار و غیره را گرفتند. ورستم میرزا نواده بهرام میرزا بر او رفته او را دفع کرده به ییلاق اشکنهر و کلمبر رفته حبیب سلطان محمود میرزا را بجهت سلطان حمزه منرزا تزویج نمودند فی سنه ۹۸۹ و هم درین سال قلندری دزکوه گیلویه فارس بهمرسید که من شاه اسماعیل و بعضی محال آنجا را تصرف نموده. بکوشش بسیار او را گرفته کشته شد. در آذربایجان خبر بشاه سلطان محمد رسید که امرای خراسان عباس میرزا را بتخت نشانده و سکه و خطبه بنام نامی مبارکش خوانده اند بنا بر این «جهت» تهیه اسباب سفر خراسان متوجه زنجان شدند فی سنه ۹۹۰ در قزوین تهیه لشکر کرده متوجه خراسان شدند و در رمضان قلعه تربت را که مرشد قلیخان داشته محاصره نمودند و بعد از کوشش و سعی بسیار که قلعه را نتوانستند گرفت و گذاشتند و متوجه هرات شدند فی سنه ۹۹۱ و هرات را که عباس میرزا در آنجا بود قبل کردند و در اثنا محاصره جمعی از جهال قزلباش بر سر میرزا سلمان اعتماد الدوله بقصد کشتن او رفته. او خود را بدولتخانه انداخته قزلباش بدر دولتخانه رفتند که اگر میرزا سلمان را بدست مامیدهید خوب والا عباس میرزا را که در قلعه حاضر است پادشاه میکنیم. میرزا سلمان «در اصل سلیمان» را بدست قزلباش داده کشتند و چون قلعه را نتوانستند گرفت و اخبار رومی آمد کوچ کرده متوجه قزوین شدند فی سنه ۹۹۲ چون در قزوین خبر رسید که رومی بعد از تسخیر شیروان عثمان پاشا را سردار کرده اراده آذربایجان دارند نواب اعراف متوجه

تبریز شده در تبریز بعیش ونوش مشغول شدند . امیرخان تکلوی ترکمان که حاکم تبریز بود چون مکرر میگفت که تهیه حرب رومی باشید وفسق وفساد را برطرف کنید برمزاج شاه گران آمده در مقام قتل او در آمدند و او با دوهزار کس بقلعه صاحب آباد متحصن شده بعد از چند روز همشیر بگردن انداخته بیرون آمده او را بقلعه قهقهه فرستادند و در آنجا بقتل رسانیدند . لشکر او متفرق شده . این خبر باعث مخالفت ترکمانان تکلو شد . فی سنه ۹۹۳ چون خبر یاقی شدن تکلو و ترکمانان در ارض الروم بثمان پاشاه رسید با لشکری بیکران متوجه تبریز شد نواب سکندرشان متوجه ییلاق اشکنبر و کلنبر شدند و رومی داخل تبریز شد . شاه دین پناه بواسفنج « عالم آرا حوالی رودخانه فوسفنج نزول اجلال فرمودند و در آنجا توقف فرموده و سلطان حمزه میرزا متوجه حرب رومیه شده همه روزه حربهای عظیم رومیداد و عثمان پاشاه شروع در ساختن قلعه کرده باندک روزی قلعه را باتمام رسانیده و در همان چند روز بیمار شده بجهنم رفت و بعد از فوت عثمان پاشا چنال اغلی که از پاشایان عظیم رومی بود سه هزار کس در قلعه تبریز گذاشته مراجعت نمود . نواب اشرف از عقب او رفته و جمعی کثیر بقتل آورده مراجعت نموده قلعه را محاصره نمودند و در آن اوان که اخبار آمدن رومی بود و ارقام بجهت عساکر باطراف نوشته بودند . چون امت خان حاکم شیراز بکاشان آمده بمحمدخان حاکم آنجا را همراه خود برداشته روانه در گاه مملى شده کتابات بجا کم همدان و غیره نوشتند که در سلطانیه هم جمع شده بخدمت اشرف روید . بعد از جمعیت همه هم قسم شدند که با هم متفق باشند و بعدود اردوی همایون رسید معروض داشتند که این بندگان بجهت تسلط و تقرب علیه خان و اسلام خان « فتح اوغلی » « دراصل اسمی خان » و محمدی خان و سار و سولاغ که بیکدیگر اتفاق نموده اند و این بندگانرا از نظر اشرف انداخته اند و همه مینمایم ، اگر نواب اشرف این دوسه جنس خبیث را از نظر ساقط فرمایند و در مهمات دیوان دخل ندهند . ما با سروجان بخدمت آمده در باب گرفتن قلعه میکوشیم چون جواب عرضه ایشان موافق مطلب و مدعا نشد و قورچی باشی حمایت ایشان کرده و نواب اشرف اراده قتل قورچی باشی کرد . او خود

شاه عباس

ولادت با سعادت پادشاه و پادشاه زاده عالم و عالمیان
شاه عباس در دارالسلطنه هرات.

دراوانی که شاه خدا بنده میرزا . میرزای هرات بود شاه قلی سلطان
یکان استاجلو حاکم هرات و لله میرزا - در شب چهارشنبه غره رمضان المبارک
« عالم آرا دوشنبه » ۹۷۸

چون شاه قلی سلطان شکایت شاه خدا بنده بشاه طهماسب جنت
آرامگاه نوشت مقرر شد که عباس میرزا را میرزای هرات کنند و شاه
خدا بنده را با خانه کوچ بشیراز برند و شاه قلی لله عباس میرزا باشد .
فی سنه ۹۸۰

و قتل شاهرخ سلطان لله عباس میرزا بحکم شاه اسماعیل ثانی و ضبط
عباس میرزا چنانچه هیچکس پیش ایشان نتواند رفت . فی رمضان
المبارک سنه ۹۸۴ .

حکومت هرات و حکم قتل عباس میرزا را به علی قلی خان شاملو دادند
چون خان مذکور به هرات رسیده ماه رمضان بود . مرتکب خون ناحق نشده
قرار پیمه از رمضان داد و در شب هیدر رمضان خبر فوت شاه اسماعیل به هرات
رسیده . مرتضی قلی خان « یرناک » حاکم ترکمان را حاکم مشهد کردند
فی سنه ۹۸۵ « رمضان ، مرگ شاه اسماعیل دوم سیزده رمضان ۹۸۵
بوده است » .

بعد از فوت شاه اسماعیل شاه خدا بنده پادشاه شد . کسی « ابراهیم
بیک ولد سید سلطان چابوق ترخان » بهرات بطلب عباس میرزا فرستاده
امراء « شاملو و استاجلو » خراسان اتفاق کردند که خراسان هرگز بی
میرزایی نبوده اورا ندادند : و خاف و با غرض « ناخیت زرگی » است میان نیشابورو
هرات « را حسب الحکم شاه خدا بنده بر شد قلی خان ولد شاه قلی سلطان

استاجلو دادند فی سنه ۹۸۶.

چون مکرر کس بطلب عباس میرزا بخراسان رفته و امراء خراسان میرزا را ندادند و بتدبیر میرزا سلمان وزیر اکثر امراء خراسانرا معزول ساخته حاکم نوتعیین نمودند و حکام نو که بخراسان رفتند امراء خراسان ایشانرا راه ندادند و ایشان مراجعت نمودند فی سنه ۹۸۷.

چون علیقلیخان و مرشدقلیخان یگرو کردند صلاح دیدند که هر کس با ایشان متفق نباشند دفع کنند. و جماعت افشار را از سبزوار بر طرف کرده و در خدمت میرزا متوجه تسخیر مشهد مقدس شده. مرتضی قلیخان را بعد از جنگ شکسته. او بشهر متحصن شد. بعد از چهار ماه محاصره به نیشابور رفته از آنجا متوجه هرات شده که در اوایل بهار بر سر مشهد آیند فی سنه ۹۸۸.

چون اخبار خراسان بشاه خدا بنده رسید معبد خان ترکان را با بعضی از امراء به مشهد مقدس بکومک مرتضی قلیخان فرستادند. عباس میرزا و خوانین بعد از نوروز به نیشابور نزول اجلال فرموده بساعتی صمد بتخت نشسته پادشاه شدند و امرای مشهد بعزم جنگ به نیشابور آمده شکست خوردند و نواب اشرف بمقر سلطنت که هرات باشد مراجعت فرمودند فی سنه ۹۸۹.

بعزم تسخیر مشهد مقدس متوجه شده. الوس قراقرانلورا که اطاعت نمیکردند تاخستند و در آن اثناء خبر رسید که نواب سکندر خان متوجه خراسان است چون قلعه تربت قلعه مستحکم بود و مرشد قلیخان مرد کاردانی بود او را آنجا گذاشته خود متوجه هرات شدند به تهیه اسباب قلعه داری مشغول شدند. سنه ۹۹۰.

آمدن شاه خدا بنده بخراسان و محاصره نمودن مرشد قلیخانرا بعد از کوشش بسیار نگرفته متوجه هرات شدند و کشته شدن میرزا سلمان بدست میرزا هادی قزلباش « البته بسمی او بوده و الا مباشر قتل طهماسب قلی بیگ موصول بوده است » در کنار شهر هرات و بعد از سعی بسیار که هرات را نتوانستند گرفت مراجعت نمودند و بمشهد مقدس مرتضی قلیخان را

را عزل کردند. مشهد را به سلیمان خان (سلمان) نواده عبدالله خان استاجلو داده متوجه عراق شد فی سنه ۹۹۱.

مرشد قلیخان حسب الصلاح علیقخان متوجه تسخیر مشهد مقدس شده. سلیمانخان چون دفاع جنگ نداشت و بهانه شکار از مشهد بیرون رفته مرشد قلیخان مشهد را تصرف نموده. بعد از استحکام بهرات رفته بیای بوس اشرف مشرف شد و چند روز بسیر و صحبت مشغول بودند در آن اثنا میان علیقخان و مرشد قلیخان رنجش خاطر شد. مرشد قلیخان پیغمبر متوجه مشهد شد فی سنه ۹۹۲. و چون مرشد قلیخان بمشهد آمد حکام ولایت را تغییر میداد علیقخان آزرده شده در خدمت نواب اشرف متوجه مشهد مقدس شد. مرشد قلیخان در ترشیز بود. سر راه برایشان گرفته جنگ عظیمی شده شکست بر علیقخان افتاد. و احب نواب اشرف را به تفنگ زدند نواب اشرف پیاده مانده جماعت استاجلو شناخته خود را از اسب انداخته و بیای بوس اشرف مشرف شدند. مرشد قلیخان سجدات شکر بجا آورده در خدمت اشرف داخل مشهد شدند فی سنه ۹۹۳ در مشهد مقدس بسیر و شکار مشغول شدند چند روزی مزاج مبارک اشرف منحرف شده بزودی بصحت "مبدل" شد و سنجر موسیقاری با استاد آهو "کذا" که در جنگ گرفتار شده بودند پنهان از مرشد قلیخان بر خدمت نواب اشرف و شفقت نمودن هیکل مرصع خود را که بسی تومان فروخته و خرجی راه کرده متوجه هرات شدند فی سنه ۹۹۴ و چون خبر قتل سلطان حمزه میرزا رسید مرشد قلیخان در خدمت نواب اشرف با بعضی از لشکر خراسان متوجه عراق شدند. در ذیججه داخل در قزوین شدند و در آنوقت شاه خدا بنده در شیراز بود و حسب الحکم مقرر شد که جماعت قزلباش بغانه های امراء و قورچیان نزول نمایند. مقرر آنکه اگر صاحبان منازل از در عبودیت در نیایند زن و فرزند ایشان از این جماعت باشد چون این خبر بشیراز رسید اکثر قزلباش بایلغار بیای بوس اشرف مشرف شدند. در این سال صفی میرزا متولد شد و ملا جلال منجم که برسم حجابات از جانب خان احمد خان والی گیلان بخدمت اشرف مشرف شده بود. نواب اشرف او را ملازم نموده مانع رفتن بخدمت خان احمد خان شدند.

فی سنه ۹۹۵ . وصیبه سلطان مصطفی میرزا را وصیبه سلطان حسین میرزا ابن بهرام میرزا را که در حباله نگاه نواب سلطان حمزه میرزا بود عقد کردند .

چون خبری تفاقى قزلباش و رفتن نواب اشرف بعراق به عبدالله خان اوزبك رسید بر سر هرات آمده ۹ ماه محاصره کرد تا گرفت و علیه یغان را با اکثر قزلباش کشته و اسیر کرد . چون این خبر بنواب اشرف رسید بارومی صاحب کرده بجهت استحکام صلح حیدر میرزا ولد سلطان حمزه میرزا را نزد خواندگار فرستادند و خود متوجه خراسان شدند و در چین بسطام مرشد قلیخانرا بقتل رسانیدند < ۹۹۶ > .

فرهاد خان و ذوالفقار خان از شیروان آمده پای بوس اشرف مشرف شدند و بمشهد رفته حکومت مشهد را به هیبت خان استجلو دادند و چون خبر رسید که عبدالله خان هرات را مستحکم کرد و زمستان پیش آمد بر گشته متوجه عراق شدند و رومیه در نهاوند قلعه ساختند فی سنه ۹۹۶ و ۹۹۷ . توجه نواب اشرف دقه ثانی بخراسان بجهت دفع عبدالؤمن خان که بحکم پدرش بر سر مشهد آمده بود . چون بطهران رسیدند بیماری عظیمی روی داده . قریب به پنجاه روز کشید از اطراف تصدقات آوردند و عبدالؤمن بر مشهد مستولی شد . حکم بقتل عام مشهد فرمود و خبر بیماری شاه و تسلط اوزبك بر خراسان که باطراف رسید هر کس در معلى که بود متوجه فتنه و فساد شدند بنا بر این نواب اشرف بجهت دفع دشمنان خانگی بقزوین مراجعت فرمودند فی سنه ۹۹۷ و ۹۹۸ > توجه نواب اشرف بشیراز بجهت دفع یعقوب خان قبل از این چون حسب الحکم مقرر شده بود که یعقوب خان بدفع بکتابی خان رود یعقوب خان بیرون رفته . بعد از جنگ بکتابش خان را بقتل رسانیده حاتم بیک وزیر پدر بکتابش خانرا با اموال بسیار بدست آورده بود و کرمانرا به یوسف خان داده ، و فرستادن ایمان بیک قبل از توجه خود باصفهان بجهت قتل جماعت ارسلو و راندن ایل ایشان بجانب همدان و دخول نواب اشرف باصفهان ۲ ربیع الثانی > عبارت کمی کنک است ، شاید غرض از ایمان بیک اسلمس خان آنها بطرف شیراز بتعقیب یعقوب خان باشد > .

چون بولی بیک در اصفهان بی حساب بسیاری کرده بود بایعوب خان زبان یکی داشت بقلعه تبرک متحصن شده او را باستمال از قلعه بیرون آورده بشیر از رفتند و یعوب خان در قلعه اصطخر بود قلعه را فتح کرده و یعوب خان را کشته فی سنه ۹۹۸ و ۹۹۹ «کاش نوشته بود که بستوبخان را کشتند و قلعه را فتح کردند».

بعد از قتل یعوب خان از شیر از فرهادخان را بتسخیر کرمان فرستادند و حاتم بیک چون بلد آنولایت بود همراه کردند فرهاد خان بعد از تسخیر آنولایت بنیای سر بر اعلی رسیده تعریف بسیاری از کاردانی حاتم بیک و حسن سعی او کرد. حسب الحکم مقرر شد که اردو متوجه اصفهان شده خود «شاه» از شیراز بایلهار متوجه یزد شدند و ملاجلال منجم را مقرر نموده که (اوفالی که داشت اسب باقیم «مفهوم نشد» با اصطربلاب حساب نگه داشته ضبط کنند مشخص شد که در ۲۸ ساعت و ۳۹ دقیقه ۸۹ فرسخ که از شیراز یزد مسافت است طی فرموده بودند. و از آنجا متوجه قزوین شده ملاجلال را بجهت خواستگاری صبیحة خان احمد بگیلان فرستادند.

چون خبر آمدن عبدالؤمن خان بر سر نیشابور رسیده. فرهادخان را بجانب خراسان فرستادند و خود بدفع دولتیار که راه آذربایجان و سلطانیه را مسدود کرده بود و در کاوه رود «حوالی سجاس» قلعه داشت و باغی بود رفتند او را گرفته قلعه را خراب کردند و حاتم بیک را مستوفی الممالک کرده آخر همین سال اعتمادالدوله کردند فی سنه ۹۹۹ بسیر اصفهان رفته ۱۵ روز در اصفهان بود یزد رفتند. پنج روز در یزد بوده بقزوین مراجعت نمودند و زیارت حضرت سلطان شیخ صفی رفته بعد از زیارت متوجه سیرو شکار قزل آغاج شده بسیر رودخانه گرفته بماهی گرفتن مشغول شدند و جمعی از رومیان تکلیف کرده وبا فرهادخان و دوسه کس دیگر اراکشی بیرون رفته ساعتی مهمان رومیان شده برگشتند و رومیان را تکلیف کرده ایشان گفتند که ما نیز آرزوی دیدن شاه «شمارا» داریم میآئیم. چون باینجا بنام آمده مشخص شده که آنجوان شاه بوده و رومیان را رعایت نموده مرخص ساختند. در اینجا شنیدند که خان احمد ایچی بروم فرستاده و الحال در شیروان

است و ترغیب آمدن «رومی» بایران و تعهد آذوقه یکساله ایشان کرده «است نواب اشرف» بقزوین آمده متوجه تسخیر گیلان شدند و بعد از فتح گیلان را بفراهاد خان داده مراجعت نمودند. خبر آمدن عبدالؤمن رسیده از راه ییلاق لار متوجه خراسان شده بقلعه ملك بهمن رفته و بندگان آنجا را آزاد کرده چون بجای رسید خبر فرار عبدالؤمن خانرا شنیده بقزوین مراجعت نمودند و مهدیقلی خان ایشیک آغاسی باغی شد فی سنه الف (۱۰۰۰)

باغی شدن گیلانیان و فرستادن قورچی باغی (ذوالفقارخان) و نزهاد خانرا بگیلان هر کدام از راهی و بار دیگر گیلان مسخر شد و توجه نواب اشرف بلرستان و فتح آنولایت و چند روز در خرم آباد توقف فرمودند. پیداشدن ستاره از توانی نجوم که دلیل تمیز پادشاه عصر بود و بتدبیر ملاجلال منجم یوسف «نامی» ملحد را پادشاه کردند و بعد از سه روز بقتل رسانیده بساعت سصد نواب اشرف را به تخت سلطنت نشاندند. و فرستادن حاتم بیك و آقا شاهقلی مستوفی الممالك را بهمجم ستن بگیلان و فوت سلطانم والده شاه سلطان محمد خدا بنده فی سنه ۱۰۰۱ توجه نواب اشرف نوبت چهارم بصفهان بعد از سیر چراغان متوجه قزوین شده از آنجا بسیر و شکار گیلان رفتند و بعد از نظم و نسق آنجا بقزوین عود فرمودند. چون شاهوردیخان افشار حاکم شوختر بدسلوکی میکرد. مراد آقای جلودار را بکشتن او فرستادند و بعد از قتل شاهوردیخان سید مبارک شوختر را قبل «معاصره» کرده مراد آقا بخد مت اشرف عرض کرد. حسب الحکم فراهادخان و میرزا حاتم بیك بدفع او رفتند. او دست از معاصره بازداشت و بعدرخواهی مشغول شدند حسب الحکم مهدیقلی خان ایشیک آغاسی باغی حاکم شوختر شد و سید مبارک سید اسب اعلی «بهرامی» ولد خود سید ناصر بدرگاه معلی فرستاد تا دست از او بازداشتند فی سنه ۱۰۰۲.

توجه نواب اشرف بسیرکاشان و مراجعت بقزوین و خبر مصیان گیلانیان رسید بسرداری تالشه کوکی و جمعی دیگر حسب الحکم شیخ احمد آقا «حاکم قزوین» و قنبر سلطان کوذی بیگلر «بیوگلو» بدفع ایشان مقرر شدند و سرداران باغی گرفتار شدند. بعضی از معال گیلان قتل هام شدند و خبر آمدن عبدالؤمن خان بمعاصره اسفراین رسیده و بعضی جنگی که

میان قراولان واقع شده بود سیمصد اوزبك كشته شده بود . نواب اشرف متوجه خراسان شدند عبدالومون خان برگشت و بار دیگر مردم لكشته نشا قتل هام شد و در این سال شیراز و توابع بالله وردیخان در گز باشی « قوللر آغاسی » داده شد فی سنه ۱۰۰۳ .

بعد از گریختن عبدالومون خان چند روزی بجهت نظم و نسق اسفرا بن دودشت بحرین « استرآباد » مكث فرمودند كه در این اثنا خبر رسید كه عبدالومون خان بر سر سبزوار رفته اهل شهر را قتل کرده متوجه سبزوار شدند چون خبر توجه اشرف باور رسید گریخت . و نواب اشرف بقزوین معاودت نموده . فرهادخان را به تسخیر مازندران فرستاده خود متوجه سیركانان و اصفهان شد و بعد از سیروشكار بقزوین مراجعت نمودند و فرهاد خان نیز بعد از تسخیر مازندران در قزوین بشرف پای بوس مشرف شده نواب اشرف از راه گیلان بسیر قزل آغاج رفته ذوالفقارخانرا بجانب روم بایلچیکری فرستادند .

و در اصفهان آقامون قاضی را . بامقصد بیک ناظر . تخته كلاه کردند بجهت آنكه جانب رعیت را كذاشته . جانب دیوان را گرفته بوند و معاودت بقزوین « نمودند » فرهادخان بعد از فتح بغداد نواب اشرف مشرف شد او را باردیلم فرستادند و خود متوجه گیلان شدند . بعد از گرفتن بعضی مفتنان گیلان مراجعت بقزوین نمودند و از قزوین بصفهان رفتند و در ۳ رمضان داخل اصفهان شده و در ۹ (همان ماه) برگشتند . و از قزوین متوجه دیلمان شده و فرهاد خانرا باسکرات میرزا به « خواستگاری » دختر خواهرش بگرجستان فرستادند . و در حدود كنجه خان پیش پادشاه كس فرستاد . كه میان ما و شما صلح است . خاطر جمع دارید كه ما بدختر خواستن میرویم . پادشاهی كنجه تواضع و گرمی بسیار کرده و اقامت فرستاده ایشان بگرجستان رفته . « دختر » را آوردند . و سلطان حیدر میرزا ولد سلطان حمزه میرزا كه در استنبول « بود » بمرض طاعون وفات یافت (۱) فی سنه ۱۰۰۵

(۱) مورخین این فوت را از سوانح میمونه تلقی نمودند چه شاهزاده در آنجا بعنوان گرو بوده است .

فی سنه ۱۰۰۵ - رفتن بر سر لرستان و کشتن شاهوردی خان لر. و جایش بحسین خان لر (ولد منصور بیک سلویری) دادند ، و فتح قلاع رستمدر و کجور بدست الله قلی سلطان قورچی باشی و توجه بجانب اصفهان در رجب این سال ، و اکثر خانه کوچها را ملازمان هاهی باصفهان بردند . و ناخت اوزبک به یزد و علیقلیخان شاملو سر راه گرفتن و سیصد و پنجاه و یک سر بریده . و اوزبک فرار نموده و اکثر گریختگان بدست محراب خان قاجار حاکم طبس کشته شدند . و خبر فوت عبدالله خان اوزبک رسیده . نواب اشرف از راه مازندران متوجه صفهان شدند . و در راه خبر رسید که عبدالؤمن خان بجای پدرنشسته « چون » اراده قتل امرای پدر کرده « بود بدست آنان » کشته شد . روز پنج شنبه ۶ ذوالحجۃ الحرام نزول نواب اشرف در مشهد مقدس و زیارت مشرف شدند و حکومت مشهد را بیوداق خان و تولیت « آستانه مقدسه » بقاضی خان شفقت شد فی سنه ۱۰۰۶ .

از مشهد مقدس متوجه هرات شدند بزم رزم تیم خان که « اورا » دین محمدخان نیز میگویند ابن جانی بیک سلطان خواهرزاده عبدالله خان روز یکشنبه ۶ شهر محرم الحرام جنک روی داده . شکست بر اوزبکیه افتاده تیم خان کشته شد چنانچه هیچکس جسد او را ندیده و حکومت هرات و امیر الامرائی خراسان را بحسین خان شاملو حاکم قم شفقت فرمودند و فرهادخان را بجهت تقصیراتی که مکرر از او سرزده بود بقتل رسانیده . اسماعیل قلی خان افشار را بفراه فرستادند که فراه را گرفته تصرف نماید چون بعد از فوت عبدالله خان شقاق میرزا را که از جانب عبدالله خان حاکم فراه بود و فراه را گذاشته بپاورانهر رفته بود . تیم خان « حکومت آنجا را » بشخصی مجهول داده بود اسماعیل قلیخان رفته بی تمب فراه را متصرف شد و حاکم متقل آنولایت گردید و متوجه استرآباد شده روز یکشنبه ۲۵ « طایفه » ادخلور اشکست داده قلعه مبارک آباد را « از نو » ساختند و از راه مازندران و شکارمیان گاله متوجه قزوین و از قزوین بصفهان و از اصفهان به بیلاق همدان « نزول اجلال » فرمودند فی سنه ۱۰۰۷ .

چون خبر رسید که نورم خان بن ابوالمحمد خان حاکم مرو که از نژاد چوچی خان بن چنگیز خان بود با باقی خان زبان یکی دارند اسبی که نواب اشرف

بجهت او فرستاده بود او بجهت باقی خان فرستاده متوجه اسان شدند و بعد از زیارت بهرات رفته بعضی امراء را بیشتر بمرو فرستادند ایشان قلعه را قبل کرده جنگها کردند تا آمدن نواب اشرف . نورم خان روز پنجشنبه ۳ ذیحجه بیرون آمده بیای بوس اشرف مشرف شد و مرو را به مکش خان استاجلو شفقت فرموده مراجعت فرمودند . رفتن جلال الدین رئیس مازندرانی بر سر حاکم آمل و قریب به ۸۰ نفر از ملازمان او را کشته او را بدر کردند و مردم رستمداونیز از شنیدن این خبر داروغگان کجور را که از جانب قورچی باشی بودند کشتند و در اثنای توجه خراسان قورچی باشی در طهران این اخبار را شنیده بر سر ایشان رفت و همه را بقتل رسانید و جلال الدین رئیس را بخدمت اشرف بردند فی سنه ۱۰۰۸ .

توجه نواب اشرف بعد از فتح مرو بجانب مشهد و از آنجا بقزوین و بصفهان و آوردن نهر بالای باغ هزار جریب و نورم خان را بشیر از فرستادند و کستندیل را بگرستان فرستادند و الله و یردی خان ، در اثنای رفتن شیراز در گندمان دوسه نفر از غلامان «او» که بجهت بازیافت وجه تقبل بختیاری رفته بودند بخدمت خان آمدند که امیر شاه حسین بختیاری وجه تقبل را نمیدهد خان راه بختیاری پیش گرفته امیر شاه حسین را گرفته بخدمت اشرف فرستاد نواب اشرف او را بخشید و باز او را به بختیاری فرستاد . فی سنه ۱۰۰۹

توجه نواب اشرف بجانب مشهد مقدس از اصفهان پیاده و مقرر شد که ملا جلال منجم راه را طناب بزند و طنابی پنجاه ذرع «میداه از» اصفهان بوده مشخص شد که تا مشهد بکشد و نود و نه فرسخ و هشتاد و یک طناب و بیست و پنج ذرع است و قشلاق در مشهد شده و در پایین پا «وسطح» بیرون گنبد را طلا کرده و دختر شاه اسماعیل را بصفی میرزا عقد کردند و خیر فتح لار و بحرین بدست الله و ردیخان رسید . و امامقلیخان را ببهای خود گذاشته و پادشاه لار «ابراهیم خان» را برداشته متوجه خدمت اشرف شد (۱)

(۱) ابراهیم خان در ییلاق بادغیس هرات خدمت شاه رسید و در همین اوان بود که مرض ساری در بین لشکریان ظاهر و او هم مریض شد و در همانجا درگذشت

و توجه بهرات و از هرات روز جمعه سوم ذوالقعدة متوجه بلخ شدند فی سنه ۱۰۱۰ و چون بیماری در میان اهل اردو بهر رسید روز یکشنبه ۹ محرم مراجعت کرده از آب خطب عبور نمودند و سوم صفر داخل هرات شده بعضی از لشکری را مرخص ساختند و در غره ربیع الاول متوجه مشهد شدند و دختر خان احمد را بمقد نکاح خود در آوردند و از راه بسطام و درون برباط توشه در آمده و در آنجا ایلچی فرستادند که ما رومی را عاجز کرده ایم . شما هم از آنجا ب حرکت کنید و از راه کاشان متوجه اصفهان شدند و شکیل (۱) میناب (در اصل شکیل مینا) بدست امام قلیخان مفتوح شد . بازار و کاروانسراهای نقش جهان آبادان شد . بمزم زیارت مشهد از راه بیابان متوجه شده بمقد روز زیارت حضرت مشرف شدند . دوازده روز در مشهد بوده رخصت رفتن آذربایجان حاصل نموده مراجعت بصفهان شد . و در آخرین سال فتح قلعه نهاوند و تخریب آن بوسی مردم همان ولایت و امداد حسینخان حاکم همدان فی ۱۰۱۱ .

اراده آوردن آب کرنک کرده بدیدن ممر آب رفتند و در آن اثنا هرائض ذوالفقار خان و امراء کردستان رسیده . این باعث عزم جزم بجانب آذربایجان شد چون الله وردیخان بر سر هرمز رفته بود احکام باطراف نوشتند که لشکر حاضر شوند که متوجه شیرازیم . بعد از چند روز بمزم مازندران متوجه شدند و در کاشان فرمودند که بقزوین میرویم و از راه گیلان بمازندران میرویم و در قزوین رفتن تبریز فاش شد . روز یکشنبه بیست و یک شهر ربیع الثانی نزل بالکه زیر تبریز شد علی پاشا که بر سر گردان رفته بود بالشکر مستعد آمده روز جمعه ۲۶ ربیع الثانی جنک عظیمی روداده علی پاشا گرفتار شد و روز سه شنبه ۱۵ جمادی الاول قلعه تبریز فتح شد و متوجه ایروان شدند . روز چهارشنبه ۱۲ جمادی الثانی ایروان را محاصره نمودند . چون

(۱) ناحیه شکیل بنقل فارسنامه فسانی میانه شمال و مشرق بندر عباس است که از جانب مشرق بتناحیه میناب و از شمال بیلوک رودان و از مغرب بتناحیه ایسین و از جنوب بدریای فارس محدود میشود . قصبه آنرا نیز شکیل گویند . این ناحیه مشتمل است بر هیجده قریه آباد .

در محل توجه، تبریز علی بالی (کذا) زنکته را پیش الله وردیخان فرستادند
که بآذربایجان رفته، گرفتن بغداد بعهده تست. او با امرای آن سرحد
متوجه بغداد شد و فلاع اطراف بغداد را قبل کرده بود که رقم اشرف باو
رسید که اگر تا آمدن رقم، بغداد فتح نشده باشد، متوجه اینجانب شو. او
بغداد را گذاشته متوجه خدمت اشرف شد. فی سنه ۱۰۱۲

فتح قلعه ایروان - روز پنجشنبه ۴ محرم الحرام سنه ۱۰۱۳ وایالتش
بامیرکونه خان شفقت شد و خبر رسید که لشکر بغداد بسررداری اوزن احمد پاشا
متوجه همدان شده اند. حسین خان لر و لشکر آن سرحد و قاسم سلطان
جنگ کرده وومی را شکسته ازون احمد را دستگیر کردند و یک هزار و پانصد
سر بریده والله وردیخان را بعادل خور ووان فرستادند وقرچقای بیگ را بر
سر قارص فرستادند. بعد از تاخت و مراجعت ایشان خبر رسید که چغال اغلی
سردار میآید. رعایای ایروان وآن محال را رانده عبور از آب ارس واقع
شد که مستمدرحرب شده رومی جرأت پیش آمدن نکرده از راه چالدران
مراجعت کرده بوان رفتند و قشلاق همایون در تبریز واقع شد و بکستند بیل میرزا
حسب الالتماس خودش امارت شیروان را دادند و او را روانه نمودند که
رفته مسخر سازد. چون برکم رسید پدرش الکندل و برادرش گرگین خان
بجهت آنکه بعد از تسخیر شیروان گرجستان را تصرف نموده امداد او نکردند
پدر و برادرش را کشته. اما خودش نیز شش ماه نشد کشته شد و طهمورس
خان باخواهر و مادرش آمده. خواهرش را عقد کردند. در این سال خسرو
بیگ غلامحسین خان «را» که از جانب او درفراه «بود» و سوسه کرده او
را بگرفتن زمیندار و قلعه بست ترغیب نمود «چون متوجه شد که حسن بیگ
وحسین بیگ ولدان خانم بهادر مغول حارسان قلعه بست در حال غفلت اند بیشتر
تعریک شده باجمعی از تایلیمان و اتباع خود باتفاق میر زین العابدین بدان
صوب در حرکت آمد» چهل و یک «فرسخ راه را طی نموده. شبی بدر قلعه
رسید. حارسان را در خواب غفلت یافت» باهشتاد نفر از عمله خود بر سر قلعه
بست رفته شب بامردم آن ولایت ساخته نردبانها گذاشته داخل شده قلعه را
مسخر کردند. شاهی بیگ خان حاکم قندهار دوهزار کس فرستاده سه ماه

قلعه را محاصره کرده « با همه کوششی که کردند قلعه را » نگرافتند تا آنکه حسنخان لشکر فرستاده اسماعیل قلیخان حاکم فراه بر سر آنها رفته و آنانرا شکست داده سردار ایشانرا گرفته قلعه را مستیغلمس و محکم کردند فی سنه ۱۰۱۳ توجّه بجانب اردبیل و بعد از زیارت باز بجانب تبریز و شوره کل شده الله وردیخان را بجانب دریای وان بر سر چقال اغلی فرستاده و بعد از جنگ و شکست چقال از جانب دروازه دریابکشتی نشسته فرار نمود . خان . ارجیس و آنولایت و حدود را تاخته و معاودت کرده دوچالدران بخدمت اشرف مشرف شدند « سرهای کشتگان » و اخترمه و پسران خندان پاشا که گرفتار شده بودند بنظر اشرف رسانده خبر رسید که چقال لشکر جمع کرده و عسا کر شام و غیره نیز با و ملحق شده میآیند و روز یکشنبه ۲۴ شهر جمادی الثانی با چقال جنگ و داده شکست بر رومی اقتاده شب در پای مشعل بدیدن سرها و اخترمه مشغول بودند که کردی مکرری را بنظر اشرف رسانیدند . کرد دست بغنجر کرده خود را بشاه رسانید . نواب اشرف بند دست او را گرفته چنان فرو کشید که پیشانی او بر زمین خورد . قزلباش شمیر ها کشیده کرد را پاره پاره کردند . چون چقال بعد از شکست داخل عرابه و اردوی خود میشود هر کس از پاشایان را طلب میکند هیچکس نبود و همه کرده در همان شب اردو را گذاشته گریخت . نواب اشرف زیارت اردبیل رفتند . از آنجا بر سر کنبه رفته ۲۶ شهر شوال کنبه محاصره شده و طهمورث خانرا بگرجستان فرستاده فی سنه ۱۰۱۴ .

فتح قلعه کنبه روز شنبه ۲۴ شهر صفر و حکومت کنبه به محمدخان زیاد اغلی شفق شده متوجه تفلیس شدند و محمد پاشای قزاقلو حاکم لوری بشرف پایبوس رسیده و لقب خانی گرفته مختلج شد و لطیف پاشای حاکم تفلیس قلعه را تسلیم نموده بشرف پایبوس رسیده مرخص بالکه روم شد و ضبط و حراست قلعه تفلیس بمحمدخان شمس الدین رجوع شد . زن سمیون خان و دختر گرگین خان آمدند و از آنجا کوچ کرده متوجه کوکچه (دراصل کوچیکه) دنکیز « یا تنکیز » (دراصل ونکیر) شدند و بعد از اتمام قلعه ایروان بهزم تسخیر شیروان متوجه شده روز پنجشنبه ۱۹ رمضان قلعه شماخی محاصره شد شیروان به ذوالفقارخان قزاقانلو شفق شد و مردم دربند و

با کو، کس بخدمت اشرف فرستادند . روز یکشنبه ۱۰ ذیحجه ایوان دیوانخانه افتاد و جمعی از اعزه در آن زیر مانده بعضی فوت شدند و بعضی زیستند نواب اشرف به صلاح منجمان خصوص ملا محی الدین انار و پناری (کذا) در آنوقت بیرون نیامده بودند فی سنه ۱۰۱۵ .

فتح قلعه شماخی . شب چهارشنبه دوم ربیع الاول . و در ۲۹ ربیع الثانی مراجعت نموده از جسر گذشته متوجه عراق شدند و در ۲۹ جمادی الاول داخل قزوین شده ۹ جمادی الثانی متوجه خراسان شدند و جمعی را نام نویسی کرده که همراه باشند و مایحتاج آنجماعت را از سرکار شاهی میدادند و از هر کس چهارپائی میماند شفت میکردند . روز پنجشنبه ۲۶ بزیارت حضرت (ثامن الائمه) مشرف شدند . روز پنجشنبه ۳ رجب المرجب مراجعت فرمودند و روز دوشنبه ۲۱ شهر « مزبور » داخل اصفهان شدند و بعد از سیر چراغان و آتشبازی روز پنجشنبه ۲۱ شهر شعبان متوجه سیر و شکار مازندران شدند . از راه دماوند که پر برف و بسیار سرما بود به شقت تمام « گذشته » داخل آمل شدند و نورو را در ساری گذرانیده مقرر شد که در آنجا همارت دولتخانه ساخته شود فی سنه ۱۰۱۶ .

اول محرم که آفتاب در ۲۸ درجه حمل بود « عالم آرا نوروز این سال در پنجشنبه سوم ذیحجه العرام » شکار میانگاله کردند ۱۹ محرم هزم اصفهان خروج از مازندران نمودند و روز پنجشنبه ۷ شهر صفر داخل اصفهان شدند و از اصفهان به بیلاق پر برف نهادند و همدان و نویسرکان و سیلاخور و محلات و جیره « شاید جیر با یا گپی باشد » و فراهان و در جزین و خوانسار فرمودند . و خبر فوت مریم بیگم عمه شاه و ابوطالب میرزا برادر نواب اعلی رسید و ۲۳ رجب داخل اصفهان شدند . و دایمادی خلیفه سلطان شد و خبر رسید که ده هزار جلای سرداری محمد پاشا شاهی سیون « شاهسون » شده میآیند . حسب الامر مقرر شد که میرزا حاتم بیک اعتماد الدوله بتبریز رفته بجهت ایشان فشلاق تعیین نماید و دوازده هزار تومان نقد و دوازده هزار خروار غله و ۱۲ هزار کوسفند بجهت ایشان مقرر شد . بعد از تعیین فشلاق آنجماعت « بهمراهی » اعتماد الدوله با محمد پاشا و سیصد کس از معتبرین ایشان در صوفهان بشف پایبوس مشرف شدند فی سنه ۱۰۱۷ .

جشن باغ نقش جهان و گل ریزان سرپل « واقع شد » و نیز
مقرر شد که « هر » چهارشنبه چهارباغ قرق شده مخصوص سیر زنان باشد که
ایشان نیز معزوم نباشند و رخصت دادند که از جلالیان هر که خواهد بولایت
خود رود و متوجه بیلاق صفهان شدند و اردو را از بیلاق به سلطانیه فرستاده
خود با خواص به صفهان مراجعت فرمودند . بعد از سیر و آب پاشان از راه
کاشان متوجه سلطانیه شده بار دو ملحق شدند . و از آنجا باردیل : خبر
فوت بکش خان آمده . جایش به مراب خان حاکم مشهد دادند و اردو را بجانب
تبریز فرستادند . خود بعد از زیارت شیخ زاهد به تبریز رفتند و میرزا
حاتم بیگ را با بعضی از عساکر بر سر قلعه چولاق « چولان » امیر خان
کرد فرستادند و خود متوجه قشلاق قراباغ شدند . و طهمورث خان آمده
بشرف پایبوس مشرف شد ، و فرستادن قرچقای خان بجانب شیروان و
داغستان و کشتن ذوالفقار خان و جایش بیوسف خان دادند فی سنه ۱۰۱۸ .
در غـره شهر ربیع الاول از قشـلاق قراباغ متوجه
تبریز شده بعد از زیارت شیخ شهاب الدین اهارى (اهرى) فی ۲۲ ربیع
الاول داخل « شهر » گردید و خبر فوت حاتم بیگ اعتماد الدوله در پای قلعه
دمدم رسیده محمد بیگ بیگدلی را سردار کرده بآنجا فرستادند و طالب
خان ولد خلفش را اعتماد الدوله کردند . بعد از فتح قلعه دمدم و کشتن چلاق
امیر خان و اکراد « ایالت و دارائی الکای رومی و کوتوالی » قلعه را به
قیان خان برادر محمد بیگ بیگدلی شفقت فرموده متوجه حدود مراغه شدند
حضرت شیخ بهاء الدین محمد و ملاجلال منجم و ملاعلیرضای خوش نویس
را بمراغه فرستادند که ملاحظه عمارت « رصد خانه مراغه » را نموده و
طرح او را کشیده بنظر اشرف رسانند . و قبادخان کرد مکرری را بایل مکرری
بقتل رسانیده غارت کردند و او را صاب خان که قبل از این مادرش آمده
بود خود نیز آمده بشرف پایبوس مشرف شده بتغلاع فاخره بسیار خوب
و نیک آمیز مشرف شد . و فوت پیر فیض و جایش بمیرا بوالعالی مشرف طویله
دادند . چون خبر آمدن مراد پاشای سردار رسیده و چند روزه « عنان
از راه ایروان » پیچیده و بر سرپل تبریز نزول نموده « که بلطائف الحیل

تا تبریز که منتهی مقصد است ، رسید حضرت اعلی از عراق بصوب تبریز روان گردیده « جنگی روی داد و جیرپاشا باجمعی از رومیان قتل رسیده و سردار رومی مراجعت نمود . نواب اشرف باهار رفته بود . بعد از زیارت شیخ شهاب الدین اهارى « بطرف اردبیل مراجعت » فرموده زیارت شیخ صفی مشرف شده ، طهمورث خان و لوا و اصحاب خان را بجانب گرجستان مرخص ساخته متوجه اصفهان شدند فی سنه ۱۰۱۹ .

نواب اشرف بنای مسجد جامع بزرگ در سرمیدان نقش جهان اصفهان کرده فرمودند که شصت هزار تومان خرج میکنم . در روز شنبه ۲۳ شهر صفر ، و بنای عباس آباد و خانه های تبریزیان در روز سه شنبه ۴ ربیع الاول و سیرو چراغان باغ نقش جهان ، و خبر آمدن ولی محمد خان بهزم خراسان و ایران « در اصل بهزم رفتن خراسان » روان شدند کذا و حکم شد که امرای خراسان جمعیت نموده آنچه که صلاح دولت باشد و ولی محمد خان صلاح بیند بدان عمل نمایند ، خود بیایلاق تشریف برده . از آنجا قورچی باشی را بجانب سلطانیه فرستادند و خود بسیر « کوه » پر برف و ایلتی همدان فرموده « بعد از روانه نمودن پادشاه اوزبک رایات شاهی بهزم توجه آذربایجان در حرکت آمد خود شاه بطرف نهاوند . برای باز دید قلعه نو بنیاد آنجا بدانصوب روان گردیده چند روزی در مزارع نهاوند و توپسرکان و اطراف همدان سرمیکردند سپس « متوجه سلطانیه شدند و از آنجا باردبیل « تشریف فرما شده » بمطبخ (خاص صوفیان) رفته پیای حرب قزقانی رفتند سرپوش چهار انگشت از سر دیک بر خاسته . بعد از سجده نواب اشرف بار دیگر سرپوش بر خاسته چنانچه جمیع مردم مطبوع و جمعی که در خدمت نواب اشرف بودند دیدند (۱) « بعد از این مراسم بجانب تبریز » رفته قاضی خان صدر بزرگ را بجانب ایستبول بابلچیکری فرستادند ، خود زیارت شیخ زاهد رفته از آن راه متوجه مازندران شدند و در رشت و لاهیجان برف عظیمی بارید چنانچه در بعضی از محال دوزخ و نیم باریده بود و در تمام دارالمرز و نکلها بسته ، شکار کنان مازندران رفتند فی سنه ۱۰۲۰

(۱) ناشر کتاب از مراسم حرب قزقانی هیچگونه اطلاعی ندارد و در اصل کتاب بجای قزقان قرغان است .

دخول بمازندران و چراغان دور استرخ «استخر» بار فروش و ده ورودخانه مشهد سرو، شای فرح آباد شب دو شنبه ربیع الاول، و خلیفه سلطان تاریخی گفته که یکسال زیاد است، دویست از آنجا نوشته شد، بهر تاریخ در او عقل سیی حیران بود زانکه کم و دهر آن وصف که گفتی سلطان بعد سالی که در او صافش میکرد نظر گفت عالم بدن است و فرح آنادجوجان و شتر بانان اهل اردو را در این سال از سرکار نواب اشرف روغن و حیره و خیل اسپان «را علوفه» و توشه باز گشت دادند، و سیر پنجه «دزده» «دزاصل پنجك» گیلانیان (۱) «رفته» از کنار دریای راجهت نموده سیر گلنار و ناسمن سفید کنار دریا و پنجك در رودسر و گرفتن بهزاد بك وزیر گیلان «واقعه شد» و از راه کنار دشت بهداز چند روز توقف در بیلاق کنار دشت از راه های صعب متوجه قزوین شدند و از آنجا متوجه مشهد مقدس، از راه دماوند و شکار جرگه دماوند کرده روز چهارشنبه چهارم شعبان داخل مشهد شدند و خیابان و آب میان خیابان مشهد و صحن آستانه احداث فرمودند ۲۵ خروج از مشهد از راه کوهپایه و قوچان و استرآباد، و در شهرشوال داخل اشرف مازندران شدند و حکیم عنایت یزدی را نوکر کردند. و سه هزار تومان تعویل الله بك شد و حکم شد که راه خوار و سیاه کوه را بل ساخته و سنك بست کنند فی سنه ۱۰۲۱.

و در مازندران فی ۲۳ محرم الله قلی بك قورچی باشی را «دله بیروی قره مانلو» گیرانیدند (۲) و جایش بیسی خان بك ولد سجد بك ولد معصوم بك شیخانوند دادند، و هم در آن ایام محمد بك بیكدلی وفات یافت، و در غرة شهر صفر

(۱) مراسم خمره مسترقه یا پنجه دزده تا اواخر زمان صفویان در حوالی گیلان معروف بوده است و وقت آنرا در اواخر بهار قرار داده این ایام را آب پاشان بزرگ میگفتند تمام اهالی از زن و مرد بکنار دریافته و همگی از کلفت لباس عاری و هر يك بانفرت خانواده آب بازی میکردند و این چند روز را بسور و سرور میگذراندند

(۲) قورچی باشی مذکور بر اثر حسن خدمات در خدمت شاه گستاخانه

بقیه در صفحه بعد

متوجه عراق شدند، و در دهم شهر مذکور داخل کاشان شده بسیر چراغان
 پشت بام بازار که سرکاری (دلاله) شده و دکه از پیش فرستاده و دند. تشریف
 فرما گردیدند و ۱۸ داخل اصفهان شده «اهالی» استقبال عظیمی کردند چنانچه
 دو رویه قریب به ۳۰ هزار تنگچی بودند و نواب علیه زینب بیگم را بقزوین
 فرستادند و قاضی خان که بروم بایلچیکری رفته بود بامصطفی «پاشا
 مشهور» با انجیواو «چاوش» (دو اصل انجیلی با) ایچی روم آمدند،
 فوت الله وردیخان «حاکم فارس در این سال واقع شد» و جایش بولدخلفش
 امامقلیخان شفت شد و غرة جمادی الاول متوجه ییلاق شدند. و حکومت
 بختیاری جهانگیرخان شفت شد، بعد از صیر ییلاق در ۲۲ شهر مذکور نزول
 بصفهان و چراغان پشت بام شد و شب پنجشنبه ۲ شهر رمضان بطالع قوس
 بهشت درجه بعزم گرجستان از اصفهان بیرون شدند، ۴ ذی القعدة زیارت
 شیخ صفی مشرف شدند و متوجه گرجستان گردیدند، ۱۹ ذی الحجه الحرام
 نزول بکنار رودخانه قبری که اول گرجستان و مملکت کاخت است واقع
 شد فی سنه ۱۰۲۲.

چون مشخص شد که طهمورث نمایند داخل گرجستان شده و طهمورث
 بجانب الکه لواصاب گریخت و از آنجا بیاضی آجوق رفته حسب الحکم
 مقرر شد که اسفندیار بیک جمعی از مردم شیروان و قره باغ را که از جور
 رومی بگرجستان گریخته و در آنجا ساکن بوده اند کوچ فرموده بمازندران
 برد، قریب به دو هزار خانواده بمازندران بردند، چون در فرار طهمورث
 مردم نیانت (۱) امداد نموده بودند. حکم شد که ایشانرا قتل نموده و
 اسیر کنند و قلعه ای در دور کلیسای سور «ان» ساخته. گرجستان را بمیسی خان

بقیه از صفحه قبل

حرف میزده است و گاهی بنام ظرافت بای گستاخی را از حد بیرون میکشیده
 این معنی باعث رنجش خاطر شاهی گشته او را مأخوذ و با پسران و خانواده
 از دیده عاطل ساخته و بالاخره در زیر چوب محصلان خاتمه بمسخرگی اودادند
 (۱) ارزاد و تیانات از ولایت کاخت گرجستان است مردم این دو ناحیه
 در فرار طهمورث کمک کرده و او را از بیراهه نجات داده بودند و باره هم
 باغیکری نموده بودند.

ولد گر گینه خان داده از راه تیانات «ارزادوتیانت از ولایت کاخ گرجستان» بگرجستان کار تیل رفتند و در کوری مقر شد که قلعہ ای بسازند و بسیر آن سورن (سوران) رفتہ مراجعت نمودند. (۱) و ساروخواجہ را بہ نصیحت طہمورث خان فرستادند. بعد از مراجعت، ساروخواجہ حسب الالتماس ایشان بہ یعقوب خان بیک قرامانلو و قورچی باشی فرستادہ شد. روز پنجشنبہ ۱۱ شہر رمضان یعقوب بیک و او ار صاب خان بیایبوس مشرف شدند. حسب الالتماس او ار صاب [الطیف خان بیک دواتدار] «شاید داود بیک باشد» بطلب طہمورث فرستادند و خود مراجعت فرمودند. و در راہ فرہاد (بیک چرکس) قوشچی را باد و غلام چرکس کہ باصفی میرزا مصاحب شدہ بودند و حرفہای بد میرزا یاد میدادند کشتہ و در اوج تپہ (آغچہ بدی) شکار جرگہ آہو کردہ شش ہزار آہو کشتند و در کنار آب ارس لشکر رارخصت دادہ متوجہ دارالمرز شدند. «در حین معاودت از سفر گرجستان در کنار رود ارس میر محمد امین مشہور» بمیرجملہ از ہند آمد بیای بوس مشرف شد فی سنہ ۱۰۶۳.

چون نزول اجلال در رشت واقع شد بعد از سیر چراغان بازار درشت روز دوشنبہ ۳ شہر محرم اوزون بہبود چرکس سر راہ برصفی میرزا «گرفتہ او را از اسب بزیر کشیدہ و او را» بقتل رسانید و خود را بدولتخانہ انداخت «میگفت» کہ چون جمعی از غازیان چرکس بجهت خاطر میرزا کشتہ شدہ من نیز اگرا و انمیکشتم عنقریب کشتہ میشدم. نواب اشرف «ہم می» فرمودند کہ اگر من او «بہبود» را بکشم مردم خواهند گفت کہ بفرمودہ شاہ اینکار را کردہ و بہمین «جهت» او را نکشتم کہ این حرف گفتہ نشود. و دیگر میرزا طفلان صغیر دارد تا محلی کہ طفلان بالغ

۱ - دو قلعہ مزبور یکی در سوران «کہ مؤلف آنرا سورن یاد کردہ است بودہ» و سوران ناحیتی است قریب بہ آخسہ و باشی آچوق و دیگری در محل کوری جائی بودہ است کرسی سلاطین قدیم کارتیل. علیہذا دو محل سلاطین قدیم کاخ و کارتیل کہ ہمیشہ امپراطوران روم قدیم و سلاطین خود خواہ آل عثمان بدان میبایلدند و آنجا را مطمح نظر قرار دادہ بودند قلعہ نظامی ارتش کیوان پوی ابران گردید. رحم اللہ الماضین و اید الباقین

شوند . بغون پدر خود «قاتل را» بکشند . حالا او را بزبان خوش آمد
باید گرفت تا نگریزد (۱) .

(۱) شرح اجمالی داستان آنکه شاه عباس کبیر دارای ۵ پسر بنام
میر محمد باقر مشهور بصفی میرزا . حسین میرزا و محمد میرزا و امامقلی
میرزا و اسماعیل میرزا بود .

پسر ارشد او که محمد باقر میرزا میبود بولایتعهد و حکومت همدان و
قلمرو علیشکر تعیین نمود . چون مردم ایران شهزاده صفی میرزا را دوست
میداشتند و همین دوست داشتن شهزاده بود که شاه عباس را بجای پدر
نشانند و شاه محمد خدا بنده را از اریکه فرمانفرمایی بزیر کشیدند . شاه
همیشه از طرف پسر نگران بود تا در سفر گرجستان بشاه خبر رسید که شهزاده
باسران چرکس چون فرهاد بیک و قوشچی میرشکار سروسری دارد . و شاید
در نظر داشته باشند که شاه را از میان برداشته و شمشیر امارت قزلباش را
بکمر شهزاده ببندند . روی این تصورات حق یا باطل شاه دستور داد که
صفی میرزا خود میرشکار باشی را بدست خود کشته و فرهاد بیک را هم
معلوم بمرگ نمود . اتفاقات هم کمک بید بختی شهزاده کرد . چه درشکار
گاه بدون اجازه پسر تیر بطرف گرازی پرتاب نمود . و نیز منجمان دربار
بشاه گفته بود ندر خطری در پیش است . شاه سختگیر صفوی به قرچقای خان
سیهسالار کل دستور داد که شهزاده را بکشد . ولی او تن بزیر بار نداد
و شمشیر از کمر گشود و در پیش شاه بر زمین نهاد . گفت رهی چندان رهین مراحم
ملوکانه است که اگر هزار جان داشته باشد نثار کن داد ای حق نکرده . خوب است
که این غلام را فدای خون شهزاده نموده و از این مأموریت مرا معذور
دارید . شاه عذر او را پذیرفت . و قرعه آن فال مشئوم بنام اوزون بهبود
افتاد و آنمرد بیخرد هم بلافاصله در مقام اجرا برآمد . روز سوم معرم
۹۰۲۳ . در وقتیکه شهزاده براستری سوار و از حمام بمنزل مراجعت مینمود
سردار بر او گرفته و او را از استر بزیر کشیده و باد و ضرب خنجر تنش را بر سر
و سر بی تن را برداشته بخدمت مرشد اول هدیه آورد . شیخ بهائی (البته
با اجازه شاه) جنازه شهزاده را از کوچه برداشته و حمل باردیل نمودند
بقیه در صفحه بعد

بعد از سیر چراغان دور استغر دریاچه از لاهیجان کوچ شد و در راه سرچه (کذا) کلار رستم‌دار شکار ماهی کردند. بیک دام ۲۵ هزار ماهی و هفت طتر و بدم دیگر ۴۵ هزار ماهی و سه طتر (کذا) گرفته شد و بعد از سیر آمد و چراغان بارفروشه در روز چهارشنبه ۴ صفر داخل فرح آباد شد و چون خبر رسید که گرجیان داروغه خود را که از جانب نواب اشرف بود کشته کس بطلب طهمورث فرستادند. علیقلیخان ایشک آغاسی باشی را سردار کرده بجانب گرجستان فرستادند و خود متوجه اصفهان شدند و در صفهان مهدقلی بیک امیر آخور باشی که بجانب بغداد بسنور بستن رفته بود آمد. میر عبدالمظیم و لدمیر حسینخان مازندرانی که از جانب والده خویش نزدیک نواب همایون بود بشرف دامادی مشرف ساخته. در شهر رمضان المبارک دختر خود را. و خانه های مقرب الحضرة حسن بیک قیچاچی که به سرکار شاه منتقل شده بوی شفقت شد. و اسفندیار بیک را بگرجستان فرستادند که با علیقلیخان به صلاح بگریگری عمل کنند و ۱۱ شوال متوجه مازندران شده. ۲۴ ماه مذکور داخل شدند. خبر شکست علیقلیخان رسیده خود ارااده گرجستان فرمودند فی سنه ۱۰۲۴.

از مازندران در اول این سال از راه دارالمرز شکارکنان متوجه گرجستان دهند و زمان بیک را بایلتار بخراسان فرستادند که رستم محمد خان

بقیه از صفحه قبل

درفوت این شهزاده شعر زیر از گفته ملا میر علی کاشی معروف است.
هر که فرزند و جگر گوشه خود را بکشد. نانی حارث بیرحم بود تارینش
که اگر هد کلمه رحم را از اعداد نانی حارث بکاهیم عدد سال مرگ
شهزاده ۱۰۲۲ محصل آن خواهد بود. ولی پس از قتل شهزاده مادر
چرکس او بساطمه بصورت خود و شاه زد که بلکه شاه او را هم بسرتوشت
پسر مبتلا سازد. اما شاه تنه خوی صفوی هیچ اثری به تغیر مادر فرزند
نداده و در عوض دستور دادند که بهبود خان سربیکتافرزند خود را نیز بدست
خود جدا نموده و خود را هم در شاه نمایه. مآلا بهبود خان هم بدست غلام
خود کشته شد و شاه هم از شنیدن این خبر خوشنود گردید.

ولد ولی محمد خان اوزبك را ياورند و شيخ زاهد « کذا » نوروز را گذرانده در حوالی قراآقاج بادوسرما و باران بمرتبه ای رسید که چند کس از سرما مردند و در قرا باغ باردو ملحق شده از شنیدن این خبر طهمورث پاشی آچوق گریخته و در این دفعه که داخل گرجستان شدند، سقناق (۱) بسیاری فتح کرده گرجی بسیاری کشته و اسیر شده در نیمه جمادی الثاني داخل تفلیس شده گرجستان کارتیل به بکرات خان داده خبر رسید که محمد پاشای سردار رومی میآید. بزم دفع او متوجه شده. سردار روم در روز سه شنبه ۲۸ شعبان ابروان را قبل کرده. نزول نواب اشرف بدره آلاکیس (۲) « دراصل اله کر » که نزدیک ابروان بود. . . و لشکری باطراف اردوی رومی فرستادند که ایشان بجهت آذوقه بیرون نتوانند آمدند. و در همین محاصره ۱۲۰۰ کس را با خورجین های پر باروت و فتیله تفنگ بقلعه فرستادند. و حسن پاشا و ترکچه « در اصل ترکچه » بیلز با چند کس معتبر بیک توپ در قلعه کشته شدند و روز دو شنبه ۱۹ شوال دو مرتبه یورش کرده کاری نساختند در ۲۳ شوال که قائم کنی « - جنک سلطانی » رومیان بود یورش دیگر کرده در ۲۵ حرف صلح بمیان آورده التماس نمودند که شخصی معتبر بفرستید که قرار صلح با او داده شود و کوچ کردند. نواب اشرف بمذاکریدن قلعه، قاضی خان صدر را فرستاده خود متوجه قشلاق دانقی

(۱) آتشی را که لوا و صاب افروخته بود دامنگیر عموم گرجستانیان

گردید. جماعت قزلباش در این سفر بر متنفسی ابقاء نکردند. زبان و کودکان آنها را اسیر نمودند چون گرجیان خود را در دام بلادیدند بمیان جنگلها و بیشه های پر درخت و جاهای مستحکم که جز یکره نداشت رفته و در خود را خندق کنده بمدافعه میپرداختند اینطور معادل پانها گاهها را بزبان ترکی سقناق گویند که بدست جماعت قزلباش و بران گردید.

(۲) مو کب شاهی قبلا در حوالی کوکچه بوده. چون هوای آنجا

ناسالم بود کوچ کرده بدره آلاکیس که نیز در حوالی کوکچه و محل خوش آب و هوایی است فرود آمده. در اینجا بود که امراء قزلباش مرتب بقشون مهاجم دستبرد زده و آنانرا مجبور بقب شیخی کردند.

شدند و قرقچای بیک را سپهسالار کردند و در داتقی غیسی خان سپهسالار را بالشکر مستعد روانه کردستان نمودند . فی سنه ۱۰۲۵

و قاضی خان صدر را که بقصر را صالح فرستاده بودند آمد و چون حسب الحکم جهان مطاع گنجه را خراب کرده بودند ملاکمال «جلال» منجم را بجهت بنای شهر در موضعی که نواب اشرف در انتهای شکار دراصل اشکار» خود دیده بودند فرستادند روز ۵ شنبه ۲۱ شهر ربیع الثانی بطالع سنبله بنا شد و وزارت مازندران را امیرزا تقی دادند . و بعد از زمستان از داتقی کوچ کرده از راه کردستان شکارکنان متوجه تفلیس شدند و از آنجا بیلاق کوکچه « نزول » فرموده سپهسالار را با عساکر بتاخت ارز الروم و غیره فرستاده خود متوجه اردبیل شدند ، در راه خبر رسید که تکلو پاشا حاکم وان « محمد پاشای تکلو که بیکلریکی وان را داشته بین الجمهور بتکلو پاشا مشهور بوده و بچی بیک کرده » بادوا زده هزار کس اراده تاخت تبریز نموده در حدود چالدران گفتگو میان ایشان شده بچی بیک خنجرى به پای « پاشا » زده و ملازمان پاشا بعضی بیک را بشمشیر « انتقام گرفته هر دو بجهنم واصل شدند و لشگری متفرق شدند مراجعت نمودند .

قاضی خان را از صدارت عزل فرموده جایش را بقاضی سلطان متولی مشهد مقدس دادند و در همان چند روز قاضی سلطان وفات یافت و امام قلیخان حسب الحکم به تبریز رفته . نواب اشرف بعد از زیارت متوجه تبریز شدند و سان لشگری دیده شد . و مقرر شد که اعتماد الدوله در تبریز تنخواه لشکر بدهد و خود متوجه قزوین شده و از قزوین بمازندران و در روز چهارشنبه ذیحجه داخل فرح آباد شدند و صدارت بزرگ بمیر رفیع الدین محمد خلیفه حقیقت شد . و خبر فوت سید ناصر عرب رسید و میرزا رضی داماد و حیدر سلطان بیکدل ایشک آقاسی باشی فوت شد و ملو خان را طلبیده کردستان را بخان احمد ولدش دادند فی سنه ۱۰۲۶ .

از فرح آباد متوجه قزوین شده مقرر شد که عساکر در ساطانیه جمع شوند و خبر رسید که رومیان سلطان مصطفی خوندکار را خلع نموده عثمان ولد سلطان احمد را بیادشاهی برداشتند . و غلیل پاشا را سردار کرده اند « بطرف ایران » میآید نواب اشرف متوجه اردبیل شدند و قرقچای خان

سپهسالار را روانه تبریز کردند و ملا محمد شفیع منجم به مراقبت سپهسالار مقرر شد، و آمدن خلیل باغا بتبریز و جنگ قورچقای خان در سه فرسنگی گدوک شیلی بارومیه که قریب چهل هزار بودند « و » بیست هزار تاتار، شکست برومی و کشته شدن پاشای وان و ارزنة الروم و میرزا بیک آقا و وکیل خان بیک گرایلی پادشاه تاتار و فیله قراقورم و دیگر تاتاران و حکومت تبریز و امیرالامرائی کل آذربایجان به قرچقای خان شقت فرمودند و مراجعت بقزوین فرموده . خان عالم که از جانب شاه سلیم پادشاه هند بایلچیکری آمده بود در قزوین دیده از راه کیلان متوجه مازندران شدند. و ظاهر شدن علامات آسمانی از دهره (در اصل جریبه) و ذوذ بابیه و قریب ۴۰ روز ذوذبابیه ماند و فوت حسینخان حاکم هرات . و جایش حسینخان ولد خلفش شقت شد و فوت مهدیقلی بیک میرآخورباشی فی سنه ۱۰۲۷.

بسا خان عالم بشکار میانگاله و غیره و سیر مازندران مشغول شدند . و کشتن حجهت بیک (در اصل حجه ته بیک) گرجی و کلبللی بیک دیوان بیگی را در دولتخانه فرح آباد . که نواب اشرف در اشرف بود بجهت آنکه حجه بیک را طلبیده بودند که با جمعی که گفتگو و دعوائی داشتند دیوان کنند حجه بیک را با برادران و خویشان کشته . خبر رسید که در زاوه (در اصل زدابه) و محولات خراسان زلزله شده چنانچه با آنکه جمیع مردم در صحرا بزراعت مشغول بودند قریب به هزار کس در زیر انبوه ماندند . و خبر فوت بکرات خان حاکم گرجستان کار تیل رسیده جایش به سمیون خان پسرش با آنکه طفل بود شقت شد و مور او بیک و عیدالغفار را وکیل « و آتالیق او » کردند و خبر فوت هلی پاشای حاکم تبریز که در جنگ تبریز در اواخر فتح آنجا گرفتار شده و خود التماس نموده در مشهد مقدس متوطن شده بود . بعد از سیر مازندران متوجه اصفهان شدند فی سنه ۱۰۲۸ .

نزول اجلال در صفهان و نغته بیک « استاجلو داروغه سابق اصفهان » ولد شیخ احمد بیک را بایلچیکری بروم فرستاده ، و فتح قلعه دورق که در تصرف سیدسلیم عرب بود شد ، و زینل خان « زینل بیک بیکدلی شاملوی توشمال باشی » را بجانب هند بایلچیکری فرستادند و اراده نواب اشرف

باوردن آب کورنگ بصفهان شد. و توجه مازندران تا بچنگ (روند) و
 بسیرکناردریامانند و بیماری شاه در فرح آباد که بامعفه از مازندران بیلاق
 دماوند آمدند و بیماری هام شد. چنانچه آدم بسیاری فوت شد. و بعد از
 تخفیف بیماری بقصد زیارت مشهد مقدس متوجه خراسان «شدند» و از
 سمنان بجهت بعضی از مصلحت های کلی بجانب استرآباد رفته قشلاق
 مازندران نمودند. و ابوطالب میرزا برادر شاه در قلعه الموت وفات یافت.
 و مرتضی قلی خان حاکم کسکر و میرزا قوامی مستوفی الممالک و «ابوی»
 در نسخه کتابخانه ملک «ملاجلال منجم وفات یافتند و کسکر به بهبود خان
 چرکس شفقت شد فی سنه ۱۰۲۹. توجه از مازندران بصفهان. در سرآب
 کورنگ رفتند و سیر بیلاق نموده و درستان بسید منصور برادر سید مبارک
 شفقت شد و بصفهان آمده اراده سفر قندهار نموده. مقرر شد که عیسی خان
 قورچی باشی و علی قلیخان ایشیک آغاسی باشی با عساکر در خراسان سان
 لشکر دیده لشکری را مرخص ساختند و نواب اشرف متوجه صفهان شدند. از
 راه بیلاق کجور. در صفهان خبر رسید که حافظ احمد پاشا را باسی هزار کس بر سر
 بکرسو باشی بغداد فرستاده اند و کرسو بقلعه متحصن شده. مکرر کس
 بامرای سرحد قزلباش فرستاده اند که این ولایت تعلق بنواب اشرف دارد.
 بیایید من تسلیم کنم. بنا بر این امرای سرحد مثل صفی قلیخان و غیره متوجه
 بغداد شده، حافظ احمد پاشا که آمدن قزلباش را شنید مراجعت نمود. نواب
 اشرف از اجتماع این اخبار در صفهان بجهت توجه بدانصوب و رفتن زیارت
 حنات عالیات استخاره فرمودند. در اول صفحه بسم الله الرحمن الرحیم آمد
 متوجه بغداد شده در غره ربیع الاول بظاهر بغداد نزول نموده بعد از محاربه
 امرا با اهل قلعه شب ۲۳ فتح شد و ایالت آنولایت بصیف قلیخان حاکم همان
 شفقت شده. قزلباشی خان را بتسخیر موصل فرستادند بعد از فتح ایالت
 موصل بقاسم خان افشار شفقت شد و حسب الامر از جانب آذربایجان
 امیر گون خان فتح قلعه آخقه نموده ایالت آن بسلیم خان شمس الدینلو
 شفقت شده و فون محرابجان حاکم مرو و جایش بهماشورخان چگینی شفقت
 شد و امیر ابوالعالی در این سال وفات یافت و شیخ لطف الله «عاملی»
 و جان خانم آغا فوت شدند فی سنه ۱۰۳۲.

و نوروز سلطانی را در کر بلائی معلی گذرانیده باردیگر متوجه زیارت
 نجف اشرف شده بکر بلا هود نموده . ببنیاد مراجعت نموده بودند به سار زیارت
 کاظمین باردیگر بکر بلا رفته زیارت ماه رجب کردند و خیر رسید که سلطان
 مصطفی خان خوند کارروم بمطهره (۱) شده او را عزل کرده سلطان مراد
 برادر سلطان عثمان را پادشاه کردند و نواب اشرف متوجه سامره شده و بعد از
 زیارت آنجا متوجه اصفهان شده چون مقرر شده بود که سید منصور بسفر
 بغداد بیاید و نیامده بود او را عزل کردند و جایش بسید محمدخان ولد سید
 مبارک دادند و سلمان خان اعتماد الدوله وفات یافته وزارت اعظم بخلیفه
 سلطان شقت شد و از اصفهان متوجه مازندران شدند و چون خیر رسید که
 حافظ احمد پاشا را سردار کرده اند و می آید مقرر شد که رستم بیک بساؤل
 صحبت به تبریز رفته با لشکری آن حدود بجانب وان تاخت نموده بسوزد
 و فرستادن قرچغای خان را با موراو بگرجستان . و صبیحه عیسی خان قورچی
 باشی را که نامزد سیمبون خان ولد بکرات خان بود ... بعد از عروسی بقتل
 از ناوران گرجستان کاخت پرداخته موراو ملعون مردم کارتیل را ترسانیده
 که منبعد نوبت شماست . چون لشکر متفرق شدند بجهت اسباب و اسیران
 کاخت موراو (دراصل مورو) باجمعی گرجیان ریخته اردو را تالان نموده
 قرچغای خان و یوسف خان را بقتل رسانیدند . سردار « عثمانی » جمعی را
 بر سر موصل فرستاد چون در قلعه و با بود جمیع کتیری فوت شده بودند .
 قاسم خان قلعه را گذاشته بیرون آمده . رومی تصرف نموده . فی سنه ۱۰۳۲
 وفوت اسفندیار بیک و در بعضی از « نواحی » آذربایجان هلت و با بهم
 رسیده . خصوصاً در اردبیل که قریب به صد هزار آدمی تلف شدند . و فرستادن

(۱) در این چند سال طایفه ینگچری بی دربی طغیان میکرده . قیلا سلطان
 عثمان بن احمد را از سلطنت خلع و در یکی از قلاع استنبول حبس کرده .
 سلطان مصطفی را بسلطنت برداشتند و بعد از چندی او را نیز خلع و سلطنت
 را بیادشاه مخلوع دادند او را نیز در دفعه دوم از سلطنت برداشت و سلطان
 مراد برادر سلطان عثمان را که کودک خورد سالی بود بتخت سلطنت
 نشاندند . در همین اوان بود که بغداد بدست ارتش قزلباش فتح شد .

عیسی خان قورچی باشی را بالشگری بگرjestان و شیروان را بقزاقستان
 چرکس شفت فرمودند و خود ازمازندران متوجه سلطانیه شده پیاپی بوس
 اشرف مشرف شده مقرز شد که هرکس تا امروز بگرjestان نرفته باشد
 باردوی همایون محاق شده چرا که آمدن حافظ احمد پاشای سردار بتحقیق
 پیوسته و عیسی خان بیك قورچی باشی و جنك قزلباش و گرجی بپرداری
 طهمورث و موراد در موضع گو مشلو در اصل که مشلو از توابع آلکیت جای
 «تفلیس» در روز سه شنبه ۲۵ رمضان المبارک. اولاً شکست قزلباش
 و آخر فتح دست داد. چنانچه قریب بده هزار گرجی بقتل رسیده و لشگری
 متوجه تفلیس شده. شاطر شاهی کوتوال قلعه باجمعی که در قلعه تفلیس
 بودند خلاص شده چون کرجیان متعلقان عبدالغفار بیك را که صبیبه امامقلی
 خان بود قلعه قزاقخان در محلی است از توابع گرجستان صعب المسالك
 قلعه کوچکی دارد که بجهت صوبت راه و انبوهی بیشه محل استظهار کرجیان
 است «برده بودند حسب الامر مقرر شده بود که در استخلاص او کوشند.
 جمعی از قزلباش بسرکردگی خسرو میرزا و شاه بنده خان و قزاق خان
 به قزاقخان فرستادند. ایشان قلعه را محاصره نموده مردم قلعه بامان آمده
 متعلقان عبدالغفار بیك را تسلیم نمودند. در اثناء مراجعت قزلباش چون
 راهها تنگ و جنگل بود. از اطراف کوه و جنگل کرجیان برآمده جنگهای
 صعب روی داده. شاه بنده خان کشته شد و قزاق خان گرفتار و خسرو میرزا
 را که الحال ملقب برستم خان است در گرجستان با باقی عساکر و مردم
 عبدالغفار خان باردوی قورچی باشی محاق شده و حسب الحکم مقرر شد که
 قورچی باشی در قزاق قشلاق نموده از عساکر آنچه که خواهد نگهدارد
 و باقی را فرستد و زمان بیك ناظر را با پنج هزار سوار و تفنگچی و جمعی دیگر
 بدفع شیر بیگ کرد مکاری که در اینوقت یاغی شده بود و بعضی محال مراغه
 را تالان کرده بودند. فرستاده و خود جریده بقصد زیارت سلطان شیخ صفی
 متوجه اردبیل شده. شیر بیگ عذرخواهی و التماس نموده از سرکنش او
 گذشته، بعد از زیارت بساطانیه مراجعت نموده متوجه بغداد شدند و
 زینل بیگ را که بجهت بعضی حقائق بحدود بغداد فرستاده بودند آمده و
 اخبار آنچرا رسانیده. عرض کرد که حافظ احمد پاشا بالشگری بکران رومی
 روز دوشنبه شهر صفر بغداد را محصره نمودند، و نواب اشرف زینل بیگ

را سردار کل عساکر کرده روانه بغداد نمودند ، که از اطراف رومی
برآمده بدفع ایشان مشغول باشند فی سنه ۱۰۳۴ .

نوروز سلطانی در بلاد رود (در اصل بلاد روز - از انهار آب بهریز)
گذرانیده خبر فتح زینل خان و شکست مراد پاشا رسید . نواب همایون
متعاقب سپاه متوجه شده در باین آب بهریز که داخل شط میشود که منخلط
«شط بهریز و دجله . قریب بشهر قره قایی» گویند . بکفرسخ ونیم است تا
بغداد ، نزول کردند و از اطراف اردوی رومی لشکری مکرر درآمده
جنگشاد ، چنانچه ایشان از ترس خندقی بردور اردوی خود کنده تا اینکه
بتنك آمده روز جمعه ۸ شوال الحکرم که موضع شمس دوما (۱) بود از
کنار قلعه مایوس و نا امید کوچ کرده و برگشته چنانچه اکثر توپهارا با - باب
جبه خانها ریخته باروت و خیمه ها را اکثر آتش زده قریب به پنج شش
هزار بیمار ریخته بجهنم واصل شدند و چون هوا بسیار گرم بود نواب اشرف
بزیارت کاظمین اکتفا نموده از راه مندلی متوجه عراق شدند و چند روز در
یلاق میم بسر برده تولیت مشاهد مقدس بعضی قلیخان داده ، شیرعلی لقب
دادند و خسرو میرزا داروغه اصفهانرا بجهت شکست و بست روم و تعمیر بروج
قلعه بغداد فرستادند بساطانیه رفته ایلیان روم را مرخص ساخته مکتوبی
در باب تعزیت سلطان عثمان و تنهیت جلوس سلطان مراد نوشته اظهار کردند
که بغداد اجاق قدیمی است و متوجه قشلاق مازندران شدند و میرزا ابوطالب

(۱) مفهوم عبارت بدست نیامد * احتمال داده میشود که شمس دوما
نباشد . بلکه عبارت ترکی و دوشمس بمعنی افتاده و کنایه از حال متار که
باشد چه در این هنگام جنگ صورت متار که پیدا که کرده بوده است . آنان محمد
آقا نامی را برای شرایط متار که باردوی قزلباش و اینانهم تخته ییک را
به معسکر حافظ احمد پاشا فرستاده بوزند . هنوز گفتگو در میان بود و
شرایط مصالحه از طرفین استحکامی نیافته که سپاهیان بنجری هر یک سر
خود گرفته در کمال اضطراب بگفته مورخین این ضرر طبل ارتحال کوفته
دوسه هزار ناتوان بجای گذاشته و راهی شدند . و زینل خان یکی دوسه مرحله
ایشان را تعاقب و اسباب و یراق و اسلحه بسیار از فراریان بدست آورد .

مشهدی و طهماسب قلیخان ترخان حاکم کرمان وفات یافتند فی سنه ۱۰۳۵
 نوروز این سال را بکامسرانی و عشرت در اشرف مازندران گذرانیده ،
 زینل بیک را بجهت خدمات شایسته که در این سفر و اینچیکری هند کرده
 بود برتبه خانی مشرف ساخته و ابشیک آقاسی باشی کرده الکای وی باو
 شفقت شد و بعد از بهار مازندران متوجه قزوین شده ، و از آنجا بسلطانیه
 تشریف برده و ستم بیک را که بمنصب دیوان بیگی گری سرافراز بود
 به تبریز فرستاده که لشکر آنحدود را جمع آورده بدفع رومی و اکراد
 آنحدود مشغول باشد و قراخان بکرسو که دردست موراو معبوس بود
 خلاص شده بجانب الکه خود رفت . در سال گذشته بنا بر فتور گرجستان چون
 قلمه آخسفه خراب بود قزلباش گذاشته بیرون آمده بودند . جمعی از رومیان
 متصرف شده بودند . حسب الحکم مقرر شد که قورچی باشی و زمان بیک به تسخیر
 آن قلمه بروند . رفت و قلمه را مسفر نمودند و خبر جنگ موراو با طهمورث و شکست
 موراو و رفتن او بجانب روم رسید و خبر آمدن خلیل پاشا سردار بر سر ابازه پاشا
 و حاکم ارزالروم رسید که چهار ماه محاصره نموده نتوانست گرفت و
 زمستان پیش آمد و مراجعت نمود و در آن اوقات نواب اشرف در سلطانیه
 توقف فرموده بودند و امامقلی میرزا را بجهت بعضی بی اندامیها که میکرد
 کور کردند و چون خبر مراجعت خلیل پاشا رسیده نواب اشرف از سلطانیه
 متوجه قشلاق مازندران شدند و هبسی خان قورچی باشی که دو سال بود .
 که در آذربایجان بوده طلبیدند و امیرالامرائی قرا باغ بداد خان ولد
 الله وردیخان که بمحافظت قلمه تفلیس مشغول بود شفقت شد . معبد قلیخان
 را مزول ساختند .

در این سال سلیم شاه پادشاه هند وفات یافت . مدت سلطنتش ۲۴
 سال بود . و ابراهیم عادل شاه و سلطان معبد قطبشاه پادشاهان هندوکن
 نیز فوت شدند و هلوخان اردلان و سید حسین کمونه و یادگار علی سلطان
 خلفا و حکیم شفائی کاشی و شاهرخ وزیر قورچی و آغابیک دیوان بیگی
 وفات یافتند فی سنه ۱۰۳۶ .

نوروز را در مازندران در بلده طیه اشرف کرده چون هوا گرم شد

واخبار از جانب روم رسید که خسرو پاشا را سردار کرده اند و مورد او با اوست متوجه قزوین شدند و حکم شد که عساکر منصوره در چمن سلطانیه جمع شوند. سرداری عیسی خان بیک قورچی باشی. و در قزوین اکثر اوقات مزاج مبارک اشرف منحرف بود. خبر رسید که جمعی از رومیان بعد از آخسه آمده اند. چون بر استعظام قلعه اطلاع می یافتند مراجعت می نمایند و شمس خان قزاق را که بمحافظت قلعه مشغول بود با ۳۰۰ کس از قلعه بیرون آمده و از عقب رومیه ایباغار می نمایند که وقتی رومیان می رسد زیاده از صد کس با او نبوده و بدست رومی گرفتار میشود و خسرو پاشا « در اینجا همه مواضع در اصل کتاب بجای پاشا. پادشاه ضبط شده است » سردار روم چون ابازه پاشا حاکم ارزالروم آمده. بنا بر این مقرر شد که عساکر قزلباش سرداری قورچی باشی به تبریز بروند. و چون خبر رسید که خسرو پاشا ابازه پاشا را بزبان خوش از قلعه بیرون آورده و بجانب استنبول روانه نموده. حسب الامر قورچی باشی و یوسف سلطان را با بعضی از تفنگچیان حراست قلعه آخسه فرستاده. و مراجعت نموده بخدمت اشرف مشرف شد. و حسب الحکم جهان مطاع مقرر شد که امام قلی خان بیکلری یکی فارس بر امرای عربستان و بعضی از تفنگچیان خاصه و تفنگچیان بغداد بمرافقت او از راه کنار دجله متوجه تسخیر بصره گردند. و خود با وجود کوفت. متوجه مازندران شدند فی سنه ۱۰۳۷.

در مازندران کوفت نواب اشرف اشتداد یافت و اطباء از معالجه آن عاجز آمدند. در شب پنجشنبه ۲۳ « عالم آرا ۲۴ » شهر جمادی الاول در بلده طینه اشرف مازندران بیهشت عنبر سرشت خرامید. سن مبارک و مدت عمرش ۵۹ سال و ۸ ماه و ۲۳ روز بوده. ایام سلطنتش در خراسان و عراق ۴۹ سال و در عراق ۴۳ سال. امید که اولاد امجادش که اکنون بدولت و کامرانی پادشاه هست دولت ایشان بدولت صاحب الامر متصل گردد. چون این اخبار با امام قلی خان رسید با امراء قزلباش که بصره را محاصره نموده بودند و نزدیک بود که بگیرند رسید. دست و دل آن جمع از کار باز مانده مراجعت نمودند و امام قلی خان بصفهان آمده بشرف پایبوس پادشاه و پادشاه زاده عالمیان شاه صفی مشرف شده بخلاعه فاخره مزین و سرافراز گردید.

اولاد امجدش چهارپسر : صفی میرزا که در ایام حیات پدر بدست
بهبود چرکس بدرجه شهادت رسید .

۲ - طهماسب میرزا که در ایام حیات پدر فوت شد .

۳ - سلطان محمد میرزا مشهور بروك میرزا < خدا بنده میرزا >
که به حکم پدر مکحول شد .

۴ - امامقلی میرزا بدستور < پدر نیز مکحول گردید >
و شش دختر :

۱ - شاهزاده بیگم که زن متولی مشهد مقدس بود . در ایام پدر
فوت شد .

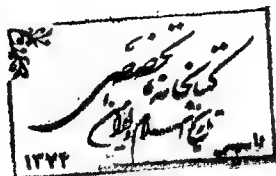
۲ - زبیده بیگم که در خانه عیسی خان بیک صفوی قورچی باشی بود .

۳ - آغابیگم که در خانه خلیفه سلطان اعتماد الدوله بود .

۴ - حوا بیگم که در خانه میرزا رضی صدر خاصه بود و بعد از او
بمیرزا رفیع صدر دادند .

۵ - شهربانو بیگم که در خانه میرزا عبدالعظیم مازندرانی بود ،
خویش مادری .

۶ - شاه ملك نسا بیگم که در خانه میرزا جلال ولد میرزا مؤمن
متولی مشهد مقدس بود

شاه صفی

ولادت باسعادت شاه عالم پناه ظل الله شاه صفی بن صفی میرزا ابن شاه عباس در کجه رود من اعمال نور که از آنجا تا آمل مازندران ۱۶ فرسخ است - در اوانی که نواب اشرف در تبریز قاضی خان صدر را بجانب روم بایلچیکری فرستاده و خود از راه کیلان متوجه مازندران شدند «و نیز» در بعضی معال کیلان خصوصا لاهیجان برف عظیمی باریده بود چنانچه در لاهیجان سه ذرع باریده بود، و نواب اشرف پیش رفته و اردو متفرق از عقب میرفتند. این ولادت در آن موضع اتفاق افتاد.

اسم مبارکش سام میرزا کردند و در محل جلوس چون آن اسم موافق مزاج اشرف نبود تغییر آن فرموده. باین اسم موسوم گشت، شب چهار شنبه دهم شهر محرم الحرام سنه ۱۰۳۹ جلوس بنسخت سلطنت در دار السلطنه اصفهان. (۱)

(۱) فوت شاه عباس شب پنجشنبه بیست و چهارم شهر جمادی الاول یابگفته مؤلف ۲۳ جمادی الاول بوده و جلوس شاه صفی چهارم شهر جمادی الثانی در حضور چند نفر از اهله و سادات واقع شد. چرا مؤلف با آنکه از معاصرین بوده و شرح تاجگذاری شاه صفی را ذیلاً با شرح و بسط به ۴ جمادی الثانی یاد کرده این جلوس را در تاریخ ده محرم الحرام تعیین نموده؟ ۱ - ممکن است نساخ غلط ضبط کرده باشند. ۲ از این مقدمه معلوم است که مؤلف کتاب این سلطنت را مشغوم میدانسته. در شب ولادت برفی بارید... اردو متفرق شد... خواسته است تاریخ جلوس را هم در شب هاشورا تعیین کرده باشد. ۳ - ممکنست که شاه صفی هم بعد از جلوس در محرم سال ۱۰۳۹ تانیا تاجگذاری نموده و چون ایام محرم بوده است مؤلف بنام ده هاشورا تعیین و نساخ آنرا بدهم محرم ضبط کرده باشند.

تاریخ جلوس شاه صفی را در کلمه ظل حق < ۱۰۳۸ > و مصراع صفی با برآورنك شاهی نهاد < ۱۰۳۸ > یا قته اند که هر دو ماده تاریخ بقیه در صفحه بعد

چون در صفهان بود که جد بزرگوار ایشان در مازندران بجهاد رحمت ایزدی پیوست حسب الوصیة آن پادشاه مرحوم، امراء و ارکان دولت عرائض نوشته لله بیک «محبلى بیک لله باشی» را که از معتمدان این درگاه بود بصفهان فرستادند و قوللر میرزای قوللر آقاسی که در صفهان بود کمر خدمتکاری بر میان بسته شب دوشنبه ۴ جمادی الآخر بمراقبت ابوالقاسم بیک دیواغلی ابیشک آقاسی حرم علیه عالیہ و اختیار میرزا قاضی ولد حکیم کاشفا بتخت سلطنت نشست و خسرو میرزا ملقب برستم خان شد. و میر محمد باقر داماد در مسجد جامع شاهی خطبه باسم مبارکش خواندند و سکه بنام نامی ایشان زده شد. و روز شنبه ۲۳ شهر مذکور امراء و ارکان دولت باتمامت اردو از مازندران آمده بشرف پایبوسی مشرف شدند و حکم شد که در زمان شاه جنت مکان هر کس مهمی و منصبی و موجب و مرسومی داشته برقرار است. هر کس بخدمت مقرر خود مشغول باشد و یوسف آقا. پای میرشکار باشی گریبوسیده (۱) روز چهارشنبه غره شهر رمضان امامقلیخان که از بصره هود نموده بود پایبوس مشرف شد و حسینخان نیز در این ماه پایبوس رسید و خان احمد خان حاکم کردستان بشرف خدمت و پایبوس مشرف شد و خبر یاشیگری مردم کیلان رسیده. مقرر شد که امراء آنحدود بدفع آن جمع کوشند.

بقیه از صفحه قبل

از سال ۱۰۳۸ حکایت میکنند و معمر به ۱۰۳۹ بوده است. ولی در هنگام جلوس منجبین برای تعیین ساعت سعد از آن هنگام «۴ جمادی الثانی ۱۰۳۸» تاغش ماه دیگر ساعتی بآن خوبی نیافتند. ممکن است بعد از شش ماه بطللی که پاره ای از آن در بالا اشارت شد و بعضی از حوادث که در بدو جلوس رخ داد مراسم تاجگذاری ثانیاً بعمل آمده باشد. که باز هم به ۳۹ نمیرسد

(۱) در روز جلوس بمردم اعلان میکردند که فردا باید به نهنیت و سلام شاه جدید رفت و دهل و کرنا و سرنا و نقاره مینواختند. گویا اول کسیکه جلو میرفته و پای شاه تازه را میبوسیده میرشکار باشی بوده است

روز چهارشنبه ۱۴ شوال غریب شاه نامی که در کیلان پناهی شده بود
 بمعی کرگین سلطان حاکم کسکر گرفتار شده بنظر اشراف رسانیدند .
 بجهت عبرت خلایق در قیق میدان اصفهان (نقش جهان) بردارش کشیدند (۱)
 و چون جمعی از ازبکان بر سر خراسان آمده بودند و منوچهر خان حاکم
 مشهد با جمعی از امراء خراسان برایشان ظفر یافته سرواخرمه بسیار و کرنا
 که از ازبکان گرفته بودند آوردند . و خبر قتل موراد گرجی بدست
 خسرو پاشا سردار که در زمان شاه جنت آرامگاه سردار رومی هده بود .
 آمد سنه ۱۰۳۸ .

خروج نواب اشرف از اصفهان بهزم سفر بغداد و دفع خسرو پاشای
 سردار رومی روز سه شنبه ۲۳ شهر محرم از راه کاشان و قم و در جبین
 متوجه همدان شده (۲) . شب دوشنبه ۱۲ ربیع الاول داخل همدان شدند و در
 شب یکشنبه ۲ ربیع الثانی زینل خان سپهسالار را مرخص ساخته با عساکر
 نصرت مأثر از همدان پیش فرستادند و روز دوشنبه ۲۶ امامقلی خان والی
 فارس آمده بشف پایبوس مشرف شد و واسط «ماه» نقدی بیک «شاملو»
 داروغه قراشخانه راجعانب تبریز فرستادند . که عساکر آن حدود را جمع
 آورده و بضبط آن سرحد مشغول باشد . چون سردار رومی بجانب کردستان
 و شهر زور آمده و جمعی از لشکری خود را بر سر قلعه مریوان
 فرستاده بودند .

زینل خان را بغاطر رسیده که بدفع آن جماعت پردازد و چون رومیان
 قبل از آن آمده جای خود را قایم (محکم) کرده بودند و زینل خان
 بی تدبیرانه بالشکری انبوه از راههای سخت و تنگ رفته قلیلی «بدشمن»
 رسیدند و روز یکشنبه ۲۲ رمضان جنگ در پیوست و شکست بر قزلباش

(۱) مفهوم عبارت چنین است . بجهت عبرت خلایق در میدان نقش جهان
 اصفهان او را بردار قیقش کشیدند و چند روز بدار قیق آویخته بود .

(۲) خسرو پاشا و زیراعظم از راه شهر زور بهمدان و از آنجا بدرجین
 آمده تمام ولایات غربی ایرانرا تصرف نموده بود .

افتاده . ورومیان خیره شده سردار «آنان» بآن جمع ملحق شده متوجه همدان گردیدند . حسب الامر اعلیٰ مردم همدان را کوچانیده و غلات آنحوالی را چرانیده و سوختند . روز دوشنبه ۴ شوال رومیه داخل همدان شده و از آنجا بدر جزین آمده . چون شنیدند که قزلباش هزم جزم حرب بارومی دارد و در راههای تنک کمین کرده سر راه برایشان گرفته اند روز یکشنبه ۱۲ ذوالقعدة از در جزین مراجعت نموده از راه سعد آباد و صحنه و کردند متوجه بغداد شده بودند . حسب الامر اعلیٰ زینل خان را بجهت آن جنک بی تدبیرانه . روز چهارشنبه ۶ ذیحجه بقتل رسانیده . اغورخان ولد مهدیقلیخان شاملو را ایشیک آقاسی باشی کردند فی سنه ۱۰۳۹ .

خبر رسید که خسرو پاشا «که» برگشته بوده ، متوجه بغداد شده . روز پنجشنبه ۷ محرم الحرام قلعه بغداد را قبل کرده و خود در حنفیه « مزار ابوحنیفه » فرود آمده نواب اشرف متوجه آنجا نب شدند . و رستم بیک پساول صحبت را که بعضی اوقات سرداری عساکر «معین» و خدمات باو «معهول» میفرمودند و «کارهای» پسندیده میکرد سرداری جمعی مقرر کرده پیش فرستادند و در سر آسیای آنسرا مهیدت بجانب کردند نزول اجلال واقع شد . افتدی نهاوندی «که» از قلعه بغداد آمده خبر رسانید که در شب جمعه ۳ ربیع الثانی رومیه بقلعه بغداد یورش کرده . قریب ده دوازده هزار کس باینگچری آقاسی و جمعی پاشایان کشته شدند و جمعی سرخیمه او رفته خیمه او را بر سر او انداختند و روز دوشنبه ۱۳ از جسر گذشته جسر را سوزانیده و کوچ کرده مراجعت نمودند .

چون قلعه شهر زور ترا . رومیان تعمیر نموده و جمعی را در آنجا گذاشته بودند . زمان بیک ناظر و تفنگچی آقاسی را بآنسولایت فرستادند بعد از تسخیر قلعه مذکور زمان بیک فوت شد و جایش را بهسینخان ولد خلفش دادند . روز چهارشنبه ۲۷ جمادی الاول بحوالی قلعه بغداد آمده صفیقلیخان پابیوس اشرف مشرف شد . شب سه شنبه ۴ جمادی الاخر داخل بغداد شدند . و فوت حسینخان لر و جایش بشاهوردیخان پسرش دادند . و چون خسرو پاشا تعمیر قلعه حمله نموده بود ، ده دوازده هزار کس را در آنجا گذاشته حسب الامر اعلیٰ رستم بیک را بتسخیر آن قلعه فرستادند . شب یکشنبه ۵ شهر شعبان فتح آن قلعه نموده و در

دوشنبه ۱۱ شهر مذکور نواب اشرف داخل قلعه شده رستم بیک را سپهسالار کردند و خود بزیارت حضرات ائمه علیهم السلام مشرف شده . متوجه اصفهان شد و روز چهارشنبه ۲ شهر ذیجعة الحرام داخل دارالسلطنه اصفهان شدند . فی سنه ۱۰۴۰ .

در اصفهان بجهت خوش آمدگویی بعضی از بدگویان مقرر شد که سه پسر عیسی خان قورچی باشی را که از صبیبه شاه جنت مکان بوده بقتل رسانیدند . (۱) و تخت خان را بجهت آنکه بغضه قورچی باشی بسیار میرفته بعد از سیاست . فرمودند که پسرش پدر را بقتل رسانید . و بعد از آن عیسی خان بیک قورچی باشی را بعنوان خفیّه هلاک کردند . و چهار پسر خلیفه سلطان اعتماد الدوله را . و سه پسر میرزا رفیع صدر و یک پسر میرزا رضی صدر سابق را و دو پسر میرزا محسن متولی مشهد را با یک پسر زاده که از صبیبه شاه جنت مکان داشتند کور کردند و ایشانرا از صدارت و وزارت معزول ساختند و وزارت بطالب خان ولد حاتم بیک که در زمان شاه جنت مکان بعضی اوقات بعد از پدر وزیر بود و در این اوقات واقعه نویس ، شفقت فرمودند . و صدارت بمیرزا حبیب الله پسر سید حسین مجتهد که حقوق بخدومت قدیم دارند . دادند و میرزا محمد که در زمان شاه جنت آرامگاه واقعه نویس بود واقعه نویس شد و چراغ خان را قورچی باشی کردند . روز چهارشنبه چهارم شهر شعبان المعظم حضرات ارباب مناصب بیای بوسی مشرف شدند و سنجر میرزا ولد شاه نعمت الله بزدی را که از صبیبه شاه جنت آرامگاه شاه طهماسب بود با وجود کبر سن کور کردند . و سلطان حسین خان نواده علی قلیخان را که از جانب والده بچند بطن بشاه اسماعیل ثانی فرسید بقتل رسانیده و پسرهای قرا حسن خان حاکم همدان را که از صبیبه سلطان حیدر میرزا بود کشتند و نواب علیه زینب بیگم که همراه نقش شاه

(۱) جزء مخطوطات کترین کتاب مختصر نافع محقق بخط حق نظر کرجی جدید الاسلام است که در پایان آن نوشته فرغت من تسبیح هذا الكتاب الموسوم بالمختصر النافع فی ايلة اعدای و مشرودن من شهروجب التی قتلوا ولد العیسی المشهور بالقورچی باشی .

جنت آرامگاه ازمازندران آمده . و تا الی الآن خاتون حرم بود از اندرون بیرون کرده بغانه های خود رفت چون مکرر غیر حرکت اوزبکیه بمسامع جاه و جلال رسید مقرر شد که رستمخان سپهسالار باهسا کر منصوره متوجه « خراسان » شود فی سنه ۱۰۴۱ .

چون چراغ خان قورچی باشی نهایت استقلال بهمرسانیده . هیچکس را قبول نداشته و یوسف آقا ریش سفید غلامان آخته و میرشکار باهی بود و در زمان شاه جنت آرامگاه نهایت اعتبار داشته و هیچکس را بنظر نیآورد و در این اوقات بایکدیگر در افتاده چندان بدگویی از هم کردند که مزاج مبارک اشرف از هردو متضرر شده . روز چهارشنبه ۲۴ محرم حکم بقتل چراغ خان کرده او را بقتل رسانیدند و امیرخان سوکلن حاکم کرمان را قورچی باشی کردند . و در روز سه شنبه سلخ شهر مذکور یوسف آقا را کشتند و گیویک « که » بسیاری ادب و خویش یوسف آقا بود نیز حسب الحکم بقتل رسید .

روز چهارشنبه غره شهر صفر سلطان بلاغی پادشاه هند که پسرزاده شاه سلیم ولد خسرو سلطان و ولیمهد بود و سلطان خرم بر او دست یافته حکم بقتل او و دیگر شهزاده های هندوستان نموده بود و بخلط دیگری را بجای او کشته و او از میان بدررفته پناه بدرگاه جهان پناه آورد و داخل اصفهان شد و اعزاز و احترام بسیار یافت .

چون از جانب گرجستان خبر رسید که داود خان یک ییکلریکی قراباغ باطهمورث حاکم گرجستان طرح دوستی انداخته و مکرر بدیدن او رفته و ثانی الحال او را همراه قراباغ آورده و گرجستان قراباغ را تاخته و تالان کرده و اسیر بسیاری از مسلمانان برده اند مقرر شد که رستم خان سپهسالار که عازم خراسان بوده و در حدود خوار ری لشکر بر سر او جمعیت کرده بودند متوجه گرجستان شوند و رستم یک قوللر آقاسی را برده پادشاه گرجستان کنند . و در روز شنبه ۸ ربیع الثانی خان مذکور از اصفهان متوجه شده که به سپهسالار ملحق شده بگرجستان روند و نواب اشرف ۱۵ شهر مذکور از اصفهان خروج نموده . روز پنجشنبه ۱۹ جمادی الاول داخل قزوین شدند .

چون مکرر اهل حسد از استقلال امامقلیخان حرفها با قبح وجهی
گوشرد ،واب اشرف همايون كسـرده بودند و در این اوقات از داودخان
برادر او این چنین عملی سرزد . در قزوین حکم بقتل امامقلیخان فرموده
اورا باسر بزرگش صفی قلیخان که حاضر بود بقتل رسانیده (۱) اغورلو
خان ایشیک آقاسی باشی را بضبط ولایت فارس و میرزا محسن وزیر ناظر
را بضبط اموال او بفارس فرستاده ولار را به کلعلی بیك ایشیک آقاسی
داده . کلعلی خان شد . و مقرر شد که اولاد امامقلیخان که در فارس اند همه
را کور کنند .

وحسب الحکم جهانمطاع بنده کمترین ملاکمال منجم که یکی از
غلامزاده های قدیم این آستان بوده مقرر شد که بجهت خدمات نجومی خود
را بسپهسالار رسانده بمرافقت اور بگرجستان روند و عساکر منصوبه در

(۱) در این جلسه صفی قلیخان پسر بزرگتر با دو پسر دیگر امامقلیخان
فتحعلی بیك وعلیقلی بیك هر سه بقتل رسیدند . سپس کلعلی بیك ایشیک
آقاسی و داود بیك گرجی وعلیقلی بیك که دونفر اخیر داء امامقلیخان بودند
بقتل فاتح جزیره هرمز مامور و بخانه او رفته در حبسی که امامقلیخان مستعد
خراب بود اورا بیرون آورده کارش را تمام کردند و اموال و اسبابی که
داشت بحیطه ضبط در آمد و بلافاصله اغورلوخان ایشیک آقاسی باشی را
بهمراهی میرزا محسن وزیر ناظر بیوتات و میرزا معین الدین محمد وزیر
وفولاد بیك ناظر امامقلیخانرا جهت ضبط اموال او بفارس روان کردند .
باقی اولاد امامقلیخان را میل کشیدند در جهت این خشم وادبار هر يك از خود
و ییگانه گفتاری دارند که باید به مطبوعات مراجعه نمود . صاحب کتاب (ملاکمال)
و همینطور اسکندریك در ذیل عالم آرا علت این خشم را سازش داودخان
بیك برادر امامقلیخان با طهمورث خان حاکم گرجستان دانسته اند .
تاورینه در کتاب پنجم سفرنامه خود ذیل صفحه ۷۸۳ مینویسد که پسر بزرگ
امامقلی (صفی قلیخان) دعوی سلطنت داشت و خود را از نژاد صفویه میدانست
این معنی بوسیله اعتماد الدوله که جزء رقبای امامقلیخان بود با آب و تابی
بگوش شاه دیوانه رسید و آن خانواده محترم را از میان برداشت .

اواسط شهر شعبان داخل قفلیس شده طهمورث خان از شنیدن این خبر بجانب
 باشی آچوق فرار نموده و سپهسالار از عقب او ایلتار کرده تا سرحد باشی
 آچوق رفته و جمعی از لشکری او را بقتل رسانیده و اسیر بسیار گرفته و او جریدتا
 باداودخان بدر رفتند و سپهسالار مراجعت نموده بساعت سمد بگرجستان
 رسیده گرجستان کارتیل را برستم بیک قوللر آقاسی سپرده ، از ناوران
 جمیعاً بملازمتش کمر بستند و برستم خان سپهسالار متوجه گرجستان کاخ
 شد و خبر رسید که داودخان از طهمورث جدا شده و متوجه استنبول شده
 حسبالحکم جهان مطاع مقرر شد که سپهسالار، قلاع گرجستان را که شاه
 جنت آرامگاه ساخته بود و خراب شده بود باز بسازند خود بجهت ساختن
 قلعه الور در آنجا نزول نموده لشکری بر سر قلعه ترقی که جمعی گرجیان
 « در آنجا » متحصن بودند فرستاده . بعد از اتمام قلعه الور در آنجا نزول
 نموده لشکری بر سر قلعه ترقی و فتح آنجا شده . باردیگر متوجه گرجستان
 کارتیل شدند و بجهت ساختن قلعه کوری روز سه شنبه بطالع اسد ۲۶ شهر
 ذی قعدة بنای قلعه کوری نهاده روز شنبه ۱۸ ذوالحجه قلعه باتمام رسید
 و قلعه مذکور بصفی آباد موسوم شد دور قلعه مذکور هفتصد ذرع است و
 دوازده عدد توپ باندرون قلعه برده و حسن بیک یساول صحبت حسب الامر
 اعلی آمده و عرض لشکر دیده مقرر شد که بر سر قلعه وان روند و نواب همايون
 بزیارت امامزاده عبدالعظیم و شکار آن حدود رفته و معاودت بقزوین نمودند
 و سپهسالار میکی بیک (کذا) یوز باشی را با جمعی از تفنگچیان همراه
 در قلعه کوری که موسوم بصفی آباد بود گذاشته فی سنه ۱۰۴۲ .

روز دوشنبه چهارم محرم سنه ۱۰۴۳ از گرجستان اردوی کیهان بوی
 حسب الامر اعلی متوجه وان شدند و در دوشنبه سلخ شهر صفر قلعه را
 محاصره کرده شروع در سیاه بریدن نمودند و نواب همايون خود از قزوین
 متوجه تبریز شده .

روز پنجشنبه ۱۷ ربیع الاول داخل تبریز شدند . تقیها و سیاه قریب
 بقلعه رسیده بود که مرتضی پاشای بیگلربیگی دیار بکر که داماد خواندگار
 بود با خلیل پاشای بیگلربیگی از اروم با عسا کر کردستان باباشان ملحق
 شده . در روز شنبه ۱۱ ربیع الاخر بمکه اهل قلعه رسیده . سپهسالار اردو

را از کنار قلعه کوچانیده مقرر فرمودند که يك فرسخ رفته فرود آیند و خود با سپاه نصرت پناه در برابر عسکر رومی آمده . از اول چاشت روز مذکور جنگ در گرفته . تا شب جنگ بود . چون شب بیان آمد عسکر رومی برگشته پشت بر قلعه و يك طرف ایشان فرود آمده . رومیها بفریاد آمده بودند سپهسالار نیز بار دو مراجعت نموده . صبح سرواخرمه دیدند و بجهت تقصیری که در روز جنگ از صفی قلی بيك یوزباشی ولد امیرگونه خان سرزده بود سراو را بریده بدوز اردو گردانیدند . و چند روز در آنعهدود مكث نموده بناخت و تاراج مشغول بوده و معاودت نموده . در اثناء هود بقلعه ای (قطور) رسیدند که بعضی از کردان در آنجا بودند . چون در قلعه را بروی سپهسالار بسته بودند . متوجه تسخیر آن قلعه شدند . واغور اوخان ابشيك آقاسی باهی با جماعت آقابان « معتبر رومی » و مردم حکماری « در اصل کارخانه گویا امیرزاده های اکراد حکماری باشند » که در اثنای معاصره وان كمك بنواب همایون فرستاده بودند روز پنجشنبه ۲۳ ربیع الثاني « بغدادت » رسیدند . و طهماسب قلیخان حاکم ایروان نیز در روز یکشنبه ۲۶ شهر مذکور بعد از خرابی بصره آمد . سپهسالار با او اعراض بسیار کردند . روز سه شنبه ۴ جمادی الثاني لاجپن بيك با ریش سفیدان کرد محمودی که در قلعه متحصن بودند بامان آمدند . قلعه را دادند . و نواب سپهسالار بعد از ضبط آن قلعه متوجه خدمت اشرف شدند . روز سه شنبه ۱۸ شهر مذکور داخل تبریز شده با امراء و عساكر نصرت متأثر بپایوس اشرف مشرف شده . و حسب الحکم جهان مطاع امیرخان قورچی باشی بجهت سرداری خراسان و دفع اوزبکیه رفته شروع در میدان هرض و اراده نمودند . (۱)

۱ - چیزی از جمله بدست نیامد . اصل حکایت آنکه در این اوان عبدالعزیز خان مکرر بخراسان ناخت و تاز مینمود . عده ای از سرداران از جمله امیرخان قورچی باشی بدفع آنان مامور و جنود اوزبك را منهزم و رؤس ایشان را بر سر نیزه ها کرده بحضور آوردند و بنظر اشرف رسانیده . تمام اتاتیه عبدالعزیز خان بمحمدخان اوزبك که سالها بصدقت حرکت مینمود داده شد و امیرخان قورچی باشی و منوچهرخان بيگلربیگی خراسان بخلاص فاخره مفتخر گردیدند .

روز سه شنبه ۳ شعبان المعظم میاوش بیک یوزباشی غلامان را قوللر آقاسی کرده بطالع نور پیاپیوس اشرف مشرف شدند . میرزا محمد واقعه نویس فوت شده جایش بمیرزا معصوم مستوفی بقایا (دراصل لقایا) و ناظر دفترخانه دادند . و در دوشنبه . ذی‌قعدة نقل مکان فرموده . چهارشنبه ۲۴ ذوالحججه از تیریز کوچ کردد متوجه بیلاق شدند فی‌سنة ۱۰۴۳ .

در بیلاق سپهند در سلخ محرم شکار ماهی قزل آلا کرده بانصد ماهی شکار شد . وجهی که خود را در نظر اشرف بآب انداخته بودند مثل اغورلو خان و حسن بیک یساول صحبت و غیره بخلاع فاخره سزافراز شدند و قمر در اسد بود که خلایع پوشیدند . اتفاقا در شب جمعه ۲ شهر صفر اغورلو خان بخانه طالبخان رفته . بعد از شرب بکشیک میرود و در عقب تجیر با کشیک باشی درشتی کرده چند چوبی براو میزند که نواب اشرف می‌شنیده . علی الصباح که نواب اشرف بیرون آمده در خانه حسنخان حاکم هرات که در آنچند روز اشرف پیاپیوس مشرف شده بود مهمان بودند . با طالبخان خطابی نموده و طالبخان در جواب حرفی گفت که بر مزاج مبارک اشرف گران آمده دست بشمشیر کرده و شمشیری بطالبخان زده و حکم بقتل او و اغورلو خان و حسن بیک یساول صحبت داماد طالبخان کردند و در همان مجلس وزارت اعظم بمیرزا تقی « میرزا محمد تقی مشهور بساروتقی » وزیر کل دارالمرز شقت فرمودند . روز جمعه شهر ۱۶ مذکور بساعت سمد پای وزارت (۱) بوسیده و امامقلی بیک (خان) یوزباشی ایناللو « در اصل اینالماو » را طلبیده که ایشیک آقاسی کنند . روز سه شنبه ۱۵ اونیز پیاپیوس مشرف شد و ایشیک آقاسی باشی و امامقلیخان و اغورلو بیک پای بوسیده بنظارت دفترخانه همانون سزافراز شدند . چون رای همانون بدین قرار گرفت که در حله قلمه ای ساخته شود . منجمان جهت نای آن قلمه شب یکشنبه ۲۱

۱ - در دوران صفوی هر که مفتخر به منصبی میشد با تشریفات خاصی تشریف حاصل نموده و زانوئی شاه را میبوسیده است . این تشریف در دربار شاهنشاهی بنام همان منصب معروف بوده است . مثلاً تشریفات پیاپیوسی وزارت . پیاپیوسی یوزباشی و قورچی باشی تا بمناصب خانی و میرزائی و سایر مناصب .

ربیع الآخر ساعت اختیار کردند. خلف بیک بحمت سرکاری آن قلعہ مامور شد.

حسب الامر اعلیٰ ۵۵، کمترین کمال منجم بحمت «تعیین» ساعت روز شنبه ۶ ربیع الثانی از اوجان روانه شده روز دوشنبه ۱۰ داخل بغداد شده و آنجا معماران برداشته بعله رفته در ساعت مذکور در مکانی که خلف بیک نشان داده بود بنا نهاده شد و نواب اشرف متوجه قزوین شدند و سیلی عظیم در قم آمد چنانکه اکثر شهر را خراب کرده. روز چهارشنبه شهر ذوالحجه نواب اشرف از قزوین متوجه ییلاق دریاوک شدند و اخبار آمدن رومی رسید فی سنه ۱۰۴۴.

روز چهارشنبه ۱۲ محرم از قزوین کوچ کرده متوجه ابر شدند. و خبر رسید که سلطان مراد خواندگار خود داخل درارزوم شده و میرفتح را باجمعی از تنگچوبان بایروان فرستاده اند و حسب الامر اعلیٰ بنده کمترین کمال متوجه تبریز شدم که در آنجا بمرافقت سپهسالار بقدر وسع در دفع رومی کوشیده روز پنجشنبه ۲۵ صفر کمترین داخل تبریز شدم و جمعه ۲۶ سپهسالار از تبریز خروج نموده روز سه شنبه سلخ صفر بامام کندی «در اصل امام کودکی» نزول نموده خبر رسید که روز شنبه سیزده شهر صفر خواندگار قلعہ ابروانرا قبل کرده و شروع در سبیه و توپ انداختن کردند. روز سه شنبه ۲۳ شهر مذکور طهماسب قلیخان از قلعہ بیرون آمده و قلعہ را «از دست» دادند و رومی بعد از ضبط قلعہ مذکور را به مرتضی پاشا «سپرده» و جمعی «۱۵ هزار بشکچری و توپهای بزرگ بهمراهی» مردان کاری سپرده روز دوشنبه ۶ ربیع الاول از ابروان کوچ کرده متوجه تبریز شدند. سپهسالار «مردم» سر راه ایشانرا کوچانیده «و تمام خوار بار و مایحتاج و علوفه دهات بین راه را» سوزانیده و داخل تبریز شده. و تبریز را «نیز» خالی نموده در عقب سرخاب با عساکر نصرت مآثر در کمین «نشسته و منتظر» بودند که اگر «دشمن» از تبریز قدم پیش گذارند دمار از روزگار ایشان برآورند و همه روزه از اطراف اردوی ایشان «قرلباش» سر و اخترمه بنظر سپهسالار میرسانیدند. تا آنکه خواندگار بعد از دخول تبریز بمصلحت در مراجعت دیده شب شنبه ۲ ربیع الثانی

مراجعت نموده . سپهسالار او را تعاقب نموده . همه روزه دویست یاسیصد
سر و اخترمه میآوردند تا از راه وان برگشته به جهنم واصل شدند و
سپهسالار برگشته بعضی جایها که در تبریز خراب شده بود باصلاح آن
کوشیدند .

روز شنبه ۵ جمادی الآخر نواب اشرف داخل تبریز شدند . شب
۳ شنبه ۳ (کذا) بطالع ح کت که وضع آفتاب قوس و ۱۲ درجه بود
بقصد گرفتن ایروان از تبریز کوچ کردند و روز پنجشنبه ۱۵ شهر رجب
بطالع حمل که نظر مبارك برقلعه ایروان بقصد تسخیر انداخته نزول نموده
و در همین شب پنجشنبه شروع در سیه بریدن شد و امامقلیخان ایشیک آقاسی
که پیش خانه برده بود . که نزدیک قلعه نزول کند توپ خورده بجوار رحمت
ابزدی پیوست و فرخ خان بیگلربیگی شیروان بزخم تفنگ فوت شده و روز
سه شنبه ۴ رمضان جانی بیک ایشیک آقاسی باشی شد و عرب بیک را
بیگلربیگی شیروان کرده بیابوس مشرف شد و روز سه شنبه ۱۸ شوال
(خلدبرین ۱۷) برقلعه یورش کرده قلعه غیر حاجی مفتوح شد و روز سه شنبه ۲۴
شوال اهل قلعه بامان آمده بیرون آمدند و نواب همايون بسیر قلعه رفتند
روز دوشنبه غره ذیقعه ایروانرا بکلیطلی خان دادند و بساعت سصد پای
« نواب اشرف را » بوسیده « و همت والادرسدد انتظام مهام ولایت »
چخور سعد « شده » حسب الامر مقرر شد که دورقلعه ایروانرا بییابند
سوی جانب زنگی جای رایبده هزار و پانصد ذرع و جانب زنگی جای
نهمصد ذرع که مجموع دوهزار و چهارصد ذرع بوده باشد . از راه قراباغ
باهار و مشکین زیارت شیخ شهاب الدین مشرف شده متوجه اردبیل شدند
روز یکشنبه ۲۶ ذوالحجه الحرام داخل دارالارشاد اردبیل شده زیارت
حضرت سلطان الاولیا مشرف شدند فی سنه ۱۰۴۵ .

در اردبیل زیارت حضرت « قطب الاولیاء » و سان هوض و ارادت (۱) و
سیر و شکار آنحدود مشغول بودند و چون مکرر خان احمد خان اردلانرا

(۱) شاید بیان عرض و ارادت باشد . باین شکل اصطلاح « هوض و
اراده » چند جا در این کتاب آمده است . که مفهوم آن بدست نمیآید . آیا
غلط است یا اصطلاحی بوده نمیدانم .

طلبیدند و او بهانه ها ساخته نیامد . حسب الحکم جهان نظام مقرر شد که سیاوش بیک قوللر آقاسی بالشکر قلمرو علیشکر و جمعی از غلامان و شاهرخ سلطان امیر آخور باشی « و آقاخان مقدم و شاهوردیخان بیگلربیگی لرستان » با امیر آخوران آنرا حد بر سر او رفته و او را دفع کردند . سلیمان خانرا که یکی از اقوام ایشان بود و در رکاب همایون میبود پیایبوس مشرف شده . حکومت آنولایت را باو داده همراه قوللر آقاسی کردند . چون این خبر بخان احمد رسیده فرار نموده والتجاء برومی برده و کوچک احمد حاکم « باشا بیگلربیگی موصل » با هزار سوار بکمک او آمده و بکردستان مراجعت نموده . روز پنجشنبه ۱۷ ربیع الثانی بقوللر آقاسی و عسکر قزلباش برمیخورند و جنگی عظیم روداده . و شکست برومی افتاده . کوچک احمد بارومی بسیار بقتل رسیده . و خان احمد خان از میان بیرون رفته باز خود را بالکه رومی انداخته « و هم » در آن ایام وفات یافت .

روز سه شنبه ۱۵ ربیع الثانی « نواب اشرف » از اردبیل کوچ کرده از راه سلطانیه و ابهر و قم و کاشان متوجه اصفهان شدند . و در کاشان صفدر خان ایلچی هند پیایبوس سریر اعلی آمده بشرف پیایبوس مشرف شد و چراغان بازار و میدان کاشان شد . بیناه کاشان « دولتخانه شاید همارت فین باشد » رفته میهمان جالبینوس الزمان . مقرب الخاقان حکیم شمس بود و در آنجا نیز شب مانده چراغان خوبی شد . و روز پنجشنبه ۱۴ جمادی الثانی با ایلچی مذکور از راه چهارباغ داخل اصفهان شدند و استقبال عظیمی شد . چراغان دور میدان و آتشبازی شد و بشکار لنجان و بابا شیخ علی مکرر رفته و بشکار آهوی بورتون رفته دام کشیده . قریب پانصد آهوشکار شد و فرستادن سیاوش بیک قوللر آقاسی بجانب خراسان بجهت سرداری و دفع اوزبکیه . اگر کسی حرکت کند . (۱) و یادگار بیک ناظر دواب را بایاچیکری هند تعیین فرموده و مرخص ساختند و در اصفهان بسیر و شکار

(۱) عبارت خیلی مبهم است . اصل داستان آنکه پیش از آنکه قوللر آقاسی حرکت کند خبر رسید که عیدالغزب خان اوزبک در محل سنک بست از قراء مشهد مقدس از سران قزلباش شکست خورده و منهزم گردیده و معاودت نموده اند .

مشغول بودند فی سنه ۱۰۴۶ .

صفدرخان ایلچی هندیا بیوس اشرف مشرف شد و قریب پنجهزار تومان از نقد و جنس باخلاق فاخره باوشقت فرمودند روز پنجشنبه ۸ جمادی الثانی از اصفهان روانه شد . سلیمانخان اردلان بصفهان آمده بشرف پایوس مشرف شد . و چون قوللر آقاسی بخراسان رفته بود و از اوزبکیه بر خلاف آنچه مذکور میشد اثری ظاهر نبود نیز و گوشزد نوابهایون شده بود که در هند حرف قندهار مذکور میشود . (۱)

حسب الامر مقرر شد که قوللر آقاسی بقندهار رفته و بخرابی و آبادانی قلعه قندهار برسد اما چون قوللر آقاسی متوجه قندهار شد و اومه برعلیمردخان مستولی شد و جمعی از امرای جغتای را که نزدیک بآن سرحد « و » کابل بودند طلبید و قلعه « را » بایشان تسلیم نمود . با اسباب و اموال و خانه و قشون و عیال بهند رفت .

و چلبی بیک ابوالغلی اشیک آقاسی درحرم علیه و سالیه وفات یافت و جایش را بعیدر بیک ولد ابوالقاسم بیک که برادرزاده او بود دادند و پیرغیبخان « استاجلسو » ولد ابوالقاسم بیک سلطان بهمارت همدان سرافراز شد .

(۱) در عبارت متن صرف قندهار است . حرف باشد یا صرف عبارت خیلی کتیک است . اصل داستان آنکه علیمردانخان نامی که سالیان دراز حاکم و بیگلربیگی قندهار بود ثروتی بسزا اندوخته . در زمان طالبان بهمناسبت خویشی با وزیر چیزی پس نمیداد تا وزارت ساروقتی از جوه صدی پنجاه قندهار مالی خطیر برعهده او تعلق گرفت جهت فرار از پرداخت و ترس از وزیر باره قندهار را بیکار کنان شاه جهان بآبروی واگذار نمود .

این خبر و خیانتهای دیگر علیمردان در اصفهان بعرض شاه رسید و رقمی بنام قوللر آقاسی صادر و او را مأمور احضار علیمردانخان و استمالات از گذشته نمود . چون علیمردانخان بازهم اطاعت نکرد قوللر آقاسی مأمور لشکر کشی شد . از آنطرف هم سعید خان جغتای با لشکر هند بیکم علیمردانخان آمد و در محل سنجری از محال قریبه قندهار جنگی سخت بین قوای قزلباش و جغتای در گرفت و شکست بایرانیان افتاد و قندهار ضمیمه قلمرو هندوستان گردید تا بزمان شاه عباس ثانی .

هر دو در شب شنبه ۲۵ ذی‌قعدة بطالع عقرب پای یوسیدند در سنه ۱۰۴۸ .
چون خبر آمد که سلطان مراد خواندگار بر سر بغداد رسید حسب الامر
اعلی روز پنجشنبه ۲۹ ربیع الثانی هجری بیک برادر سپهسالار متوجه
آذربایجان شد که جانشین برادر باشد و سپهسالار لشکر آذربایجان را
برداشته متوجه پایه سریر اعلی گردد و خود روزه شنبه ۵ شهر جمادی الاول
از اصفهان خروج نموده روز دوشنبه غره شهر رجب المرجب سپهسالار با لشکر
آذربایجان در کنگور داخل اردوی هما یون شده . سه شنبه ۱۲ شهر مذکور
مزاج مبارک نواب اشرف بهم برآمد و با وجود کوفت بیرون آمدند و لشکر
سپهسالار و آذربایجان از نظر اشرف گذشته > و آنانرا مرخص ساختند
که بجانب بغداد روند :

روز جمعه ۲۶ از قلعه بغداد نوشته خلف بیک و بکتاش بیک خان رسید
که خواندگار با عساکر بیشمار روز یکشنبه ۴ رجب بعد از سه ساعت قلعه را
محاصره نمودند و ۲۷ شهر مذکور لشکر جانی خان قورچی باشی و مرتضی
قلیخان ایشیک آقاسی باشی از نظر اشرف گذشته متعاقب سپهسالار روانه
شدند و حسب الحکم جهانمطاع بنده کمترین کمال منجم بعد از پای بوس و
شفقت خلعت روانه اردوی سپهسالار شد و نواب اشرف کوچ کرده متوجه طاق
بسطام > و سلطان > شده . در آنجا مکث فرمودند و خبر رسید که آخر
روز چهارشنبه ۱۶ شعبان رومیه شروع در یورش کرده تمام شب پنجشنبه و
روز پنجشنبه جنگ بوده و طیار محمد پاشای سردار با جمعی کثیر از رومیه برگشته
و باز شب جمعه شروع در یورش کرده تمام شب تا چاشت جمعه جنگ بوده .
بعد از چاشت بکتاش خان از قلعه بیرون آمده امان طلبیده قلعه را داده اند
و حسب الامر موده خواندگار خلف بیک و میرفتاح و نقدی خان و علییارخان
گرایلو را بنحمت خواندگار برده امر فرمود که هر که دیگر دو قلعه باشد قتل کنند
و در آخر بعضی از بوزباشیان و مین‌باشیان که پیاره خود به محافظت مشغول بودند
بنظر خواندگار برده امان یافتند و بعضی خود را بآب انداخته و بعضی پنهان
شده و شب از قلعه بیرون آمده از راه بیابان متصل با ردوی سپهسالار شدند .
خواندگار مصطفی پاشا را سردار کرده بهجت مرمت قلعه بغداد گذاشته
محمد آقا نامی را که معتبر بود با خلفا که مدتی بود از اینجانب بایچه‌گیری

روم رفته بود همراه کرده فرستادند و طالب صلح نمود و خود روز دو شنبه
 ۱۲ رمضان المبارک مراجعت نموده سردار بعد از تعمیر قلعه کوچ کرده متوجه
 قزل رباط و خانقین شده . و حسب الامر اعلی از اینجانب محمد قلی بیك
 جلودار باشی سابق تعیین شده که با محمد آقا به پیش خواند کار روند و
 سارو خان طالش پیش سردار رفته قرار صلح داده و مراجعت نمایند فی سنه ۱۰۴۸ .
 روز شنبه ۲ شهر محرم سارو خان و رفقا پیش سردار رفته بنوعی که
 خاطر خواه اشرف بود قرار دادند و سنور نامه بمهر سردار و جمیع علماء و
 اکابر ایشان کرده متوجه خدمت اشرف شدند و مصطفی پاشا سردار عسکر
 روم از خانقین کوچ کرده مراجعت نمودند و نواب همایون بعد از شنیدن این
 خبر کوچ فرمودند بجانب قزوین و مقرر شد که سپهسالار در بیلاق میم « کلالی
 از بیلاق معتبر علیشکر » سان لشکر دیده و لشکر را مرخص ساخته بخدمت
 اشرف رود . و روز یکشنبه ۳ شهر صفر نواب همایون داخل قزوین شدند
 روز سه شنبه ۱۹ شهر مذکور سپهسالار داخل شده بشرف پاپیوس مشرف
 شدند و فوت مهتر شاه نظر « شاه نظر بیك مهتر کاخانه » و بیماری نواب
 همایون الحمد لله که عاقبت بخیر بود و در ایام نقاهت روز یکشنبه ۲۲ شهر
 شعبان از قزوین بقصد سیروسکار کیلان و مازندران کوچ فرمودند و بعد از
 سیروسکار و سقنه و چراغان دشت و دریاچه لاهیجان روز سه شنبه ۹ رمضان
 که داخل لاهیجان شدند داود بیك که یکی از غلامان معتبر شاه جنب آرامگاه
 بود بساعت سه پاپیوس مشرف شد و جای مهتر شاه نظر باو شفقت شد و
 از کنار دریا سیر و شکار کنان متوجه مازندران شده ، روز جمعه ۱۹ رمضان
 داخل آمل شدند و روز جمعه ۲۶ داخل فرح آباد شده عید را در عمارت
 مبارک آنجا گذرانیدند ، روز پنجشنبه ۹ شوال بعد از سیر پر سه کله داخل اشرف
 شدند و سلطان بلاغی بامحمد علی بیك ناظر کارخانه ها از راه فیروز کوه
 آمده بودند . قبل از نواب اشرف داخل شده بخدمت مشرف شدند . و
 محمد قلی بیك که بابل بگری روم رفته بود آمد و خبر فوت سلطان مراد
 خواند کار رسید که در ۱۸ شوال فوت شده . بتخت نشستن سلطان ابراهیم
 برادرش . و شکار میانگاله یازده روز از نوروز گذشته بود ۲۸۶ کاو کوهی
 شکار شد . و غوک ۲۶ و گرك ۲ فی سنه ۱۰۴۹ در اشرف سان تفنگچی

دیدند . روز جمعه ۳ شهر صفر بقصد سفر عراق خروج نمودند و روز یکشنبه ۱۲ شهر مذکور در دو گل شکار کرده شکار کوهی بسیار شد . از آنجمله ۶ خرس بزرگ بود و روز دو شنبه ۱۳ در فیروز کوه سان تفنگچی که دیده بودند قریب بهزار کس بودند که مانده بودند . و چون ایلچی در آنجا جمع شده بودند حسب الامر مقرر شد که قورچی باشی و قوللر آقاسی و ایشیک آقاسی و تفنگچی آقاسی در فیروز کوه مکث نموده و اسب قسمت نمایند . روز سه شنبه ۲۱ بکاشان رسیده « اما » داخل شهر نشدند و در عمارتی که حسب الامر در سرچشمه فین ساخته شده بود نزول نموده بعد از دوروز کوچ شده روز جمعه ۲ ربیع الاول داخل دارالسلطنه اصفهان شدند و خبر فوت کلیملی خان حاکم ایروان رسید و محمد قلی بیگ جلودار باشی . سابق . که از ایلچیگری روم مراجعت نموده بود بیگلربیگی چخور سعد نموده . روز شنبه غره ربیع الثانی بیابوس اشرف مشرف و محمد قلیخان شده روانه ایروان شد و نواب همایون از اصفهان بسیر حوض ماهی و شکار کوچ و تکه آن نمود رفتند .

در اواخر رجب از این سیر و شکار مراجعت نمودند . و خبر رسید که روز جمعه ۴ ذی قعدة در تبریز زلزله عظیمی شد . و خرابی بسیار کرده . و حسب الحکم مقرر شد که سپهسالار بحقیقت رسیده بمرض رساند که چه خرابی شده و چه مقدار آدم ضایع شده بعد از تحقیق بمرض اشرف رسانیدند که در شهر و بلوکات ۱۲ هزار و نهصد و هشتاد و دو خانه خراب شده و ۳ روز این زلزله امتداد داشته . اما از شهر کمتر ضایع شده و خرابی در بلوکات بیشتر شده فی سنه ۱۰۵۰ . وفات سلطان علیمیرزا عم شاه جنت آرامگاه و زینب بیگم عمه شاه جنت مکان و میر عبدالعظیم داماد و خبر فوت حسنخان حاکم هرات آمده . جایش بمعراب بیگ داده معرابخان شده روانه استرآباد شد و خبر فوت شاهوردی خان حاکم لرستان آمده جایش به علیقلیخان پسرش دادند . و خبر رسید که امامقلیخان پادشاه ترکستان چشمش ضایع شده و ندر محمد خان برادر خود را طلبیده که نیک و بد الکه و لشکر و حشم را رسیده خود گوشه نشین شود چون ندر محمد خان پیش برادر رفته با او بعنوانی سلوک کرده که او رنجیده بپناه سفر مکه رو بدر گاه جهانپناه میآورد و کوفت نواب اشرف در لنجان

اصفهان والحمد لله که عاقبت بخیر شد فی سنه ۱۰۵۱ .

توجه همایون از اصفهان بقصد زیارت مشهد مقدس در هفتم یکشنبه
۶ محرم الحرام بطالع « ۷ ع » که موضع شمس « هالوکط » و دخول
بدار المومنین کاخان روز دوشنبه ۱۲ صفر در کاخان بجوار رحمت ایزدی
پیوست .

نمش آن پادشاه عادل کریم نوجوان را بدار المومنین قم بردند
و در جوار حضرت معصومه گذاشته عمارت عالی ساختند و موقوفات مقرر شده
همه روزه آب و آتش به مستحقین داده میشود .

امید که عمر دولت این پادشاه در تزايد باد فی سنه ۱۰۵۲ .

شاه عباس ثانی

ولادت پادشاه اعظم شاه عباس ثانی - نور حقه عالم و چشم و چراغ بنی آدم شاه عباس ثانی در دار السلطنه قزوین شب جمعه ۱۸ شهر جمادی الثانی ۱۰۴۳ .

چنانچه در تاریخ ولادت مبارکش کلب آستان امیرالمؤمنین بود « بنا بر آنکه مکتوب جمله در حساب آید » جلوس بخت سلطنت در دارالمؤمنین کاشان شب جمعه ۱۶ شهر صفر سنه ۱۰۵۲ که سن مبارکش ۹ سال و ۸ ماه ۲۸ روز بود . شد اول حکمی که فرمودند این بود که احکام بمالك محروسه نویسند . که شرابخانه ها بر طرف باشد و خیمخانه ها را بشکنند حتی آنچه در شیراز بجهت سرکار خاصه میریخته اند . و بقایای زمان شاه جنت مکان که نزد رعیت و غیره بود . و از دفتر بقایا حواله میشد بخشیدند . و تاریخ جلوس میمنت مأنوس ظل معبود < ۱۰۵۲ > شد و بجهت نقش نگین مبارک مقرر فرمودند که این مصراع نقش نگین کنند (که بود کلب علی عباس ثانی) وجهی که شرب مدام میکردند توبه کردند و توبه نامه ها نوشته بنظر کیمیا اثر رسانیدند و راغب نماز و روزه و تقوی شدند . امید که سایه اش از سر شیعیان کم نشود و بر اعداء دین مظفر و منصور باشند و دولتش بدولت صاحب الامر متصل گردد . بحق النبی والولی .

خروج از کاشان بعزم قزوین جمعه ۲۳ شهر صفر و دخول بقزوین بدولتخانه مبارک که روز یکشنبه ۲۴ ربیع الاول . و روز چهارشنبه ۴ ربیع الثانی اراده چیزی خواندن فرموده شروع « بتحصیل » کردند . معلم « نواب اشرف » میرمرتضی « اصفهانی میبود » و روز چهارشنبه ۲۷ شهر رجب امام قبیخان پادشاه ترکستان و ماوراءالنهر « که پادشاهی » را برادر گذاشته « بود » خود روانه مکه معظمه شده . و حسب الامر مقرر شده بود که در نهایت اعزاز و احترام او را بیاوردند داخل قزوین شد . نواب همايون قریب دو فرسخ استقبال نموده و ملاقات فرمودند . و گرمی بسیار

وانعامات بیشمار کرده . در اواسط شهر شعبان المعظم او را روانه مکه معظمه فرمودند

بامراء وحکام قلمی شد که آنچه لازمه خدمتگذاری بوده باشد بعمل آورده . او را از « قلمرو » خود بگذاشتند و روز دو شنبه شهر ذی الحجه هلیقلی بیک دیوان بیکی را گرفتند . و چون مقرر شده بود که رستمخان سپهسالار را دره شهد مقدس بقتل آورند . در ۹ ذی الحجه او را بقتل رسانیدند و جمعه ۱۵ شهر مذکور خبرقتل او را آوردند . و چون حسب الامر ایوان چهل ستون تعمیر یافته بود . روز سه شنبه ۲۵ شهر مذکور داخل « همارت مزبور » شده و مجلس عظیمی « برپا » شد . مرتضی قلیخان ایشیک آقاسی باشی . دیوان بیکی نیز شد و ایالت تبریز پیر بوداق خان ولد شاه بنده خان شفت هده بیای بوس اشرف مشرف هده و داود بیک قورچی « رکاب - مهتر رکابخانه » پای حکومت دشتستان بوسیده و رستم بیک ولد امیرخان فورچی باشی پایبوسی مهربرداری کرده . مهر های مرصع چپ و راست بدو شفت شد . سیاروش بیک قوللر آقاسی که در خراسان بود ۱۲ شهر مذکور پایبوس اشرف مشرف شد فی سنه ۱۰۵۲ .

ایلچی از جانب روم تحف بسیار گذرانیده . اظهار دوستی و مبالغه در باب استحکام صلح که باعث رفاهیت و آمدود تجار و دهای خیر « هامه » است مینمود . نواب اشرف فرمودند : خاطر جمع دارید که از جانب ما « اقدام بچنگ » نمیشود .

چون امیرخان حاکم کسگری بگناه و تقصیری وزیر خود را بقتل رسانیده او را عزل کرده امارت کسگر را بریده (کذا) بیک میراب اصفهان داده او را ملقب بعباس قلیخان کردند و شب شنبه ۲۹ شهر رجب خروج از قزوین فرمودند بقصد توجه صفهان در قه حیدر بیک ایشیک آقاسی باشی در حرم علیه از خدمت استعفا نموده در آستانه مصومه ساکن شد . بجهت کدورتی که میان او و میرزا اتقی اعتماد الدوله شده بود .

هپ چهارشنبه ۲۱ شهر شعبان المعظم بطالع جوزا (هوله) موضع جوازه زیا بود و داخل دار السلطنه اصفهان شدند و هلیقلی بیک ولد میرزا علی سلطان چلبی ایشیک آقاسی باشی را بجای حیدر بیک ولد ابوالقاسم بیک تعیین نموده و حسب الامر اعلی مقرر شد که تالاری در پیش همارت هفت طبقه دارالامانی

صفهان رو بیدان بسازند و در روز پنجشنبه ۲۴ شهری القمه الحرام بطالم
مسعود بنای عمارت مذکور شد فی سنه ۱۰۵۳.

روز چهارشنبه ۲۲ جمادی الاول علیه‌الیهان ولد شاهوردیخان که
باخلیل خان بختیاری از ارستان آمده بیابوس اشرف مشرف شدند.
و آقا طاهر تفنگچی آقاسی را با آقاسمید برادرزاده اش که حسب الامر اعلی
بتحریرک میرزا تقی اعتماد الدوله از جهت آنکه در محلی که مقرر شده بود
که تفنگچی بگیرند. توقع بسیاری از مردم کرده. بد دعائی بجهت ذات
مبارک اشرف اقدس حاصل کرده در همین روز بقتل رسانیدند. و قلندر سلطان
ولد میرزا علی سلطان چوله را که برادر بزرگتر علیقلی بیگ است تفنگچی
آقاسی کردند و قرچقای خان ولد منوچهر خان حاکم مشهد مقدس را
چون جمعی کثیر از اوشکایت میکردند عزل کردند و باردوی همایون طلبیدند
و مشهد مقدس را به مرتضی قلیخان ولد محرابخان که حاکم مرو بود دادند
و مرو را بمقلی بیگ «خان» برادر خسروخان شفقت فرمودند. مقرر شد
که علیه‌الیهان بمرو داخل شود و مرتضی قلیخان بمشهد آید. و چون خبر
رسید که جمعی از اران بختیاری بر سر خانه خلیل خان رفته اند و بعضی
خرابیها کرده و اطاعت حاکم خود نمیکند. مقرر شد که قلندر سلطان
تفنگچی آقاسی با جمعی از عساکر فارس بر سر ایشان رفته ایشانرا تنبیه
(در اصل تبه) نمایند.

و در چهارشنبه ۷ شوال نواب همایون داخل تالار آقایی که با تمام رسیده بودند
و مجلس عظیمی «پیا» شد و در ذی‌قعدة همین سال صبیح جانی خان قورچی باشی را
بمیرزا قاسم برادرزاده میرزا تقی اعتماد الدوله عقد کرده عروسی و میهمانیهای
مکرر فرمودند و در روز عید اضحی خواجه معزم ریش سفید خواجه های
در حرم را گیرانیدند. بجهت آنکه از مردم طمع بسیاری میکرد
فی سنه ۱۰۵۴.

رفتن خلیفه سلطان بمکه معظمه. چنانچه معزم ۱۰۵۵ در
مکه ... کردند.

در غره سفر بطالع نور بمیرزا وضی برادر اعظم خان ساوجبی وزارت
اصفهان شفقت شد. و خواجه صندل ریش سفید خواجه های در حرم علیه شد.

و صفی قلی سلطان ولد سارو سلطان بیگدلی حاکم سلطانیة شد . و ولد خواجه نظر علی خرابی (کذا شاید خرابی باشد) باشی ممالک محروسه شد پیایوس اشرف مشرف شدند و قلندر سلطان تفنگچی آقاسی از (صفر) بختیاری در ۱۱ صفر مراجعت نموده جماعتی از بختیاری را که با حاکم خود سرکشی کرده بودند بکنده و زنجیر مقید ساخته بنظر اشرف رسانیدند و مقرر شد که دیوان کنند . و محمد طاهر یکاول ایچی ندرخان اوزبک آمده او را اعزاز و انعام بسیاری فرموده در شهر جمادی الاول مرخص ساختند که چون بجهت بعضی از امراء سوغانی آورده بود هر کس باو تواضعی کرد و با انعامات شاهی قریب به پنجهزار تومان باو رسانیدند .

چون بدسلوکیهربخان حاکم شیروان بسمع اهرف رسید او را طلبیده شیروان را بخسرو خان میرشکار باشی داده . افه وردی بیک ولد مشارو، الیه را میرشکار باشی کردند و روز دوشنبه ۱۲ رجب بطالع قوس بشرف پیایوس اشرف مشرف شدند .

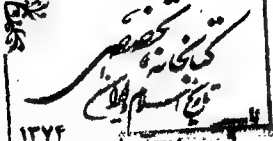
جانی خان قورچی باشی بگمان اینکه اگر میرزا تقی اعتماد الدوله را بکشد نواب اهرف را بد نخواهد آمد . بتحریر نقدی خان و ههربخان معزول و جمعی از جهال قزلباش بر سرخانه او رفته در روز چهارشنبه ۲۰ همین او را بقتل رسانیدند و روز شنبه ۲۳ شهر مذکور (عباسنامه یکروز پس از قتل سارو تقی) بطالع قوس بتکلیف تمام نواب خلیفه سلطانرا پای وزارت اعظم بوسانند . و روز یکشنبه ۲۴ شهر مذکور حسب الامر اعلی جانی خان قورچی باشی و تقدی خان و ههربخان و عباسقلی بیک ولد تخته خان و جبا دار باشی و علی میرزا بیک را که همراه جانی خان بودند . در عوض قتل میرزا تقی بقتل رسانیدند و روز دو شنبه ۳ رمضان المبارک حسب الامر مقرر شد که که منجمان ساعت تعیین کنند که مرتضی قلبخان ایشیک آقاسی باشی قورچی باشی شود . و سیاوش بیک قوللر آقاسی بلقب خانی سرافراز گردید و کوه گیلویه باوشقت شد . و مهدیقلی بیک ولد اغورلوخان ایشیک آقاسی باشی و اغورلو بیک ناظر دفترخانه دیوان بیگی شد . و اسماعیل بیک داماد او ناظر دفترخانه شد . و محمد مؤمن بیک ولد خواجه اختیار که ایشیک آقاسی در حرم بود ناظر دواب شد و امام قلی بیک صحبت یساول که

از ایلچیکری هند آمده بود جبار باشی شد. و صفی قلی بیگ ولد مراد حسن اوج نامی (کذا) قورچی باشی شد و در روز جمعه ۱۲ شهر حوال بطالع دلو ساعت اختیار شد که حضرات مذکور بیای بوس اشرف مشرف شدند و مطلع گردیدند و حسب الحکم جهانمطاع نواب میرزا حبیب الله صدر قورچی باشی مذکور و ملا محمد مقیم منجم روانه قم شدند بجهت نصب کردن صندوق قبر و آب و آتش دادن بادشاه رضوان آرامگاه شاه صفی علیه الرحمه و میرزا قاضی شیخ الاسلام صفهان و ملا حسن علی ولد ملا عبدالله بسبب عهد و پیمانی که با یکدیگر کرده بودند بجهت سعی در ترضیع خلیفه سلطان اعتماد الدوله و باز اسرار یکدیگر را مکشوف کرده اعتراف نموده. نوشته ها بخط و مهر یکدیگر ظاهر ساختند.

حسب الامرا علی در دیوان «معاکمه» شده. معزول شدند و خبر فوت ملک حمزه ملک سیستان رسیده جایش بملک نصرت خان پسر برادر او که در کاب ظفر انتساب بود داده او را مطلع نموده با اسب وزین طلا روانه سیستان نمودند فی ذی الحجه ۱۰۵۵.

روز چهارشنبه ۱۲ معزم با اختیار منجمین امارت خوار و سمنان و دماوند و فیروز کوه و هزار جریب که الکه جماعت یار کی است. بجمشید خان ولد منوچهر چرکس شفقت شد. بجای پدر نشست و بمهدی خان سلطان حرب میرزا آذربایجان و بدوست علی سلطان زنکنه خاف خراسان و بمیرزا معصوم مشرف طوبله وزارت قرا باغ و به نجف بیگ ولد میرزا محمد اشرف قوشخانه شفقت شده بیابوس اشرف مشرف شدند.

و مال بیت اللطف کل ممالک معروسه که قریب به سه هزار تومان میشد بترغیب نواب خلیفه سلطان بنشینند «صرف نظر نمودند» و مقرر شد که فواش «در شهرها» نباشند و احکام باطراف نوشته حکم تاکید و بواب برطرف نمودن شراب و عراب خانه ها بمالک معروسه قلمی شد و چون ملا هلی نقی شیخ الاسلام شیراز بی طبعی و خوش سلیقگی اشتها داشت طلبیده و شیخ الاسلام صفهان کردند و ملا محمد باقر خراسانی که از فضایل مشهور و بسیار صالح است تولیت و تدریس مدرسه ملا عبدالله که از مدارس مشهور صفهان و از بناهای شاه جنت مکان است «باو» شفقت شد و

میرزا « محمد طاهر (۱) که بعل و فراست و استعداد آراسته و جوان و
سابقاً « در خدمت انشاء میرزا تقی « ساروتقی « و بعد از آن در خدمت
نواب خلیفه سلطان بود . چون قابل خدمت اشرف بود واجه ادانیز خدمت
این آستان کرده بودند بواقعه نویسی و مجلس نویس سرافراز شد و بیابوس
اشرف رسید .

روز چهارشنبه ۲۴ شهر صفر میرزا مظفر ولد محمد مؤمن بیک وزیر
سابق اصفهان را وزیر شیروان کردند و در شوال این سال قزقا باغیان ولد
منوچهرخان که حقوق خدمت قدیم داشتند و بیعت بدسلوکی معزول گردیده
بودند . بعد از گوشمال باز خدمت مشهد مقدس باو شفقت شده حسب الامر
مقرر شد که مرتضی قلیخان حاکم مشهد بیایه سریر اعلی آمده . در
ذی الحجه بیابوس اشرف مشرف شد و همدان باو شفقت شد و خبر فوت
میرزا معین متولی مشهد مقدس آمده تولیت مشهد مقدس بمیرزا باقر
شیخ الاسلام قزوین داده شد ، و در شوال این سال بغلام فاخره مشرف شده
« بهیوب ماموریت خود « روانه گردیدند . و چون جمعی از اترک و اهل
سیاه چخور سمد ایروان که همیشه با حکام آنجا بشکایت اقدام مینمودند
در این وقت از زهد محمد قلیخان حاکم آنجا بشکایت از او
بر سر راه نواب اشرف آمدند . بر مزاج مبارک اشرف گران آمده . مقرر
فرمودند که محمد قلیخان بیایه سریر اعلی آمده و آنولایت بکی بخر و بیک
پوزباشی چرکس شفقت شد .

روز جمعه ۱۹ شهر رجب بیابوس اشرف ولقب خانی سرافراز گردید
و بعد از غنیدن خبر فوت آدم سلطان که بعضی از محال کیلان را داشته .
جایش پسرش شفقت شد . و چون ابراهیم سلطان سفره چی پسر خلف بیک
در خانه خود از دست ملازمی از ملازمانش مقتول گردید خدمت سفره چیگری
بدقصد بیک برادر او که صحبت بسا ول و شفقت شد و ولد ابراهیم سلطان

(۱) میرزا محمد طاهر وحید قزوینی صاحب کتاب هبا سنامه است
که سال ۱۳۲۹ خورشیدی این کتاب در محل اراک « چاپخانه فروردین »
طبع و در دسترس اهل تحقیق قرار گرفت .

را صحبت بساؤل کردند . و روز پنج شنبه غره شهر ربیع الثانی در جانب دروازه حسن آباد در زمینی که پائین گبر آباد و طویله بود کردند « شاید غرض آن باشد که در این زمین طویله احداث کردند » و ساروخان و عیسی خان برادر او را بجهت سرداری خراسان طلبیده بودند بشرف پای بوس مشرف شدند .

در رمضان آیین سال متوجه خراسان شدند . روز چهار شنبه ۲۶ شهر جمادی الثانی خبر رسید « که » مراد بخش پسر سلطان خرم پادشاه هند بالشکری فراوان به آتا لوغی علی مردان حسب الحکم سلطان خرم بک ملک ندر محمد خان پادشاه ترکستان میآید که ندر محمد خان از پسرش عبدالعزیز خان خائف بوده . کمک طلبیده بود . بعدود بلخ که میرسند . بی خبر داخل شهر شده شهر را تصرف می نمایند .

ندر محمد خان که این اوضاع را می بیند از دروازه دیگر باعهده قلبلی خود را بدر انداخته . گریزان داخل مرو شده . پناه بدرگاه جهان پناه میآورد که بدانچه حکم جهانمطاع شود عمل نماید . حسب الامر اعلی مقرر شد که مهدی قلی خان ایشک آقاسی باشی و محمد علی بیگ ناظر تا مشهد باستقبال اورفته . در هر باب در خدمتکاری او خود را معاف ندارند . تا داخل شدن اصفهان در خدمت او باشند .

و روز شنبه ۲۹ شعبان بعدود صفهان رسیده . حسب الامر اعلی او را استقبال عظیمی کردند و نواب هما یون خود نیز قریب بیک فرسخ او را استقبال نموده تا دوسه فرسخ پای اندازند و از ندانسته همه جاسر راه ایشان را آیین بسته داخل شهر شدند و بعد از سیر و چراغان میدان و آتش بازی و تکلیفات « در اصل تکلیفات » بسیار در ۲۰ رمضان متوجه خراسان شد و حسب الحکم جهانمطاع مقرر شد که لشکر خراسان با جمعی از ملازمان خاصه که تا خراسان همراه او بودند « به همراهی او تا بلخ » بروند .

بعد از استماع این خبر هندو « لشکریان هندوستان » بلخ را خالی کرده فرار نمودند و او بی تعب در ۹ شوال ۱۰۵۵ داخل بلخ شد .

و جان نثار خان ابلجی هند که از جانب سلطان خرم میآمد روز شنبه ۵ شهر محرم ذی القعدة داخل اصفهان شده در روز عید بیای بوس اشرف مشرف شد فی سنه ۱۰۵۶

روز دوشنبه ۲ شهر ربیع الاول بنای عمارت دیوانخانه که در باغ آینه است مقرر شد که ساخته . و نهر باغ نقش جهان را از پیش عمارت بگذرانند، تمام شده و روز دوشنبه ۱۹ شهر ذی القعدة داخل عمارت مذکور شده جشن عظیمی شد .

و جان نثار خان ایلچی هند مرخص شد و قوش بیگی ایلچی عبدالعزیز خان آمده در همان مجالس پیاپیوس مشرف شد و تاریخی که صائباً بجهت اتمام این عمارت ساختند مصراع تاریخ این است . « قبله گاه تاجداران باد دائم این مکان » (۱) .

و ایلچی اروس آمده . پیاپیوس مشرف شد و پیشکش لایق بگذرانید و از اصفهان بعزم سیروشکار سه روزه خروج نموده . بعد از سیر حوض ماهی بشکار بز و قوچ و میش که در کوهی بود در حوالی آنجا رفته . قریب بیكصد رأس شکار کرده و صباحش بجانب اصفهان مراجعت نمودند . و در آشنای راه « نیز » قریب بشصت هفتاد آهو شکار کردند و دفعه دیگر بعزم زیارت شاه طور (۲) از اصفهان خروج نموده و در آنجا بشکار آهو و سیر آب گرم اصفهان بدان حدود رفته در حوالی آب گرم دامی کشیده شکار جرگه آهو فرمودند . دوهزار و هفتصد آهو شکار کردند و جان نثار خان ایلچی هند که در خدمت اشرف بود از جا در آمده تعجبات کرد که در حوالی صفهان این چنین شکاری نشنیده ایم که شده باشد فی سنه ۱۰۵۷ .

(۱) عمارت دیوان خانه یا دولت خانه که اکنون بچهل ستون معروف است از بناهای شاه عباس دوم و تاریخ بنای آن را در « جملات مبارکترین بناهای دنیا » « خانه چشم جهان » شهر مرقوم در متن یافته اند . عمارت مزبور در رمضان ۱۱۱۸ دچار حریق شد .

هزار و یکصد و هیجده زهجرت نبوی گذشته بود که آتش به چل ستون افتاد میگویند شاه خرافی صفوی (شاه سلطان حسین) گفته بود بگذارد بسوزد تا فضای آسمانی کار خود را بکند . عمارت فعلی از ساخته ها یا تعمیر شده زمان شاه سلطان حسین است .

(۲) شاه تور از دهستان رودشت بخش کوهپایه اصفهان سر راه یزد . خود کوهپایه در شمال شهرضا و دامنه کوه فشارك و سر اش قرار گرفته .

خروج نواب اشرف از دار السلطنه اصفهان بزم زیارت مشهد مقدس و سفر قندهار بطالع اسد «لو» نوروز در اصفهان کرده . بعد از نوروز سلطانی «رایات ظفر نصرت حرکت نموده» ۲۲ روز در خوار مکث کردند و در آن عرض «در عرض آن چند روز» مهدی خواجه ایلیچی ندر محمد خان آمده پایبوس اشرف مشرف شد و عباسقلی خان حاکم کسگر با لشکر مستعد «باردوی کیوانپوی» ملحق گردید و در سه مان «هرا بخان» حاکم استرآباد بالشکر خود پایبوس «اشرف» رسید . و نظیر علی خان متول و حاکم اردبیل بالشکری رنگین «حضور» رسید و علی قلیخان حاکم ارستان در سمنان بسجده اشرف مشرف شدند .

روز دوشنبه ۹ جمادی الاول نزول اجلال در بسطام (۱) فرمودند و حسب الامر مقرر شد که قلندر سلطان تفنگچی آقاسی باشی و عباسقلیخان بمشهد مقدس رفته در تهیه اباب و توپ بیرون «بردن» باشند و و آلزبار (۲) بیک که از جانب رستمخان از گرجستان آمده جنگی که میان طهمورث خان و رستم خان و جماعت قزاق بسرمداری جمال خان «قراقور» واقع شده و شکست بر طهمورث افتاد و داود میرزا پسر طهمورث مقتول شد و ریواس بیک (۳) وکیل طهمورث کشته شده . سر بسیاری بریده و نقاره خانه و اسباب گرجیه بدست قازیان شیرشکار افتاده بود ، بنظر اشرف رسانیدند و ایلیچی که بسرعت از جانب پادشاه روم آمده بود بمبارک باد سفر نواب هماپون و طلب قیل پایبوس اشرف مشرف شد و قلی بیک ولد مقصود بیک ناظر را که ملقب بشاه قلی بیگ کرده بایلیچگری بجانب هندوستان بطلب قندهار بجهت رفاهیت سپاه و رعیت می فرستادند روانه نمودند و روز جمعه ۳ رجب از بسطام کوچ فرموده ۷ شعبان از طرق

(۱) معسکر یا اردوگاه حسب الامر چمن بسطام از بیلاقات خراسان بوده که می بایست تمام عساکر منصوره در آنجا جمع آمده و همگان برای استرداد عضوی از پیکر اصلی «قندهار» حرکت کنند .

(۲) دراصل دوراه مهمله است .

(۳) این ریواس غیر از برادر زاده ارسطاو میباشد .

پیاده داخل مشهد مقدس شده بزیارت « ثامن الائمه » مشرف شدند ، و
شنبه ۲۳ شهر مذکور حسب الامر « اعلی » سپهسالار از مشهد مقدس
خروج نموده و مقرر شد که از خزانه عامره از نقد . در وجه مواجب عساکر
منصوره داده شود و هر کس زر بگیرد از عقب سپهسالار برود ، و متعاقب
توبخانه با تفنگچی آقاسی روانه شدند ، و حسب الامر اعلی محمد قلی خان
حاکم سابق ایروان مقرر شد ، که در ولایت خراسان چندان غله که ممکن
باشد . بنوعی که رعیت راضی باشند . از رعایا بیع نمایند . و مبالغی زر نقد
از خزانه عامره تحویل او شد . و هصر روز جمعه ۲۹ شعبان خانم والده
و حکیمه بجوار رحمت ایزدی پیوستند و توشمال نیز وفات یافت . جایش را
بشاهوردی بیگ ولد او شفقت فرمودند و ایلچی دیگر از جانب روم
بهمان کار که ایلچی اول آمده بود آمده که اگر در راه قضیه بر او واقع شده
و نرسیده باشد این بیگ برسد . و سلطان بلاغی نیز از قزوین آمده بشرف
مسجده اشرف مشرف شده . عرض نمود ، که میخواهم در این سفر در خدمت
باشم و روز شنبه ۲۲ رمضان نواب همايون از مشهد مقدس کوچ کردند
و بعضی اهل حرم را در مشهد مقدس گذاشتند و حسب الامر اعلی مقرر شد
که علی قباد بیگ ایشیک آقاسی در حرم علیه در مشهد مقدس سرکار باشد
و کاشی کاری صحن آستانه و فرش دیگر . . . و تعمیراتی که لازم باشد
بکنند و روز جمعه ۲۰ شوال داخل هرات شده در عمارات بیرون شهر نزول
اجلال فرمودند ، و در اثنای روز دخول قشون لشکر ولی محمد خان ولد
رستم خان و لشکر عباسقلی خان حاکم هرات . و ساروخان بر سر راه نواب
همايون از دو جانب صف کشیدند ؛ و بنظر مبارک اشرف رسیدند و
حسب الامر اعلی مقرر شد که محرابغان حاکم استر آباد و جمشیدخان
پارنگی « کذا » با جمعی دیگر از عساکر منصوره بسرداری محرابغان
پیشتر رفته قلعه بست را محاصره نمایند و خود جمعه ۷ از هرات خروج
نموده و در روز دو شنبه ۱۲ ذی القعدة داخل فراه شدند ، و جمیع عساکر
منصوره که پیشتر همراه سپهسالار بودند براق پوش باستقبال نواب همايون
آمدند بنظر اشرف رسیدند و شنبه ۱۹ از فراه کوچ فرموده لشکر که یک کیلویه
بسرداری سیاوش خان قللر آقاسی بنظر اشرف رسیده مقرر شد که

ساروخان رفته، قلعه، زمین داور را محاصره نمایند، اما احتیاج بسیه و چنگ نیست (۱) و در برابر نوزاد « کذا » قریب به دو پنجاه سرورنده بنظر اشرف رسید که روشن سلطان فرستاده بود و حاکم کریش « شاید کرشک باشد » شاهی سیون شده . باستقبال و سجده اشرف مشرف شد و حسب الامر اعلیٰ جمعی را تعیین نموده از کنار هیرمند برگردانند که در عراق و خراسان و دارالمرز سی هزار نوکر گرفته موجب نقد داده بیاورند و بعد از فتح و مراجعت از قندهار عساکر منصوره در کنار هیرمند تازه بنظر اشرف رسید و سپاه کرمان بسرداری قورچی باشی بنظر اشرف رسید و در چهار ذی الحجه از آب هیرمند عبور فرموده جمیع عساکر منصوره یراق پوش در خدمت « بودند » و روز جمعه ۱۰ شهر ذی الحجه (۲) که عید اضحیٰ بود بطالع حمل نظر مبارک بر قلعه قندهار انداخته . شنبه ۱۱ بکنار قلعه آمده . نواب همان در باغ عباسآباد که گنجعلی خان در « جهت » شمالی قلعه ساخته بود نزول نمودند و عساکر منصوره هر کس بمکانیکه مقرر شد نزول نموده ، شروع در سیه بردن فرمودند ، و علی قلی بیک دیوان بیگی سابق که محبوس بود حسب الامر « او را » طلبیدند و او آمد و بشرف پایوس اشرف اشرف مشرف شد فی سنه ۱۰۵۸ .

در روز سه شنبه ۱۲ محرم فتح قلعه بست شده بسرداری محرابخان و نظر علی خان و عباسقلی خان و درغ صفرا مرانی که در بست بودند بر دل خان حاکم بست را با ۵۰۰ زنده « اسیر » و ۱۵۰۰ سر و دو فیل و نقاره خانه بنظر اشرف رسانیدند ، و صبح روز یکشنبه ۲ شهر مذکور بر

(۱) عبارت مجمل و رسا نیست . اصل مطلب آنست که ساروخان باتفاق جمعی از یوز باشیان و قورچیان مأمور زمین داور شدند و قلاع دلارام و دلخک و کرشک را محاصره و محصورین بدون چنگ تسلیم شدند ولی روشن سلطان از محل مأموریت خود ۱۵۰ سر و اسیر فرستاد .

(۲) عباسنامه ۱۲ شهر ذی الحجه در ساحت مسعود که ملک المنجمین

تعیین نموده بود .

قلعه قندهار یورش نموده شیرجانی را گرفته و ۵۰ سرورنده آوردند و بعد از
 این فتح نواب همایون از بابت ترحم که مبادا اهالی آن قلعه نیز مثل قلعه
 بست قتل و اسیر شوند محمد بیک صحبت یساول را باندرون قلعه فرستاده
 ارقام نوشتند تا بعد از قتل و غارت مؤاخذت نباشند اهل قلعه رقم اشرف را
 بوسیله بر سر گذاشتند . که نمیدانستیم که نواب همایون خود آمده اند .
 حالا که مشخص شد همه سگ و بنده ایم و در باب بیرون آمدن شاهوردی خان
 بیش از همه مبالغه نموده . شنبه ۸ شهر مذکور بیرون آمدند و دوشنبه ۱۰
 قبیچاق خان با توابع بیرون آمده . بولی محمد خان اوزبیک موصول شد .
 و شب ۱۲ دولتخان بیرون آمده . و روز پنجشنبه ۱۳ دولتخان و قبیچاق خان
 و نورا ابوالحسن و غیره و امراء قندهاری بیای بوس اشرف مشرف شدند .
 و روز یکشنبه ۱۶ نواب اشرف داخل قلعه شده . بساعتی سعد در
 مسجد جامع خطبه بنام نامی شاه عالم پناه خوانده و سکه باسم مبارک کش
 زدند . و اسدالله خان حاکم زمین داور که از روز اول امان طلبیده بود
 قلعه زمین داور را تسلیم سارو خان نموده . و امرای قندهار و زمین داور را
 بالشکری و اسباب و جمعیت مرخص ساخته که بولایت خود روند و جمعی از
 عساکر منصوره را تعیین فرمودند که تاغزین ایشانرا برسانند که مباداجمال
 قزلباش بایشان آسیبی برسانند و قلعه قندهار را به محرابغان حاکم استرآباد
 و قلعه بست را بدوست علی سلطان زنکنه و حاکم در بند بجهت ایلچی کر
 هند تعیین شده روز یکشنبه ۲۱ نواب همایون از قندهار کوچ کرده نوروز
 سلطاننیرادر کنار هیرمند گذرانیده . فرار را بریواسخان شفقت فرمودند .
 و روز پنجشنبه ۹ ربیع الثانی داخل دارالسلطنه هرات شدند و ذوالفقار بیک
 ایلچی عبدالعزیز خان در سر راه بیانیوس اشرف رسید و روز شنبه ۱۷
 « در اصل ۱۲ » شهر جمادی الاول خبر رسید که اوونک زیب وند سلطان
 خرم با لشکر مستعد روز چهارشنبه ۱۴ شهر مزکور که موضع شمس بود
 بر سر قلعه قندهار آمده و محاصره نمودند و ده روز قبل از آمدن او
 بهادرخان سپهسالار با بعضی عساکر بهوالی قلعه آمده بودند چون این
 اخبار بسمع مبارک نواب اشرف رسید مقرر شد که نجفقلی بیک امیر
 آخور باشی و ندعلی هالی (کذا - هالو) زنکنه و سپاه منصوره «عساکر» پازوکی

والوار بعدود قندهار رفته مخبر باشند حتی المقدور در دفع دشمن کوشیده
 شنبه ۲۵ جمادی الثانی علیقلیخان حاکم ماروچاقرا (۱) مقرر کردند
 که با پانصد کس از نوکران عباسقلیخان برادرش برداشته باجماعت وایماقانی
 که در حدود هرات میباشند که قریب پنج شش هزار کس هستند . باردوی
 نظر علیخان متولی و حاکم اردبیل ملحق شده باغش هزار کس که در
 ییلاق سبزوار بودند بسررداری نظرعلیخان متوجه « قندهار » شوند .

و سه شنبه ۲۵ جمادی مرتضی قلیخان سپهسالار و مرتضی قلیخان
 قورچی باشی و سیاوش خان قوللر آقاسی و پیر بوداق خان و ساروخان و
 آقاخان مقدم و بعضی امراء که مقرر بمرافقت او شده بودند که متوجه قندهار
 شوند، پیاپیوس اشرف مشرف شده روانه شدند . و در آن اثنا خبر رسید که
 بهادر خان سپهسالار هندیان ؛ « بضر ب » تویی که از قلعه قندهار انداخته
 بودند کشته و خودش از واهمه فوت شده و روز یکشنبه ۲۱ رجب اسماعیل
 میرزا برادر نواب همايون بجوار رحمت ایزدی پیوست و چون امراء عظام
 عرضه بخدمت اشرف نوشته « که من بعنوان حکیم و منجم متوجه خدمت امراء
 شوم . ۲۳ شهر مذکور روانه شدیم . و در همین روز خبر رسید که نجفقلی
 بیك میرآخور باشی که بعوالی کریش رسیده قلیچ خان که یکی از امراء
 معتبر هند بود و او را بمعاصره قلعه بست فرستاده بودند و بمعاصره مشغول
 بوده . خنجر خان و قباد خان والله قلیخانرا با ولدان خود همراه نموده که
 کریش و آن حوالی را بتازند میرآخور باشی بایشان برخورد جنگی صعب
 روی داده و شکست بر آنجمعات افتاده قریب به هفتصد هشتصد سر بریده و
 نثاره خانه ایشانرا بدست آورده و لشکر هند در اثناء گریز خود را بآب
 هیرمند انداخته جمعی کثیر را آب برده .

(۱) اگر ماروچاق مرجق باشد یکی از توابع بیست و يك گانه
 هرات سابق است ۱ - جام - ۲ - باخرز - ۳ - کوسویه - ۴ - خره - ۵ - فوشنج
 ۶ - ازاب - ۷ - تولك - ۸ - غور - ۹ - فیروز کوه - ۱۰ - غرستان - ۱۱ - مرغاب
 ۱۲ - فارابیاب - ۱۳ - مرجق - ۱۴ - اسفرار - ۱۵ - فراه - ۱۶ - سجستان
 ۱۷ - تکیناباد - ۱۸ - کابل - ۱۹ - تیراه - ۲۰ - بستستان - ۲۱ - افغانستان ناشط سند

چون این خبر بقلیچ خان رسیده از کنار قلعه بست کوچ نموده مراجعت کردند و سه شنبه ۸ شهر شعبان بنده کمترین بخدمت امراء رسیده امرای عظام روز چهارشنبه ۲۳ از آب هیرمند عبور نموده در سنگی من اعمال بست نزول نمودند و حقیقت جنگ را از بنده کمترین پرسیدند. چون در آن اوقات مریخ جنوبی بود و روز یکشنبه مغربی میشد. و دیگر دلائل بود عرض کردم که در این هفته از جنگ ملاحظه فرمایند و روز یکشنبه بتوفیق الله متوجه شو بدو در آن اثناء خبر رسید که چون قلیچ خان با امراء «جنگیده» و شکسته «شده» مراجعت نموده به والی قندهار رسیده. اورنگ زیب که خبر شکست و آمدن ایشانرا شنیده اعراضی شده فرموده که در همانجا که سر راه قزلباش است باشند و خبر دار باشند و رستمخان دکنی را با جمعی از عساکر که در اردوی او قدرت حرکت و اسب خوب داشتند بکمک قلیچ خان فرستاده و ایضا خبر رسید که معرابخان حاکم قندهار بیماری صمبی دارد. چنانچه شاید دوسه روزی بیش زنده نماند. امراء از بیم آنکه بعد از فوت او مبادا «هندیان» بر قلعه دست یابند یا اینکه چون رستمخان دکنی با لشکری مکمل بکمک قلیچ خان آمده بر سر میرآخورباشی و نظر علیخان و جمعی از عساکر منصوره که در کوشک نخود نشسته اند. آتند. قوللر آفاسی را با غلامان و بعضی از امراء روانه نموده. خود متعاقب اردو شتر و آذوقه و اسباب را گذاشته روانه شدند و روز سه شنبه ۲۶ قریب بظهر بکوشک نخود نزول نمودند که قراولان خبر آوردند که لشکر هندو رسید. هنوز لشکر قزلباش نرسیده بود که امراء عظام سوار شده و تیپ «خود را» در برابر تیپ لشکر هندو ترتیب میدادند. قریب بغروب شد چون هوا بسیار گرم بود و اسب قزلباش آب نخورده بود فوج فوج بجهت آب دادن اسبان مراجعت می نمودند «تا آنکه» شب بمیان در آمده. امراء نیز مراجعت نمودند. چون اکثر جماعتی که بآب دادن اسبان برگشته بودند شتر و آذوقه و اسباب ایشان نیامده بود. بجهت آنکه خود را بآذوقه و جواسب رسانند بکنار هیرمند مراجعت نمودند.

روز دو شنبه ۲۸ نزول در کنار هیرمند فرمودند و لشکر هندو نیز که

كرت (۱) و جرئت قزلباش را ملاحظه فرمودند حیات خود را غنیمت دانسته برگشته متوجه قندهار شده ملحق باردوی اورنگ زیب شدند . و از آمدن لشكر قزلباش و كثرت و جرأت و جلالت ایشان چندان گفتند كه خوف عظیم بر اورنگ زیب و لشكر هندو مستوالی شده كه مجال درنگ برایشان نماند روز چهارشنبه ۷ شهر رمضان المبارك هندو از كنار قلمه شروع در كوچ کرده مراجعت نمودند . و شب جمعه ۹ شهر رمضان محرابغان حاكم قندهار بجوار رحمت ایزدی پیوسته و در همین روز نیز اورنگ زیب از كنار قلمه مایوس و نا امید كوچ کردند .

چون خبر بیماری محرابغان بسمع اشرف رسیده بود اوتارخان كه یكى از غلامان خاص این آستان و از بزرگ زادگان كرجستان بود « اورا » بایالت قندهار سرافراز ساخته ورقم ایالتش رسیده مشارالیه روز شنبه ۱۰ شهر رمضان داخل قلمه قندهار شد و امرای عظام روز چهارشنبه ۱۴ شهر مذکور داخل قلمه شدند و شروع در خرابی سبیه های هندو نموده و اطراف قلمه را هموار کردند . و سیاوش خان قوللر آقاسی را باجمعی از هماكر « منصوره » از عقب لشكر هندو فرستاده . ایشان تاحدود غزنین از عقب لشكر هندو رفتند . چون لشكر هندو بسرعت هرچه تمامتر رفته بودند بایشان نرسیده مراجعت نمودند .

روژه « ماه » رمضان را داشته و در روز عید كوچ کرده متوجه خدمت اشرف شدند . و چون خبر مایوس شدن هندو از قلمه و برگشتن ایشان بسمع مبارك اشرف رسیده بود . روز شنبه ۱۱ شهر شوال از هرات كوچ کرده متوجه مشهد مقدس شده بودند . و روز شنبه ۸ ذی قعدة امراء عظام در مشهد مقدس بپایوس نواب اشرف مشرف شدند .

و چون حسب الامر مقرر شده بود كه اطراف گنبد حضرت را از اندرزن و بیرون تعمیر نمایند و جمیع دیوارها و طاقها و ابوانها و صحن و غیره حتی منارها را كاشی كنند و كنارهای نهر و حوض صحن را سنك تراشیده كنند

(۱) كره - كروراً . رجوع و عطف . يقال انهزم عنه ثم كر عليه ، بابه رد . يقال كره . و كر بنفسه . یعنی و یلزم .

باتاه مصدری بصورت استعمال مؤلف بنظر نرسیده است و شاید كثرت باشد

ب کارى عليقباد بيك چوله و قريب بدو هزار تومان خرج شده بانام
رو فى سنه ۱۰۵۹.

و در سلخ شهر محرم خبر رسيد كه قريب به ۶ هزار خانه از اويماقات
او كيه كه قبل از اين بجهت فتور و قحطى ماوراءالنهر پناه بدرگاه «جهانپناه»
آورده بودند. و از حدود مرو تا استر آباد ايشان را جاي داده بودند.
در اين وقت چون خبر فى الجمله امنيتى از ولايت خود شنيده اراده مراجعت
نموده مرخص شدند و در اثناء مراجعت بعضى از چهار ايشان دست درازى
بيعضى گاو و گوسفندى كه در سر راه خود ميديدند ميكرده اند عليقليخان
حاكم مرو كه اين سخن را شنيده باجمعى قليل ايشان را تعاقب نموده كه بعضى
از ريش سفيدان ايشان را تنبيه و تاديب نمايد. و تا حدود ماروچاق رفته
بدیشان رسیده و جمعى كه همراه عليقليخان بوده بر ايشان تاخته و جمعيت
ايشان را از هم پاشيده متوجه گيپ «كذا» شده بودند و مقدم الجيش الواس
شنيد كه جمعى حرامى خود را بدیشان زده اند، چون هيچكس بر سر عليقليخان
نمانده بود ايشان نيز نادانسته او را بقتل رسانيدند.

چون اين حركت بى امر نواب همايون از عليقليخان صادر شده بود از
كشته شدن او بد «شان» نيامده در مقام تلافى نشدند. اما قورچمش (۱)
بيك ولد مشاراليه را كه جبا دار باشى بود بجاي پدر به حكومت مرو سرافراز
كرده روانه نمودند.

مشاراليه روز چهارشنبه ۷ شهر صفر داخل مرو شد و روز سه شنبه
۱۳ شهر صفر مرتضى قليخان پنجراو قورچى باشى را بجهت بد مستى و
بعضى تقصيرات ديگر معزول فرمودند.

و مرتضى قليخان قاجار ولد محرابخان كه سپهسالار بود بشرف
پاييوس مشرف ساخته قورچى باشى فرمودند و جمعه ۱۹ شهر جمادى الاول
بطالع ميزان ۱۵ درجه على قلى بيك برادر رستم خان را سپهسالار
كرده پاييوس مشرف شد و روز سه شنبه سلخ شهر مذكور بطالع مذكور
نواب همايون از مشهد مقدس قصد سفر عراق سوار شده و نزول درخواجه

(۱) در متن عبا سنامه ذيل صفحه ۲۳۹ باین عنوان نامى ديده ميشود

ولى باخاه معجمه وسين مهمله. ضبط شده اسب

ربیع فرمودند و از راه چشمه گل « دراصل گلست » و چمن رادکان و سلطان میدان « دراصل میدانی » و اسفراین و بسطام و سفیداب و گرم آب متوجه صفهان شده . روز چهارشنبه ۲۸ شعبان بطلح قوس ۵ درجه که ۷ تورماه جلالی بود داخل اصفهان شدند ۱۰۶۰ .

تحويل شمس بعمل در شب سه شنبه ۲۸ ربیع الاول واقع شد و نواب اشرف شب تحويل را با امراء و مقربان در تالار جنب كشيک خانه مهتر (کذا) گذرانیده روز مذکور که نوروز بود در همارت عالی (۱) که از مجدثات نواب اشرف است مجلس عالی ترتیب داده پیشکش نوروزی امراء از نظر مبارك اشرف گذشت .

روز جمعه ۹ شهر ربیع الثاني ۱۰۶۱ صبیة خلیفه سلطان اعتماد الدوله را بیسر سیادت و صدارت پناه میرزا مهدی صدر ممالک معروسه و صبیة سید محمد خان و ند عیسی خان قورچی باشی را بیسر میرزا رضی وزیر اصفهان و صبیة سلطان حسین خان را بیسر ابو الحسن میرزا شفت فرمودند (۲) و مقرر شد که پل شاهی را آیین کنند و چشمه های پل را با امراء و تجار قسمت

(۱) اگر غرض عالی قاپوی معروف باشد از مجدثات شاه عباس دوم نیست . اصل بنای عالی قاپو از زمان سلاجقه بوده و قسمتی از آن را که خراب شده بود شاه عباس اول بنا کرده در بزرگ همارت عالی قاپو را شاه عباس کبیر از نجف اشرف آورده که هنوز هم مورد تکریم اهالی اصفهان است . شاهان صفوی در نزدیکهای این درازا سب پیاده میشدند و بمناسبت انتساب بشاه ولایت در مقابل آن تعظیم میکردند یکی از وجه تسمیه های عالی قاپو همین وجه است و البته لغتاً بمعنی دروازه بلند یا معنی باب عالی است . شاهان صفوی اکثراً در روز سلام تبرک باین باب نموده و آن را شکون عید قرار میدادند .

(۲) برای دفع توهم یاد آور میشود که نامبردگان همه از خانواده سلطنت بودند و هنوز هم از دواچه های خاندان سلطنتی با مراسم خاص و اجازة مقامات سیاسی انجام میشود .

نموده که هر کس بقدر مقدور در زینت آن سعی بلیغ نماید و قریب بمدت یکماه جشن و آیین واقمشد و خبر رسید که ندر محمد خان پادشاه بلخ که قبل از این پناه بدر گاه جهان پناه آورده بودند و باز بامداد نواب صاحبقران بحکومت بلخ و توابع متمکن گردیده بود چون اولاد باو عاق شده و اوزبکیه نیز راضی نبودند ، و سیحان قلیخان ولد کوچک او را محاصره نموده و او داوطلب شد که بگذارند که بمکه معظمه رود . راه دادند و سیحان قلیخان بلخ را تصرف نموده .

ندر محمد خان مذکور داخل ماروچاق شد فی روز چهارشنبه ۲۶ شهر جمادی الاول ، وصیبه دیگر اعتماد الدوله را بمیرزا حسن شفتت کردند وصیبه میر عبدالعظیم را بمیر سید حسین شیروانی دادند و بقصد سیر و شکار ویلاقات اصفهان و حدود فارس ، از اصفهان خروج فرمودند و نزول در باغ عباس آباد واقمشد و در روز چهارشنبه ۲۷ شهر جمادی الثانی از آنجا کوچ فرمودند . و هر چند روز در منزلی توقف میفرمودند و بسیر و شکار مشغول بودند ، و روز جمعه ۱۵ شهر مذکور نزول اجلال در القیر « کنذا » بلاقی واقمشد و سیاوش خان قولار آقاسی در کهگیلویه بود بپایبوس اشرف مشرف شد و از آنجا کوچ واقمشد بعد از چند موضع بیلاق و سیر و شکار نزول در چمن وسیعی که اول بهمن زار است واقمشد و چند روزی در بهمن زار توقف نموده فی دوشنبه ۶ شعبان المعظم . از آنجا بیلاق حوالی ده شیخ نزول واقمشد و خبر رسید که ده هزار کس از لشکر هندی بابهضی از امرای ایشان بکابل آمده و اراده جمعیت در کابل دارند .

در روز شنبه ۲۵ شهر شعبان از آنجا کوچ نموده نزول در چشمه شیخ « در اصل باله » واقع شد و بعد از چند روز توقف در موضع مذکور بقصد رجعت بجانب اصفهان کوچ فرمودند و روز پنجشنبه سلخ شهر شعبان بعد از طی منازل و سیر و شکار روز دوشنبه ۹ شهر شوال داخل اصفهان شدند و نواب اعلیٰ یعزم شکار کنندمان از اصفهان خروج فرموده و بعد از سیر و شکار رار و مزدج و کندمان و سبایشیخ علی داخل دار السلطنه اصفهان شدند . چون قبل از این امر با حضار عسا کر شده بود و جمعی از عسا کر نصرت مآثر در باغ عباس آباد جمعیت نموده بودند .

نواب صاحبقرانی بنفس نفیس شروع در سان عا کر فرمودند و در روز چهارشنبه ۸ شهر ذیحجه محمد علی بیك ناظر بیوتات که از مقربان نواب کیتی ستان بود و در ایام دولت پندگان فردوس مکانی بمنصب نظارت سرافراز گردیده والی الآن بامر مزبور اشتغال داشته برحمت ایزدی پیوست در روز یکشنبه ۱۲ شهر ذی الحجه منصب جلیل القدر نظارت بمقرب الخاقان محمد علی بیك معیر الممالک ولد حسین بیك قچاچی که از مقربان نواب غفران پناه کیتی ستانی بود و مشاور الیه بکمال کاردانی و راستی و نیک ذاتی بین الاقران ممتاز بود . شفقت شد و در روز شنبه ۱۸ ذیحجه بطالع جوزا بیایوس اشرف مشرف گردید .

خبر فوت سیاوس خان قوللر آقاسی و حاکم کهگیلویه رسید و در روز شنبه ۲۵ شهر ذیحجه نواب اشرف بسیر و شکار انجان شریف بردند ۱۰۶۱ و روز شنبه ۱۱ محرم سنه ۱۰۶۲ علی قلیخان سپهسالار و بیکلری یکی آذربایجان که از تبریز آمده در انجان بیایوس اشرف مشرف شد در روز یکشنبه ۱۹ شهر مذکور نواب اعلی از شکار مراجعت نموده داخل اصفهان شدند در روز شنبه ۲۵ شهر مذکور چون نواب صاحبقران از حسن خدمات الله و ردیخان مصاحب و امیر شکار باشی و حاکم استرآباد ولد خسروخان بیکلری یکی شیروان راضی بود منصب جلیل القدر قوللر آقاسی گری را علاوه مناصب معظم الیه فرمودند و ایالت کهگیلویه که با قوللر آقاسی سابق بود بمشارالیه شفقت شد و ایالت استرآباد بمحمد قلیخان ولد سیاوش خان قوللر آقاسی سابق شفقت شد و در روز شنبه ۱۵ شهر صفر مشارالیهما بیایوس اشرف مشرف شدند .

نواب صاحبقرانی وقت تعویل حمل را که شب چهارشنبه ۹ شهر ربیع الاول بعد از دو ساعت از شب در تالار میان باغ جنب کشیک خانه عالیحضرت مهتر داود با امرا و مقربان گذرانیدند . و روز نو روز در عمارت دیوانخانه که از معدنات نواب صاحبقران است « بسلام عام نشسته و هدایا را قبول فرمودند » .

و چون مکرر خبر رسید که هندو از کابل خروج نموده عزم قندهار دارند حسب الامر اعلی مقرر شد که علی قلیخان سپهسالار بعزم قلع و قمع

ایشان از دار السلطنه با عساكر منصوره كه سان بعضى از ایشان دیده شده بود واكثرأ میسر نشد كه ملاحظه نمایند. خروج نموده متوجه سفر خراسان شوند و علیقلیخان بیای بوس اهرف مشرف شد و روانه شد.

در روز یکشنبه ۲۰ شهر ربیع الثانی سنه ۱۰۶۳ از ذوالفقار خان كس آمد و خبر آورد كه اورنگ زیب پسر خرم پادشاه هند و سعدالله خان وزیر او، بالشكر بسیار قلعه قندهار را محاصره نموده اند و نزول ایشان در حوالی قلعه قندهار در روز شنبه ۳ شهر جمادی الثانی واقع شده ازهرات «نیز» خبر رسید كه جمعی از بكیه كه در بغارا میباشند و از منسوبان عبدالعزیز خان اند بهزم تاخت به حوالی ماروچاق آمده اند چون فیما بین پادشاهان اوزبك و بنگال با این سلسله علیه مدتی است كه صلح است و آمد و شد ایلچیان مكرر واقع میشود و بامداد ملازمان این عتبه علیه استرداد بلخ از هندیان شده و امام قلیخان و ندر محمد خان مكرر پناه باین آستان آورده اند و عطایا یافته و امداد بسیار بایشان رسیده نواب صاحبقران مستبعد دانسته بجهت تحقیق این مقدمه فریدون بیك ولد داود بیك كه ایشك آقاسی حرم علیه بود و از غلامزادگان قدیمی است بعنوان ایلغار فرستادند كه نزد عبدالعزیزخان رفته نامه نامی اشرف را باو رسانند .

اگر چنانچه در بنای صلح و دوستی ایشان تزلزلی واقع شده باشد و باصلاح نیاید و عبدالعزیز منع اوزبك ننماید تدارك آن شود .

و در روز دوشنبه ۱۲ شهر جمادی الثانی نواب اعلی خلد الله ملكه اراده فرمودند كه خود بنفس نفیس متوجه سفر خراسان شده و عساكر «منصوره را» تحریم بردفع اعدای دین و دولت بنمایند و ساعت تعیین نموده نقل مكان فرمودند . مقارن این «احوال» قیلان بیك آمد خبر آورد كه هندو بسی بسیار «شروع» در سیبه آوردن بقلعه قندهار نموده اند . و بتوپ برج و باره قلعه را خراب كردند و یورش نمودند .

جمع كثیر از ایشان بقتل رسیده ما بوس و مخدول برگشتند و از كنار قلعه اورنگ زیب و سعد الله خان و سایر امرا و عساكر هند خائب و خاسر كوچ

نموده بجهنم واصل شدند و کوچ (ایشان در روز جمعه سیزده شهر شعبان واقع شده و قیلان بیک در اواخر همین ماه این خبر آورد و نواب اشرف بسیر و شکار کندگان تشریف ارزانی فرمودند و حسب الامر اعلیٰ مقرر شد که سپهسالار با عسا کر بیکه در چمن بسطام نزول داشته بمشهد مقدس روند تا بعد از آن بدانچه صلاح دولت روز افزون باشد مقرر شود بعمل آورند و فریدون بیک که حسب الامر بخدمت عبدالعزیز خان رفته بود . در اواخر رمضان المبارک آمده در کندگان بشرف پایوس مشرف شد و اخبار مسرت خیز و جواب نامه «را چنین آورد که» عبدالعزیز خان جمعی از اوزبکیه را که اراده تاخت خراسان داشته منع نموده «و علاوه» ایشان اراده «ستور داده» و تعریض کرده و امر فرموده که بر سر راه هنود روند و دست بردی نمایند «علیهذا» اوزبکیه «بصوب مأموریت خود» رفته اند و نیز از حمزه خان حاکم مرو خبر رسید که لجماعت اوزبک حوالی کابل بمنود رسیده اند و جنگ صعب میان ایشان روداده . جمعی کثیر از مردم اوزبک بقتل رسیده و بقیه السیف فرار نموده اند و در روز سه شنبه ۲۹ شهر رمضان شاه نظر بیک اوزبک که قبل از رفتن فریدون بیک بایلچیگری نزد عبدالعزیز خان رفته بود مراجعت نموده داخل اردوی هما یون شد .

مکرر نواب اشرف بسیر و شکار لنجان و کندگان تشریف برده مراجعت فرمودند . و چون طبع اشرف مسایل بشکار بسیار است و مکرراً بعرض رسید که هوای دار المرز در فصل زمستان در غایت اعتدال است و بسیار شکار دارد اراده نواب اعلیٰ تعلق بشهت آنصوب نموده در روز دو شنبه ۸ شهر ذیحجه از باغ عباس آباد بیباغ قوشخانه نقل فرمودند . عید اضحیٰ را در عمارت قوشخانه گذرانیدند ۱۰۶۲ . و از آنجا کوچ فرمودند بعد از طی منازل شب جمعه ۱۷ محرم سنه ۱۰۶۳ داخل بلده طایفه اشرف شدند شب یکشنبه ۱۹ ستاره ذوذبانه بر برج ثور بهم رسید هر کشتی بحلاف توالی بود . مدت یکساعت . شب . چاشت روز چهار شنبه ۲۳ بشکار پرسته کله تشریف بردند ، روز جمعه ۲۵ مراجعت فرمودند داخل اشرف شدند . و در شب یکشنبه ۲۷ شب مولود بود تصدیق که همه ساله مقرر است واقع شد و علیقلیان سپهسالار که حسب الامر مقرر شده بود که از مشهد

مقدس مراجعت نماید، داخل شد و پیاپیوس اشرف مشرف شد.

در روز شنبه ۳ شهر صفر و روز دیگر بشکار بروجه کله تشریف بردند و شب یکشنبه ۱۰ ماه مذکور با اهل حرم مراجعت نموده داخل اشرف شدند و از آنجا اراده سیر فرح آباد فرموده روز یکشنبه ۳ شهر ربیع الاول از اشرف خروج نموده بیرجه کله نزول اجلال واقع شد. روز جمعه ۸ شهر مذکور داخل عمارت مبارکه فرح آباد شدند. روز پنجشنبه ۲۸ شهر مذکور از فرح آباد بهزم اشرف خروج فرمودند و سه شنبه ۴ ربیع الثانی بود که داخل اشرف شدند.

نوروز سلطانی را که تعویل حمل در روز پنجشنبه ۲۰ شهر ربیع الثانی بعد از ۹ ساعت و ۵۰ دقیقه از روز واقع میشد در عمارت خلوتخانه [اشرف گذرانیدند روز جمعه ۲۱ بسیر عباس آباد تشریف برده اطراف دریاچه را چراغان فرمودند. روز بعد بجانب پرسته کله نهضت واقع شد. خبر فوت دیواس خان جا کم فراه رسید.

ایالت استرآباد را بجای منوچهر خان برادر محرابخان که از عنفوان شباب الی الآن از او انواع خدمات و جان سپاری صادر شده بود و مکرراً بچنگ رومیه افتاده. و معاریات صعب نموده بود و در ابتداء سفر خیر اثر قندهار نیز خدمات و جان سپاری لائقه «از او» متشکی گشته و بکمال صلاح و عدالت و سخاوت و شجاعت آراسته بود شفقت و مروت کردند، و ایالت فراه را بمعتمد قلیخان ولد سیاوش خان که آقا کم استرآباد بود شفقت فرمودند. هردو پیاپیوس اشرف مشرف شدند فی روز دوشنبه غره جمادی الاول ۱۰۶۳ از سیستان خبر رسید که شیخ ابوسعید که در کیچ و مکران سرطقیان و عصیان داشته و آن ملعون مذهب زناده ترویج میداد بجهنم واصل شد و از او کسی که صاحب داعیه باشد نمانده.

از پرسته کله مراجعت نموده داخل اشرف شدند فی روز پنجشنبه ۱۱ شهر مزکور ایلچی کله «کذا» از باشی آجوق و دادیان آمده تعف و هدایا با عرایض حکام و والیان ولایت آورده بود در عمارت باغ چشمه بشرف پیاپیوس اشرف مشرف شد فی روز یکشنبه ۱۴ شهر مذکور قربانعلی جلودار از قندهار بهشت روز آمده خبر آمدن داراشکوه پسر بزرگ خرم که ولیعهد است و سعدالله خان

ورستم خان و قلیچ خان و سایر امراء هند با عساکر بسیار که بر سر قله قندهار آمده. آوردن مقارن این احوال از عباسقلیخان بگلربیگی خراسان نیز خبر آمدن ایشان آمد.

در روز شنبه ۱۷ جمادی الاول چون قبل از این از شیروان خبر آمده بود که جمعی از اروس آمده در حوالی در بند قلاع میسازند و سر حصیان طغیان دارند و خسروخان بگلربیگی شیروان استدعا نموده بود که عساکر قرا باغ و چغور سمد و شیروان و غیره ذالک که بر سر او جمعیت نموده، بر ایشان رود. جمعیت ایشانرا باقبال بیژن شاه برهم زند حسب الامر اعلی جمعیت عساکر واقع شده بود و خسروخان امیرالامرای آنحدود تا رفته لشکر در بند بر سر ایشان فرستاده قلاع ایشانرا مسخر کرده اسیر و اسباب بسیار بدست قزلباش افتاده بود و استدعا نموده بود که بر سر ترک (کذا) که قله ایست مشهور از قلاع پادشاه اروس رود. نواب اعلی مرخص نساختند که چون فیما بین بندگان این سلسله علیه و پادشاه اروس صلحت و نماید که حرکت آن «جماعت» بدون رضای پادشاه باشد. ترک رفتن ترک نمایند و شیروان مراجعت کنند.

چون مکرر اخبار رسید که داراشکوه بالشکر کران به حوالی قندهار آمده نواب اعلی بمزم سفر از بلده اشرف کوچ نموده نزول اجلال بر برج کله واقع شد و حسب الامر مقرر شد که سپهسالار با عساکر نصرت مائت متوجه خراسان شوند. بپایبوس اشرف مشرف شده مرخص شد.

روز پنجشنبه ۳ «شاید ۱۰ باشد» شهر جمادی الثانی خبر رسید که مقدمه لشکر هنوز دو روز و دو شنبه ۷ شهر جمادی الثانی در اطراف و حوالی قندهار نزول نموده اند و نواب اعلی بیاجی کله رفته و از آنجا کوچ فرموده داخل فرح آباد شدند و خبر رسید که که داراشکوه خود در روز جمعه یازدهم شهر جمادی الثانی قله قندهار را محاصره نموده. از فرح آباد کوچ فرموده نزول اجلال ساری واقع شد و همچنین کوچ میفرمودند تا روز شنبه ۲۲ نزول اجلال در فیروز کوه واقع شد با آنکه آفتاب در جوزا بود در محل مذکور برف شد و سرمای عظیم چنانچه چند نفر از سرما ضایع شدند.

وزیرمازندران را معزول ساخته میرزا صادق ولد صدر وزیر آذربایجان را

وزیر مازندران کردند و وزیر خراسان را معزول ساخته میر کبیر را وزیر خراسان کردند و حسب الامر اعلی مقرر شد که حاجی منوچهر خان حاکم استرآباد مقدمه العیش باشد و پیش از رفتن سپهسالار باجمعی از عساکر بهوالی اردوی رستمخان دکنی رفته آنچه لازمه جان سپاریست بتقدیم رسانند بیابوس اشرف مشرف شده مرخص شد. و والد کمتترین حسب الامر اعلی بیابوس اشرف شده متوجه سفر خیر اثر قند هار گردیدند و خبر رسید که جمعی از اوزبکی که باجمعی از هنود بوده اند. بیهابا بقلعه دویده اند و جمعی نیز از قلعه بیرون آمده شکست بر لشکر هنود افتاده قریب به صد نفر از ایشان مقتول گردید ه اند و خوار و خواجه ولد از يك خواجه که بنهصدی منصب معروف بود بضرب توپ بجنهم واصل شد (۱)

و کس از عباسقلیخان آمد. سه نفر زنده و يك سر از هنود که در حوالی قلعه بست گرفته و کشته شده بودند آورده بنظر مبارک اشرف رسانید.

حسب الامر مقرر شد که عباسقلیخان موازی ۱۲۰۰ نفر از ملازمان خود را سوای پانصد نفری که قبل از این مقرر شده بود همراه محمد آقای یوز باشی نماید بیختان بيك که مقدمه العیش است محلق شوند و ایلچی از عبدالعزیز خان آمده بشرف سجده اشرف مشرف شد. در چهارم شهر شعبان المعظم بعتبه بوسی سرافراز گردید و کس از حاکم هرات آمده اخبار خوب آورده. بکنفر از هنود گرفتار شده بود بنظر اشرف رسانید. و نواب اعلی نزول اجلال در خرو آباد که نیم فرسخی دامغان است فرمودند. و برادر کمتترین که در اصفهان بامر طبابت مشغول بود و حسب الترقیم اشرف مقرر شده بود که باردوی سپهسالار رود. در موقع مذکور بیابوس اشرف مشرف شده متوجه سفر قند هار گردید. و از موضع مذکور کوچ فرموده نزول اجلال در ده ملا بروز یکشنبه ۲۴ شهر شعبان المعظم فرمودند. و روز سه شنبه ۲۶ داخل بسطام شدند. و روز جمعه هفتم شهر رمضان المبارک از بسطام کوچ فرموده در چمن بسطام نزول فرمودند.

تا اینجا کتابی که در اختیار ما است تمام میشود، بقیه یعنی صفحات ۱۲۱ و ۱۲۲ و ۱۲۳ تا پایان کتاب از نسخه نفیس کتابخانه جناب حاج حسین آقای ملک استنساخ و نقص کتاب مرتفع گردید.

روز شنبه یازدهم زیارت شیخ بازید بسطامی تشریف بردند .
شب عید رمضان المبارک که حسب الامر اعلی مقرر شد که نجف قلی بیگ
یساول صحبت ولد قزاق خان باردوی علیقلیخان سپهسالار و حاجی منوچهر
خان حاکم استرآباد و بختان بیگ رفته نسخه منقعی بر عددنفری عساکر
منصوره درست نموده مراجعت نماید . و بنظر اشرف رسانند و کیفیت خدمت
هریک از امرای مذکور را معروض گردانند .

خبر رسید که هنوز روز سه شنبه نهم شهرشوال یورش قلعہ نموده
و جمع کثیری «از ایشان» مقتول و جمعی غنیر زخمی گشته غائب و خاسر از یورش
مایوس شده اند . و دو نفر از ملازمان قوللر آقاسی که داخل قلعہ شده بودند
آمده این خبر را بسم جلال رسانیدند . و نوشته ذوالفقار خان حاکم
قندهار را آوردند که در باب استحکام قلعہ خاطر مبارک جمع دارند که باقبال
بیزوال شاهی عنقریب هنوز کوچ خواهند نمود و روز جمعه دوازدهم شهر مذکور
حاجی منوچهر خان بدو فرسخی قلعہ کرشک که رستمخان دکنی و قلیخان و سایر
امراء هنوز بالشکری مستعد نزول داشته اند رسیده از اجتماع «پافشاری» و وقار
و ثبات رستمخان و سایر امراء «ایران عساکر» جغتای مترازل شد کوچ کرده
یک منزل مراجعت نموده . و بختان «در اصل بختگان» بیگ باردوی حاجی
منوچهر خان ملحق شد . چون خبر جمعیت ایشان با امراء جغتای رسید و همه برایشان
مستولی یک منزل دیگر کوچ نموده رفتند . حاجی منوچهر خان آنانرا تعاقب نموده
در دو فرسخی اعادی دین نزول نمود و از جانب دیگر بختگان بیگ نزول
نمود . همه روزه غازیان نصرت فرجام خود را بر اطراف اردوی ایشان زده
میکشتمند و زنده می گرفتند و روز بروز و همه برایشان مستولی میشدند آنکه
قلعه بست را که از نمک بهرامی حاکم آنجا بتمصرف ایشان درآمده بود
خالی کرده از آنجا کوچ کردند و امراء قزلباش ایشانرا تعاقب مینمودند
«در اصل نمینمودند» و روز جمعه سوم ذی القعدة الحرام نجف قلی بیگ
یساول صحبت مراجعت نموده پیاپیوسی سرافراز گردید . نسخه عساکر را
آورده حقیقت هریک را بعرض رسانید و چاپار از سپهسالار آمده تفصیل
مقتولان جغتای و امراء ایشانرا که در یورش «های» متعدد بجهنم واصل
شده بودند باعرائض ذوالفقار خان آورد ، از جمله اخبار اینک شخصی

دو هزاری منصب در یورش شاهسون داخل قلعه شد ...

در روز چهارشنبه پانزدهم شهر ذی القعدة خبر رسید که داراشکوه با امراء هند از پای قلعه قندهار خائب و خاسر کوچ نمودند بجانبدارستان مراجعت کردند . روز اول ۱۲ فرسخ از خوالی قندهار فرار نموده بودند . چند روز قبل از آنکه جغتای از اطراف قلعه قندهار کوچ نماید شخصی اسکندر نام که از ملازمان سرکار خاصه شریفه بود و در خدمت حاجی منوچهر خان مینود در اول روز سوار خود را باردوی جغتای زده چند نفر از هنود را زخمی ساخته داخل قلعه شده بود . چون هنود این تهور و جلالت را از یک نفر ملازمان این آستان ملاحظه نمودند و اهمه عظیمی برایشان استیلا یافته که هرگاه از یک نفر ایشان این حرکت بظهور رسد . اگر عساکر ایشان که متعاقب ایشان می آیند مجتمع شوند تاب مقاومت بایشان نیست . لذا متزلزل شده در کوچ کردن تعجیل نمودند . چون اخبار مذکور بمسامع جلال رسید قرار قشلاق باز ندران نمودند .

روز دوشنبه هشتم ذی قعدة سنه ۱۰۶۳ از بسطام کوچ کرده متوجه مازندران بهشت نشان شدند . روز دوشنبه دوم ذی حجه که جاسب بیك برادر ذوالفقار خان و بایندر بیك والد سخته خان که خبر فتح و مخدولای جغتای و فرار ایشانرا آورده بودند پیایبوس اشرف مشرف شدند و نقل نمودند که ایشان در پانزدهم شهر ذی قعدة کوچ کردند .

وایلچی اروس را که قبل از ایشان آمده بود مرخص ساختند و روز یکشنبه هفدهم شهر ذی حجه داخل استر آباد شدند . و بیستم همین ماه داخل قلعه مبارک آباد گردیدند . در روز بیست و یکم شهر محرم سنه ۱۰۶۴ داخل بیلده طیبه اشرف شدند . روز جمعه ۲۶ شهر صفر نواب اعلی در دیوانخانه نشسته جمعیکه از قلعه قندهار بیرون آمده بودند از نظر اشرف گذشته فراخور خدمت و جانشیاری بموجب تصدیقاتیکه از ذوالفقار خان هر يك در دست داشتند بانعام و زیادتی مرسوم سرافراز گردید .

تمة التاريخ . بتاریخ سلخ شهر محرم الحرام سنه ۱۱۲۱ .

البته عدد مزبور تاریخ تحریر کتاب کتابخانه ملک است

صفحات	فهرست مطالب	صفحات	فهرست مطالب
خلاصه التواریخ		خلاصه التواریخ	
۱۱	فتح بغداد	۱	نسب پادشاهان صفوی
۳۶	باغی شدن شاهرخ	۲	شیخ جنید
۳۷	آمدن ایلچیان اوزبك	۲	تناسب صفویه و آق قوینلو
۳۷	پناهنده شدن همایون	۲۸	زندگانی شیخ جنید
	پادشاه هند	۲۸	پسران شیخ حیدر
۳۷	عصیان القاص میرزا	۳	ابتداء پادشاهی شاه اسمعیل
۳۸	مفتوح شدن قورجستان	۴	لشکر کشی بطرف عراق
۳۹	نصرف اخلاط	۴	تسویه ولایات شمالی
۳۹	ورود شاه بگرجستان		تصرف دیاربکر
۴۰	حبس اسمعیل میرزا در	۳۰	تصرف دربند
	قلعه قهقهه	۳۰	انتقال نقش سلطان حیدر
۴۱	پناهنده شدن بایزید بدربار	۶	استیلای شیک خان بر
	قزوین		خراسان
۴۲	پیمان دوستی ایران و روم	۵	تصرف بزد
۴۲	وقایع گرجستان	۵	تصرف بغداد و تبریز
۴۳	ولادت شاه عباس	۷	جنگ چالدران
۴۳	پیدایش آثار سماوی	۷	معاصرین و اولاد شاه اسمعیل
۴۳	کسالت شاه طهماسب	۸	پادشاهی شاه طهماسب
۴۳	پناهنده شدن جاجم خان	۸	قیام ایمانلو
	خوارزم		مقدمات لشکر کشی
۴۴	اولاد و معاصرین شاه	۸	بغراسان
	طهماسب		لشکر کشی امیر عبید خان
۴۴	شاه اسماعیل دوم	۹	بهرات
۴۴	قتل حسین میرزا		لشکر کشی خواند کارروم
۴۵	اراده قتل شاه عباس	۱۰	تبریز
۴۵	مرگ شاه اسماعیل دوم	۱۰	گرفتار شدن سنان پاشا
۴۶	شاه محمد	۳۵	محاصره هرات از طرف
۴۶	فتح شیروان و قراباغ		اوزبکان

فهرست مطالب

صفحات

خلاصه
التواریخ

فهرست مطالب

صفحات

خلاصه
التواریخ

۴۸	۱۲	قیام جماعت تكلو	۵۸	۱۵	بیاده رفتن ساه عباس بمشهد
۴۷		قیام امراء خراسان	۵۹		آعدن ایلچیان فرنك و
۴۸	۱۲	لشكر كشى عثمان باشا		۱۵	تھريك شاه بچك عثمانیان
		بتبریز		۱۶	تصرف قلعه نهاوند
۴۹		قتل حمزه میرزا			لشكر كشى اوزن احمد
۵۰	۱۳	بادشاهی شاه عباس			بمراق
۵۰		میرزائی عباس میرزا در	۶۱	۱۶	لشكر كشى چغال اقلی
		هرات			بتبریز
۵۰		اراده قتل اولادشاه محمد	۵۹		لشكر كشى بجانب روم
۵۱		زدو خورد استاجلو و شاملو	۵۹		آوردن آب كرنك
۵۲		آوردن عباس را بمشهد	۵۹		فتح سواحل خلیج
۵۲		حرکت بجانب عراق	۵۹		لشكر كشى بجانب تبریز
۵۳		آمدن اوزبك بسر هرات	۶۰		فتح ایروان
۵۳		توجه شاه عباس بجانب	۶۱		شكست چغال اوقلی
		شیراز	۶۱		فتح كنجیه و معاصره وان
۵۴		ایلقاریزد	۶۲		فتح شماخی
۵۴		آمدن عبدالؤمن بسر	۶۳		نقشه برداری از مراغه
		نیشابور	۶۴		چنك حوالی اهر
		لشكر كشى بخراسان و	۶۴	۱۷	بنای مسجد جامع اصفهان
۵۴	۱۳	قتل مرشد قلی	۶۴		رفتن شاه بجانب نهاوند
۵۴	۱۴	قتل عام نیشابور بدست	۶۵		مراسم پنجه دزده
		عبدالؤمن خان			فوت الله وردیخان حاکم
۵۵		یاغی شدن گیلانیان	۶۶		فارس
۵۶		فرار عبدالؤمن خان اوزبك	۶۶		كوچ داهن شیروانیان
۵۷	۱۴	لشكر كشى بلرستان			بطرف مازندران
۵۷	۱۵	فوت عبدالله خان اوزبك			ساختن قلاع جنگی در
۵۷	۱۴	تسخیر ولایت رستم دار	۶۷	۱۸	گرجستان
۵۷		قتل تیم خان			قتل صفی میرزای ولیعهد
۵۷	۱۵	چنك خراسانیان بادی بن محمد	۶۸		

صفحات		فهرست مطالب	صفحات		فهرست مطالب
خلاصه	تواریخ		خلاصه	تواریخ	
۸۵		سلطان بلاغی بدر بار ایران	۷۰		محاصره ایروان
۸۵	۲۲	عصیان داودخان	۷۱		مذاکرات صلح
۸۵	۲۲	قتل امامقلی خان	۷۱	۱۸	خلع سلطان مصطفی خان
۸۶		فرار داودخان	۷۲		سفارت خان عالم
۸۷		لشکر کشی بکر جستان	۷۳	۱۸	آوردن آب کرنک
۸۷		محاصره قلعه وان			بهبودخان قاتل صفی میرزا
		خیانت صفی قلی ولد امیر	۷۳		حاکم کسگر میشود
۸۸		کونه خان		۱۹	فتح هرمز
۸۹		وزارت ساروتقی			مظفر کت اردوی شاهي
		محاصره ایروان از طرف	۷۴	۱۹	ایجاب عراق عرب و فتح
۹۰		رومیان			بنداد
۹۱		استرداد ایروان	۷۴		لشکر کشی ایجاب وان
۹۳	۲۲	ابتداء باغیکری علیمردان	۷۶		صلح باروم
		خان و از دست رفتن قندهار	۷۷		فوت سلیم پاشا پادشاه هند
۹۴		آمدن سلطان مراد		۱۹	فتح بصره
		خواند کارروم بر بندگان		۲۰	حکام و امراء زمان شاه عباس
۹۵		عهد معاهده و صلح		۲۰	وزراء و صدور
۹۶	۲۳	لشکر کشی بطرف قندهار		۲۰	منشات و اختراعات
۹۷	۲۳	فوت شاه صفی	۷۹	۱۹	فوت شاه عباس
	۲۳	امراء و صدور	۷۹		اولاد شاه
۹۸	۲۴	سلطنت شاه عباس ثانی	۸۰	۲۱	سلطنت شاه صفی
۹۹		ورود شاه باصفهان	۸۱		باغی گری کیلانیان
۱۰۰		بجج رفتن خلیفه سلطان			لشکر کشی خسرو پاشا و
۱۰۱		قتل ساروتقی	۸۲		تصرف ولایات دی
۱۰۲		بستن مراکز فساد			بیرون کردن رومیان و
۱۰۲		شیخ الاسلامی شیخ علینقی	۸۳		تصرف بندگان
۱۰۳		مجلس نویسی محمد طاهر		۲۷	مقتول و مکحول شدن
		لشکر کشی پادشاه هند	۸۴		شهنشاهان
۱۰۴		بطرف قندهار	۸۵		پناهنده شدن شهزاده -

صفحات		فهرست مطالب	صفحات		فهرست مطالب
خلاصه	تلاکیم		خلاصه	تلاکیم	
۱۱۶		استرداد قندهار	۱۰۵		رسیدن ایلچیان روس
		آمدن اورنگ زیب بر سر	۱۰۶		حرکت شاه بعزم زیارت مشهد
۱۱۷		قلعه قندهار	۱۰۶	۲۵	حرکت بطرف قندهار
۱۱۷		مراجعت هنود	۱۰۷		سان قشون
۱۱۸		نزدیک شدن ایران و اوزبک	۱۰۸		تصرف زمین داور
		آمدن دارالشکوه برای	۱۰۸		رسیدن نواب اشرف بقلمه قندهار
۱۱۹		دفعه سوم بسرقلعه قندهار	۱۰۹		تسلیم شدن امراء شیرخانی
۱۲۰		آمدن روسیان در حوالی در بند	۱۱۲		فوت محرابغان سپهسالار
۱۲۰		حرکت شاه بطرف قندهار	۱۱۲		تصرف قندهار
۱۲۱		شکست هنود	۱۱۲		تعمیر آستانه قدس رضوی
۱۲۱		ورود شاه بیسطام	۱۱۳		مراجعت اویماقات اوزبک
		تخلیه قلعه قندهار از طرف هنود	۱۱۳		مراجعت شاه بطرف عراق
۱۲۲			۱۱۴		تعمیر عالی قابو
۱۱۳		مراجعت شاه بیسطام	۱۱۵		آمدن ندر محمدخان
۱۲۳		مرخص ساختن ایلچیان روس	۱۱۶		لشکر کشی هنود بقصد